

3/5

No. 21

No ~~24~~ ~~No 59~~

No 62

[redacted]

ה׳ ה׳ א כת

נביאים אחרו

חב

[redacted] ועם ה׳ בשלום

בכל אשר תלך ג׳ דסמי׳ כ׳ וסימנה׳ והנה אנכי עמך חזק ואמץ מאד הלא צויתיך

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע
בן נון משרת משה לאמר משה עבדי מת ועתה קום
עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר
אנכי נתן להם לבני ישראל כל מקום אשר תדרך כף
רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה מהמדבר
והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ
החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם
לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם
משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך חזק ואמץ כי
אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי
לאבותם לתת להם רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות
ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין
ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך לא ימוש ספר
התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר
לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז
תשכיל הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת
כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך ויצו
יהושע את שטרי העם לאמר עברו בקרב המחנה וצוו
את העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים
אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר

דרכך ג׳ וסימנה׳ הודעני נא כי אז העבר ע״נ כל מקום ב׳ נס׳ אשר תדרך אשר

יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה׃ ולראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר׃ זכור את הדבר
אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם
מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת׃ נשיכם טפכם
ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן
ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם
אותם׃ עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה
את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ
ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה
בעבר הירדן מזרח השמש׃ ויענו את יהושע לאמר כל
אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך׃ ככל
אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך
עמך כאשר היה עם משה׃ כל איש אשר ימרה את פיך
ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת רק חזק ואמץ׃
ב וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים
אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו
וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה׃
ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה
מבני ישראל לחפר את הארץ׃ וישלח מלך יריחו אל
רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך

ולא ישמע ד׳ וס׳ אלהם פרעה ויסרו כל איש ראית ריבות חמשים ד׳ חס בלש׳ וס׳ עלו העברו ויצפון

כי לחפר את כל הארץ באו׃ ותקח האשה את שני האנשים
ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה׃
ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה
הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום׃ והיא
העלתם הגגה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג׃
והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער
סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם׃ והמה טרם
ישכבון והיא עלתה עליהם על הגג׃ ותאמר אל האנשים
ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו
וכי נמגו כל ישבי הארץ מפניכם׃ כי שמענו את אשר
הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים
ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם׃ ונשמע וימס
לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם
הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת׃ ועתה
השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם
אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת׃ והחיתם את
אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם
והצלתם את נפשתינו ממות׃ ויאמרו לה האנשים נפשנו
תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה בתת יהוה

הוא אלהים ד וסי׳ וימס ול׳ אלהים אמת הלא אתה רעו כי ג׳ ולא ידעתי ה׳ וסי׳ ותצפנו עכבר כבש

לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת ותורדם בחבל
בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת
ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו בכם הרדפים ונחבתם
שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו
לדרככם ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך
הזה אשר השבעתנו הנה אנחנו באים בארץ את תקות
חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת
אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך
הביתה והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו
בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו
בראשנו אם יד תהיה בו ואם תגידי את דברנו זה והיינו
נקים משבעתך אשר השבעתנו ותאמר כדבריכם כן
הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון
וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו
הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו וישבו
שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן
נון ויספרו לו את כל המצאות אתם ויאמרו אל יהושע כי
נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל ישבי הארץ
ג מפנינו וישכם יהושע בבקר ויסעו
מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם

שני האנשים ד׳ וס׳ ותקח האשה ועמדו וישבו שני בני בליעל · יושבת ב׳ סו׳ פ׳ פ׳ וס׳ ובחומה מל׳ בתוך עמי

והכהנים הלוים ג דסמ׳ וסימנ׳ וידבר משה והכהנים ויצוו את העם הלוים בני צדוק

טרם יעברו׃ ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים
בקרב המחנה׃ ויצוו את העם לאמר כראתכם את ארון
ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אתו ואתם
תסעו ממקומכם והלכתם אחריו׃ אך רחוק יהיה ביניכם
ובינו כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר
תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול
שלשום׃ ויאמר יהושע אל העם התקדשו
כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות׃ ויאמר יהושע אל
הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם
וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם׃ ויאמר
יהוה אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר
ידעון כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך׃ ואתה תצוה
את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי
הירדן בירדן תעמדו׃ ויאמר יהושע אל בני
ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם׃ ויאמר
יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יוריש
מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת
הגרגשי והאמרי והיבוסי׃ הנה ארון הברית אדון כל הארץ
עבר לפניכם בירדן׃ ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי
ישראל איש אחד איש אחד לשבט׃ והיה כנוח כפות

שני עשר ב׳ בלשונ׳ וסי׳ ותהיינה קרבנם ועתה קחו גה בבול עומד ומרכ׳ חדש ויגאו קינה תדעון ד׳ ב בזאת

רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי הירדן
מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד
ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים
נשאי הארון הברית לפני העם ובבוא נשאי הארון עד
הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים
והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר ויעמדו המים
הירדים מלמעלה קמו נד אחד הרחק מאד באדם העיר
אשר מצד צרתן והירדים על ים הערבה ים המלח תמו
נכרתו והעם עברו נגד יריחו ויעמדו הכהנים נשאי
הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל
עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן
ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן
ויאמר יהוה אל יהושע לאמר קחו לכם מן העם שנים
עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט וצוו אותם
לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים
הכין שתים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם
והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה
ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני
ישראל איש אחד איש אחד משבט ויאמר להם יהושע
עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם

והירדן ג׳ וסי׳ והערבה מלא יגבל ה׳ כת׳ ב׳ וק׳ מ׳ וסי׳ מאדם מעבר ואשר עבדו אבתיכם ממלך תימן

איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל למען
תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר לאמר מה
האבנים האלה לכם ואמרתם להם אשר נכרתו מימי
הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן
והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם ויעשו
כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה
אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר
שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון וינחום שם
ושתים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת
מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום
הזה והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם
כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל
אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו ויהי
כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים
לפני העם ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה
חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה
כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה
אל ערבות יריחו   ביום ההוא גדל יהוה את
יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה
כל ימי חייו   ויאמר יהוה אל יהושע לאמר

ויראו ד׳ חס׳ וסימנה׳ ביום ההוא וישמעו כל ישראל מאד מאד כל הגוים וכל שמו כו׳ במ״ח

צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן׃
ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן׃ ויהי
בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן בעלות ק
נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן
למקומם וילכו כתמול שלשם על כל גדותיו׃ והעם עלו
מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה
מזרח יריחו׃ ואת שתים עשרה האבנים האלה אשר
לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל׃ ויאמר אל בני ישראל
לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם לאמר מה
האבנים האלה׃ והודעתם את בניכם לאמר ביבשה עבר
ישראל את הירדן הזה׃ אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי
הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם
לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו׃ למען דעת כל
עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את
יהוה אלהיכם כל הימים׃ ויהי כשמע כל
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני
אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני
ישראל עד עברנו וימס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני עברם ק
בני ישראל׃ בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע
עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית׃ ויעשו

ואת בניהם ד׳ וסימנ׳ למדון הקים כלו לא המית דוד ימ׳ ויהי יט בטע ר״ת פ״ס וסימנ׳

יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת
הערלות וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא
ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך
בצאתם ממצרים כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם
הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו כי ארבעים
שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי
המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה
אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש ואת
בניהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא
מלו אותם בדרך ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו
תחתם במחנה עד חיותם ויאמר יהוה אל
יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם
המקום ההוא גלגל עד היום הזה ויחנו בני ישראל בגלגל
ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב
בערבות יריחו ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח
מצות וקלוי בעצם היום הזה וישבת המן ממחרת
באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו
מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא ויהי בהיות
יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו

פתר הארון המכס תם חיותם אפרים ירושלם השביעי ולכן הנחל החמישי בראות כי מת גדליהו בעשו

שלופה ד׳ ג מל׳ וחד חס וסימ׳ ותרא האתון וגו׳ ע׳ ויהי בהיות יהושע נטויה על ירושלם תנינא חס

וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה
אם לצרינו ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי
ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני
מדבר אל עבדו ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של
נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש
הוא ויעש יהושע כן ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני
ישראל אין יוצא ואין בא ויאמר יהוה אל
יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל
וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם
אחת כה תעשה ששת ימים ושבעה כהנים ישאו שבעה
שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר
שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות והיה במשך
בקרן היובל בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם
תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש
נגדו ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו
את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות
יובלים לפני ארון יהוה ויאמר אל העם עברו וסבו את
העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה ויהי כאמר יהושע
אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים
לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך

כשמעכם

ויאמר

זכי
י״א כת׳ ב׳ וק׳ כ׳ וסימ׳ בעלות כשמעכם בעלות כשמעך כהם בשמען ויכו יכלו קדמ׳ וזכור

וישכמו ג חס וסימנ׳ ויעלו אל ראש ההר בעלות השחר דיהושע וכול שמואל

אחריהם והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות
והמאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקוע בשפרות ואת
העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את
קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו
והריעתם ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו
המחנה וילינו במחנה וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים
את ארון יהוה ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות
היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלוך ותקעו בשפרות
והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הולך
ותקוע בשופרות ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת
וישבו המחנה כה עשו ששת ימים ויהי ביום השביעי
וישכמו כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה
שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים
ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר
יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר והיתה
העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה
היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה את המלאכים אשר
שלחנו ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן
החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם ועכרתם אותו וכל
כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה

תקעו ק
אשכחה ל
וחיל
הליך ק

ואת העם יב וסימ׳ הלבוש העביר הישב עם יהושע ואבימלך וירבקו ויפשיטהו דב׳ ימ׳ במגברה

יבואו וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם
את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה
תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר׃
ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד
זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב׃ ולשנים האנשים
המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה
והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם
לה׃ ויבאו הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת אביה
ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה
הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל׃ והעיר שרפו באש
וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו
אוצר בית יהוה׃ ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר
לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי
החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו׃
וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור
האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו
בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה׃ ויהי יהוה
את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ׃ וימעלו בני ישראל
מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה
מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל׃ וישלח

ותשב יב וסי׳ ותלד ב בן ותשמס תגור המנחה קשתו החביאה ותי כן ושממה לימינו חמותה׃

תעשה ד׳ וס׳ עמנו לשמך הגדולה גדליה בתר העש׳ ... ולו ג׳ וס׳ הואלנו גוענו אנחנו שקל בתר
חל

יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית
אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו
האנשים וירגלו את העי וישבו אל יהושע ויאמרו אליו
אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש
יעלו ויכו את העי אל תיגע שמה את כל העם כי מעט
המה ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו
לפני אנשי העי ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש
וירדפום לפני השער עד השברים ויכום במורד וימס לבב
העם ויהי למים ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו
ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו
עפר על ראשם ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה
העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד
האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן בי
אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו
וישמעו הכנעני וכל ישבי הארץ ונסבו עלינו והכריתו
את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול
ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך
חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו
מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם ולא יכלו בני
ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו

אורי ביד האמרי להשמידנו יהושע ביד האמרי להאבידנו וחד כיס ... ודינא יתיב ... וס׳ שמנו

לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם
מקרבכם׃ קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר
כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא
תוכל לקום לפני איביך עד הסירכם החרם מקרבכם׃
ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר ילכדנו
יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה
תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים׃
והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי
עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל׃ וישכם
יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט
יהודה׃ ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת
הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי׃
ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח
למטה יהודה׃ ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה
אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד
ממני׃ ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי
ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי׃ וארא בשלל
אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב
אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים
בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה׃ וישלח יהושע מלאכים

אתם ו׳ חס׳ בספ׳ יהוש׳ וסימנ׳ מל׳ יהושע עמק עכור וישרפו ויסקלו ויצו אתם והוריש אתם

וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה׃
ויקחום מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני
ישראל ויצקם לפני יהוה׃ ויקח יהושע את עכן בן זרח
ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת
בנתיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל
אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור׃ ויאמר
יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו
כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים׃
ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה
מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד
היום הזה׃ ויאמר יהוה אל יהושע אל
תירא ואל תחת קח עמך את כל עם המלחמה וקום עלה
העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת
ארצו׃ ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה
רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך ארב לעיר מאחריה׃
ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע
שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה׃ ויצו אתם לאמר
ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר
מאד והייתם כלכם נכנים׃ ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל
העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם׃

ביום הזה ו׳ וס׳ נבקעו צאן כאשר עשה יכפר יעכרך ה׳ ויאמר שאול ויקימו ג׳ וס׳ עליו עלין בני

ויצאו אחרינו עד התיקנו אתם מן העיר כי יאמרו נסים
לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם ואתם תקמו מהאורב
והורשתם את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם והיה
כתפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה
תעשו ראו צויתי אתכם וישלחם יהושע וילכו אל המארב
וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה
ההוא בתוך העם וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם
ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי וכל העם המלחמה
אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי
והגי בינו ובין העי ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם
ארב בין בית אל ובין העי מים לעיר וישימו העם את כל
המחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך
יהושע בלילה ההוא בתוך העמק ויהי כראות מלך העי
וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל
למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע
כי ארב לו מאחרי העיר וינגעו יהושע וכל ישראל
לפניהם וינסו דרך המדבר ויזעקו כל העם אשר בעיר
לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר ולא
נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי ישראל
ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל

ולא נשאר ד' וסי' בעי וישלח יהוה כי אם יהואחז ואני נשארתי · וישלחם ד' נסי' המארב יהושע לבנונה

ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי
כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר
והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו כנטות ידו ויבאו העיר
וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש ויפנו אנשי העי
אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה
בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל
הרודף ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד האורב את העיר
וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי ואלה יצאו
מן העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה
ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד ופליט ואת מלך העי
תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע ויהי ככלות ישראל
להרג את כל ישבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו
ויפלו כלם לפי חרב עד תמם וישבו כל ישראל העי ויכו
אתה לפי חרב ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה
שנים עשר אלף כל אנשי העי ויהושע לא השיב ידו אשר
נטה בכידון עד אשר החרים את כל ישבי העי רק הבהמה
ושלל העיר ההוא בזזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה
את יהושע וישרף יהושע את העי וישימה תל עולם
שממה עד היום הזה ואת מלך העי תלה על העץ עד עת
הערב וכבוא השמש צוה יהושע ויורידו את נבלתו מן העץ

השמימה יא וסימנה׳ ויוצא ויחלם קחו ויקחו ופן תשא יעלה עלה עלה כעלות פרשות וירדו

וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים
גדול עד היום הזה׃ אז יבנה יהושע מזבח
ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל׃ כאשר צוה משה עבד
יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח
אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו
עלות ליהוה ויזבחו שלמים׃ ויכתב שם על האבנים את
משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל׃ וכל
ישראל וזקניו ושטרים ושפטיו עמדים מזה ומזה
לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית יהוה כגר כאזרח
חציו אל מול הר גרזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה
משה עבד יהוה לברך את העם ישראל בראשנה׃ ואחרי
כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל הכתוב
בספר התורה׃ לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר
לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר
ט ההלך בקרבם׃ ויהי כשמע כל המלכים אשר
בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול
הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי׃
ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד׃
וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע
ליריחו ולעי׃ ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו

עליהן ז' ומל' וסי' ונתכו וכתבת מזבח דיהוש' ורגמו בנות עמך קנ"ז והם כל העיר וכל כליו, כוו, ואנו ז' גמנין)

שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים
ומצררים ונעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות
בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים׃ וילכו אל
יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל
מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית׃ ויאמרו איש
ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות לך
ברית׃ ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם
יהושע מי אתם ומאין תבאו׃ ויאמרו אליו מארץ רחוקה
מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו
ואת כל אשר עשה במצרים׃ ואת כל אשר עשה לשני
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג
מלך הבשן אשר בעשתרות׃ ויאמרו אלינו זקינינו וכל
ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צדה לדרך ולכו לקראתם
ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית׃
זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת
אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים׃ ואלה נאדות היין
אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו
ונעלינו בלו מרב הדרך מאד׃ ויקחו האנשים מצידם ואת
פי יהוה לא שאלו׃ ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם
ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה׃ ויהי מקצה

ומנין ה׳ וסי׳ יהושע הזקן יבאו אליך וחב׳ מה מראהך זקנינו ב׳ בנערינו ובזקנינו

יחיו ג׳ בקר׳ וסימנ׳ הנשיאים יחיו מתים בל יחיו מתוך ש׳ עליהם ומשפטים הלעולם רשעים ס

שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי
קרבים הם אליו ובקרבו הם ישבים ויסעו בני ישראל
ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה
ובארות וקרית יערים ולא הכום בני ישראל כי נשבעו
להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על
הנשיאים ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו
להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם זאת
נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה
אשר נשבענו להם ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו
חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם
הנשיאים ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה
רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם
בקרבנו ישבים ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד
וחטבי עצים ושאבי מים לבית אלהי ויענו את יהושע
ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך
את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל
ישבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם
ונעשה את הדבר הזה ועתה הננו בידך כטוב וכישר
בעיניך לעשות לנו עשה ויעש להם כן ויצל אתם מיד
בני ישראל ולא הרגום ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי

ויאמרו אליהם ג׳ ופ׳ לא נוכל הנשיאים לכו חקרו ירא ג׳ מי יתן לו מהכן רב לכם והרגום ל׳ ומל׳ וג׳ והרגום

ידיך יא מל וסימנ׳ תבאמו ותטעמו ותחב תקעד תרף תחזקנה אילות משתחוה עוז

עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל
המקום אשר יבחר׃ ויהי כשמע אדני צדק
מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרימה כאשר
עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו
ישבי גבעון את ישראל ויהיו בקרבם׃ וייראו מאד כי עיר
גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי
וכל אנשיה גברים׃ וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל
הוהם מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך
לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר׃ עלו אלי ועזרני ונכה
את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל׃
ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך
חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל מחניהם
ויחנו על גבעון וילחמו עליה׃ וישלחו אנשי גבעון אל
יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך
עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו
כל מלכי האמרי ישבי ההר׃ ויעל יהושע מן הגלגל הוא
וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל׃ ויאמר
יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתים לא יעמד
איש מהם בפניך׃ ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה
עלה מן הגלגל׃ ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם מכה

המכות תכסף עיצבוני וחבל וכל תליס ... חס וסי׳ נשא ותנחת לשדי והושיעני פותח

גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכם עד
עזקה ועד מקדה ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית
חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד
עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני
ישראל בחרב׃ אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת
יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל
שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון וידם השמש וירח
עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר
ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים׃
ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש
כי יהוה נלחם לישראל׃ וישב יהושע וכל ישראל
עמו אל המחנה הגלגלה׃ וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו
במערה במקדה׃ ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת
המלכים נחבאים במערה במקדה׃ ויאמר יהושע גלו
אבנים גדלות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם׃
ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל
תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם׃ ויהי
ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד
עד תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר׃
וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא

דום ג ב מל ו א חס וסי שמש החנך לך ומיניע חס ולפנו דקדים ואחריו ד וסי ויעל הארבה ולא היה

והוציאו ו וסימנ׳ ותפשו בן את בתולי הנער׳ את הנער מושם את האשה את חמשת המל׳ את הנער׳

חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו׃ ויאמר יהושע פתחו
את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן
המערה׃ ויעשו כן ויציאו אליו את חמשת המלכים האלה
מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות
את מלך לכיש את מלך עגלון׃ ויהי כהוציאם את המלכים
האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר
אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את
רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם
על צואריהם׃ ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו
חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם
נלחמים אותם׃ ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על
חמשה עצים ויהיו תלוים על העצים עד הערב׃ ויהי לעת
בוא השמש צוה יהושע ויורדם מעל העצים וישלכם אל
המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדלות על פי
המערה עד עצם היום הזה׃ ואת מקדה לכד
יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם אתם
ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה
כאשר עשה למלך יריחו׃ ויעבר יהושע וכל ישראל
עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה׃ ויתן יהוה גם אותה ביד
ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה

סימן תלואים ד והיו חייך תלואים ... ועמי תלואים ... אשר תלוש

וילכדוה ה׳ ג׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימנ׳ וילכו והארב עבלנה מעגלונה מקידה שלש קדמ׳ ובתר חס׳

לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו׃
ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה
לכישה ויחן עליה וילחם בה׃ ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל
וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה
ככל אשר עשה ללבנה׃ אז עלה הרם מלך גזר
לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר
לו שריד׃ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש
עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה׃ וילכדוה ביום ההוא ויכוה
לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר
עשה ללכיש׃ ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה
חברונה וילחמו עליה׃ וילכדוה ויכוה לפי חרב ואת מלכה
ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד
ככל אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר
בה׃ וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה׃
וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכום לפי חרב ויחרימו
את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון
כן עשה לדבירה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה׃
ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות
ואת כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים
כאשר צוה יהוה אלהי ישראל׃ ויכם יהושע מקדש ברנע

בשחור
ויכהו׳ וסימנ׳ יהושע מכיהן הדבקים ובלס אדרת לע׳רה דמל׳ במחנה אשור ויעשו אותם ירמיה

ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון׃ ואת כל המלכים
האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי
ישראל נלחם לישראל׃ וישב יהושע וכל ישראל
עמו אל המחנה הגלגלה׃ ויהי כשמע יבין מלך חצור
וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף׃
ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה
ובנפת דור מים׃ הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי
והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה׃
ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת
הים לרב וסוס ורכב רב מאד׃ ויועדו כל המלכים האלה
ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל׃
ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי
מחר כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל
את סוסיהם תעקר ואת מרכבתיהם תשרף באש׃ ויבא
יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום פתאם
ויפלו בהם׃ ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון
רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם
עד בלתי השאיר להם שריד׃ ויעש להם יהושע כאשר
אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש׃
וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור

ג פ״ס כל חד מנה׳ מן שמונים אות וסימ׳ וכל שיח השדה וכל בת ירשת וכל שלל הערים האלה ם

ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפנים היא ראש כל
הממלכות האלה׃ ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב
החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש׃ ואת כל
ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם
לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה׃ רק
כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי
את חצור לבדה שרף יהושע׃ וכל שלל הערים האלה
והבהמה בזזו להם בני ישראל רק את כל האדם הכו
לפי חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נשמה׃ כאשר
צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע
וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה
את משה׃ ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת
כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה
ואת הר ישראל ושפלתה׃ מן ההר החלק העולה שעיר
ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל
מלכיהם לכד ויכם וימיתם׃ ימים רבים עשה יהושע את
כל המלכים האלה מלחמה׃ לא היתה עיר אשר השלימה
אל בני ישראל בלתי החוי ישבי גבעון את הכל לקחו
במלחמה׃ כי מאת יהוה היתה לחזק את לבם לקראת
המלחמה את ישראל למען החרימם לבלתי היות להם

השמדה ה׳ חס בליש׳ וסימנ׳ ונתן מלכיהם וכל שלל הערים בעשא ויהוא להשמיד מעינה

תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה׃ ל
ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים ב
מן ההר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל
הר ישראל עם עריהם החרימם יהושע׃ לא נותר ענקים ז
בארץ בני ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו׃ ויקח כ
יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה בכ
יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ ג
שקטה ממלחמה׃ ואלה מלכי הארץ ב
אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן ד
מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה חס
מזרחה׃ סיחון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערער ל
אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד
יבק הנחל גבול בני עמון׃ והערבה עד ים כנרות מזרחה ב
ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתימן דד
תחת אשדות הפסגה׃ וגבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים
היושב בעשתרות ובאדרעי׃ ומשל בהר חרמון ובסלכה
ובכל הבשן עד גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד
גבול סיחון מלך חשבון׃ משה עבד יהוה ובני ישראל ג
הכום ויתנה משה עבד יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי ד
שבט המנשה׃ ואלה מלכי הארץ אשר

הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גד
בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה
יהושע לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם בהר ובשפלה
ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי
והכנעני הפרזי החוי והיבוסי׃

מלך יריחו	אחד	מלך העי אשר מצד בית אל	אחד׃
מלך ירושלם	אחד	מלך חברון	אחד׃
מלך ירמות	אחד	מלך לכיש	אחד׃
מלך עגלון	אחד	מלך גזר	אחד׃
מלך דבר	אחד	מלך גדר	אחד׃
מלך חרמה	אחד	מלך ערד	אחד׃
מלך לבנה	אחד	מלך עדלם	אחד׃
מלך מקדה	אחד	מלך בית אל	אחד׃
מלך תפוח	אחד	מלך חפר	אחד׃
מלך אפק	אחד	מלך לשרון	אחד׃
מלך מדון	אחד	מלך חצור	אחד׃
מלך שמרון מראון	אחד	מלך אכשף	אחד׃
מלך תענך	אחד	מלך מגדו	אחד׃
מלך קדש	אחד	מלך יקנעם לכרמל	אחד׃
מלך דור לנפת דור	אחד	מלך גוים לגלגל	אחד׃

כא פס׳ דליה בהון לא וו ולא יוד וס׳ לא קטול עבדא בשם צר נח יהב להון עשרה מקרי עשר ותלתה מלכין

מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד׃
ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו
אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד
לרשתה׃ זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל
הגשורי׃ מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון
צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי
והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים׃ מתימן
כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול
האמרי׃ והארץ הגבלי וכל הלבנון מזרח השמש מבעל
גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת׃ כל ישבי ההר מן הלבנון
עד משרפת מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני
ישראל רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתך׃ ועתה
חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי
השבט המנשה׃ עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר
נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה
עבד יהוה׃ מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר
בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון׃ וכל ערי סיחון
מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון׃ והגלעד
וגבול הגשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה׃
כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובאדרעי הוא

לכנעני ג וסי׳ תחשב וחבור כה תעבדוהם • והעוים ד׳ וסי׳ הישבים והעקרוני והעוים והפרה עשו את נבחן

נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם ולא הורישו
בני ישראל את הגשורי ואת המעכתי וישב גשור ומעכת
בקרב ישראל עד היום הזה רק לשבט הלוי לא נתן נחלה
אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו׃
ויתן משה למטה בני ראובן למשפחתם ויהי להם
הגבול מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך
הנחל וכל המישור על מידבא חשבון וכל עריה אשר
במישור דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון ויהצה וקדמת
ומפעת וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק ובית
פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות וכל ערי המישור וכל
ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה
משה אתו ואת נשיאי מדין את אוי ואת רקם ואת צור ואת
חור ואת רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ ואת בלעם בן
בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם ויהי
גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחתם
הערים וחצריהן׃ ויתן משה למטה גד לבני גד
למשפחתם ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד וחצי
ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה ומחשבון
עד רמת המצפה ובטנים וממחנים עד גבול לדבר ועמק
בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון

ואת בלעם ג וסי׳ הקוסם וחב ואת מגרשיה ... הישימות ד׳ ויחנו על הירדן והערבה עד ים כנרות ובית פעור לפני הני

מלך חשבון הירדן וגבל עד קצה ים כנרת עבר הירדן
מזרחה: זאת נחלת בני גד למשפחתם הערים וחצריהם:
ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני
מנשה למשפחותם: ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל
ממלכות עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן ששים
עיר: וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי ממלכות עוג בבשן
לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם: אלה אשר
נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מזרחה:
ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא
נחלתם כאשר דבר להם: ואלה אשר נחלו בני ישראל
בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון
וראשי אבות המטות לבני ישראל: בגורל נחלתם כאשר צוה
יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה: כי נתן משה
נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללוים לא נתן
נחלה בתוכם: כי היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא
נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם למקנהם
ולקנינם: כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו
את הארץ: ויגשו בני יהודה אל יהושע בגלגל
ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה ידעת את הדבר אשר
דבר יהוה אל משה איש האלהים על אודתי ועל אודתיך

לתת

נחלו ד׳ וס׳ ואלה אשר כי בנות מנשה אך שקר פתאים ״ וללוים ב׳ כי נתן משה ויקרא דוד וכל נבהנים

בקדש ברנע בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד
יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו דבר
כאשר עם לבבי׃ ואחי אשר עלו עמי המסיו את לב העם
ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי׃ וישבע משה ביום ההוא
לאמר אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה
ולבניך עד עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי׃ ועתה הנה
החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז
דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר
ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה׃ עודני היום
חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה
למלחמה ולצאת ולבוא׃ ועתה תנה לי את ההר הזה אשר
דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי
ענקים שם וערים גדלות בצרות אולי יהוה אותי והורשתים
כאשר דבר יהוה׃ ויברכהו יהושע ויתן את חברון לכלב
בן יפנה לנחלה׃ על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי
לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל׃
ושם חברון לפנים קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא
והארץ שקטה ממלחמה׃ ויהי הגורל
למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה
מקצה תימן׃ ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן הלשן

שמונים ז׳ מל׳ וסי׳ מתניעיה ומתושלח החיה ותשקט ראהוד ויהי בשמונים ויתן מלאך [illegible] ומלב׳ ואם בגבורת

הפנה נגבה׃ ויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה
ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב
הקרקעה׃ ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות
הגבול ימה זה יהיה לכם גבול נגב׃ וגבול קדמה ים המלח
עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה
הירדן׃ ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה
ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן׃ ועלה הגבול דברה מעמק
עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמים אשר
מנגב לנחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תצאותיו
אל עין רגל׃ ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבוסי מנגב
היא ירושלם ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם
ימה אשר בקצה עמק רפאים צפונה׃ ותאר הגבול מראש
ההר אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון ותאר
הגבול בעלה היא קרית יערים׃ ונסב הגבול מבעלה ימה
אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון
וירד בית שמש ועבר תמנה׃ ויצא הגבול אל כתף עקרון
צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל
והיו תצאות הגבול ימה׃ וגבול ים הימה הגדול וגבול זה גבול
בני יהודה סביב למשפחתם׃ ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך
בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק

פנה ג׳ וחס וסי׳ ולכלב בן וצפונה וילכו אל השער ה׳ מעין ד׳ פת׳ וסי׳ נפתוח נפתוח גנים יסתתמו ק

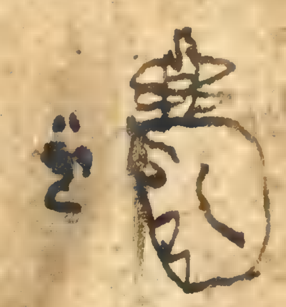
היא חברון ויֹרש משם כלב את שלושה בני הענק את
ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק ויעל משם אל
ישבי דבר ושם דבר לפנים קרית ספר ויאמר כלב אשר
יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה
וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו
לאשה ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה שדה
ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך ותאמר תנה
לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה
את גלת עליות ואת גלת תחתיות   זאת נחלת מטה
בני יהודה למשפחתם ויהיו הערים מקצה למטה בני יהודה
אל גבול אדום נגבה קבצאל ועדר ויגור וקינה ודימונה
ועדעדה וקדש וחצור ויתנן זיף וטלם ובעלות וחצור
חדתה וקריות חצרון היא חצור אמם ושמע ומולדה
וחצר גדה וחשמון ובית פלט וחצר שועל ובאר שבע
ובזיותיה בעלה ועיים ועצם ואלתולד וכסיל וחרמה
וצקלג ומדמנה וסנסנה ולבאות ושלחים ועין ורמון כל
ערים עשרים ותשע וחצריהן   בשפלה
אשתאול וצרעה ואשנה וזנוח ועין גנים תפוח והעינם
ירמות ועדלם שוכה ועזקה ושערים ועדיתים והגדרה
וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצריהן
צנן

תחתיות ג׳ וסי׳ ותאמר ... שתני קראתי ... ותצנח ג׳ וסי׳ מעל החמור ותב

וחדשה ומגדל גד׃ ודלען והמצפה ויקתאל׃ לכיש ובצקת
ועגלון׃ וכבון ולחמס וכתליש׃ וגדרות בית דגון ונעמה
ומקדה ערים שש עשרה וחצריהן׃ לבנה ועתר
ועשן׃ ויפתח ואשנה ונציב׃ וקעילה ואכזיב ומראשה
ערים תשע וחצריהן׃ עקרון ובנתיה וחצריה׃
מעקרון וימה כל אשר על יד אשדוד וחצריהן׃ אשדוד
בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד נחל מצרים והים
הגבול וגבול׃ ובהר שמיר ויתיר ושוכה׃ ודנה
וקרית סנה היא דבר׃ וענב ואשתמה וענים׃ וגשן וחלן
וגלה ערים אחת עשרה וחצריהן׃ ארב ורומה ואשען׃
ויניס ובית תפוח ואפקה׃ וחמטה וקרית ארבע היא חברון
וציער ערים תשע וחצריהן׃ מעון כרמל וזיף ויוטה׃
ויזרעאל ויקדעם וזנוח׃ הקין גבעה ותמנה ערים עשר
וחצריהן׃ חלחול בית צור וגדור׃ ומערת ובית ענות
ואלתקן ערים שש וחצריהן׃ קרית בעל היא קרית יערים
והרבה ערים שתים וחצריהן׃ במדבר בית הערבה
מדין וסככה׃ והנבשן ועיר המלח ועין גדי ערים שש
וחצריהן׃ ואת היבוסי יושבי ירושלם לא יוכלו בני יהודה
להורישם וישב היבוסי את בני יהודה בירושלם עד היום
הזה׃ ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו

וימה ג וסימנ׳ הקדמה מעקרון ונבקע׳ מדין ג וסי׳ וסככה ישבי על להטות

מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר בית אל ויצא מבית אל | סימן
לוזה ועבר אל גבול הארכי עטרות וירד ימה אל גבול
היפלטי עד גבול בית חורן תחתון ועד גזר והיו תצאתיו
ימה וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים ויהי גבול בני
אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר
עד בית חורן עליון ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון
ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה
וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן
מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה
זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם והערים
המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים
וחצריהן ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב
הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עבד

ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף
למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה
ויהי לו הגלעד והבשן ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם
לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני
חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים
למשפחתם ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה
לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנתיו מחלה

כל יהושע ומלכים יריחו ל׳ יריחו ביריחו מיריחו כול חסר במ״א בערבות יריחו

ולצלפחד מוחמן ולצלפחד מוחמן · אלף ה׳ וסימנ׳
סימן ותקרבנה מכ׳ ותה... מת׳

ונעה חגלה מלכה ותרצה: ותקרבנה לפני אלעזר
הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשאים לאמר יהוה
צוה את משה לתת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל
פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן: ויפלו חבלי מנשה
עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן: כי
בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני
מנשה הנותרים: ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת אשר
על פני שכם והלך הגבול אל הימין אל ישבי עין תפוח:
למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני
אפרים: וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה
לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל
ויהי תוצאתיו הימה: נגבה לאפרים וצפונה למנשה
ויהי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר
ממזרח: ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית שאן
ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישבי דאר ובנותיה וישבי
עין דר ובנותיה וישבי תענך ובנתיה וישבי מגדו
ובנותיה שלשת הנפת: ולא יכלו בני מנשה להוריש את
הערים האלה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת: ויהי
כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא
הורישו: וידברו בני יוסף את יהושע לאמר

והפקידו ולכלב ותקרבנה מנחלתם לחם חמדות · ויואל ז׳ וס׳ משה הכנעני האמרי ... ולא הוריש

מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד
אשר עד כה ברכני יהוה ויאמר אליהם יהושע
אם עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ
הפרזי והרפאים כי אץ לך הר אפרים ויאמרו בני יוסף
לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ
העמק לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל
ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר
עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד כי הר
יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כי
תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא
יח ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו
שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם ויותרו
בבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים
ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים
לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם
הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו
בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי ויתחלקו
אתה לשבעה חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב
ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון ואתם תכתבו את
הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה וירית לכם גורל

ואתם ד' בטע וס' קמון ישראל וכתבון בשברגו ה' ויבאו ג' דכ' וס' ובקעהו מחזק וירשו ויקטו פרק' יחדו

פה לפני יהוה אלהינו כי אין חלק ללוים בקרבכם כי
כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו
נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד
יהוה ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים
לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה
ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה וילכו
האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים
על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה וישלך להם
יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את
הארץ לבני ישראל כמחלקתם׃ ויעל גורל
מטה בני בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה
ובין בני יוסף ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה
הגבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה
תצאתיו מדברה בית און ועבר משם הגבול לוזה אל כתף
לוזה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות אדר על ההר
אשר מנגב לבית חרון תחתון ותאר הגבול ונסב לפאת
ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה תצאתיו
אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת
ים ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא
אל מעין מי נפתוח וירד הגבול אל קצה ההר אשר על

ז̇ כת̇ והיה וקר̇ והיו וסימנ׳ עקרבים דו מדבר נחל מצרים דיהודה בית און בית חורון בית חגלה

פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם
אל כתף היבוסי נגבה וירד עין רגל ותאר מצפון ויצא
עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמים
וירד אבן בהן בן ראובן ועבר אל כתף מול הערבה
צפונה וירד הערבתה ועבר הגבול אל כתף בית חגלה
צפונה והיה תצאות הגבול אל לשון ים המלח צפונה
אל קצה הירדן נגבה זה גבול נגב והירדן יגבל אתו לפאת
קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב למשפחתם׃
והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם יריחו
ובית חגלה ועמק קציץ ובית הערבה וצמרים ובית
אל והעוים והפרה ועפרה וכפר העמני והעפני וגבע
ערים שתים עשרה וחצריהן׃ גבעון והרמה
ובארות והמצפה והכפירה והמצה ורקם וירפאל
ותראלה וצלע האלף והיבוסי היא ירושלם גבעת
קרית ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני
בנימן למשפחתם׃ ויצא הגורל השני לשמעון
למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך
נחלת בני יהודה ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע
ומולדה וחצר שועל ובלה ועצם ואלתולד ובתול
וחרמה וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה ובית

העמונה

לבאות ושרוחן ערים שלש עשרה וחצריהן׃ עין
רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצריהן׃ וכל החצרים
אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר רמת נגב
זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם׃ מחבל בני ב׳ אכזיבה
יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב
מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם׃
ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי
גבול נחלתם עד שריד׃ ועלה גבולם לימה ומרעלה
ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם׃
ושב משריד קדמה מזרח השמש על גבול כסלת
תבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע׃ ומשם עבר
קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר
הנעה׃ ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו
גי יפתח אל׃ וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית
לחם ערים שתים עשרה וחצריהן׃ זאת נחלת בני
זבולן למשפחותם הערים האלה וחצריהן׃
ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם׃
ויהי גבולם יזרעאלה והכסולת ושונם׃ וחפרים ושיאן
ואנחרת׃ והרבית וקשיון ואבץ׃ ורמת ועין גנים ועין
חדה ובית פצץ׃ ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית ושחצימה ק׳

על גבולה ה׳ וסימנ׳ בהר ההר וישמע בלק כי בא כסלת תבר בחרב תפלון והנוגר הני דפס

זבולן ט' כת' כן וסימנ' זבדני אהים בני לאה בכור סרד ואלון ופגע בזבלון ופגע בזבלון מנגב

שמש והיו תצאות גבולם הירדן ערים שש עשרה וחצריהן
זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצריהן
ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם
ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף ואלמלך ועמעד ומשאל
ופגע בכרמל הימה ובשחור לבנת ושב מזרח השמש בית
דגן ופגע בזבלון ובגי יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל
ויצא אל כבול משמאל ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון
רבה ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הגבול חסה
והיו תצאתיו הימה מחבל אכזיבה ועמה ואפק ורחב
ערים עשרים ושתים וחצריהן זאת נחלת מטה בני אשר
למשפחתם הערים האלה וחצריהן לבני נפתלי
יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם ויהי גבולם
מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום
ויהי תצאתיו הירדן ושב הגבול ימה אזנות תבור ויצא
משם חוקקה ופגע בזבלון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה
הירדן מזרח השמש וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת
וכנרת ואדמה והרמה וחצור וקדש ואדרעי ועין חצור
ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע
עשרה וחצריהן זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם
הערים וחצריהן למטה בני דן למשפחתם יצא

ותשלח ותקרא לברק עם חרף ומראכים שלח הראשון הקל וכל כתוב כות במא לזבולן דשמעיהן בג

הגורל השביעי ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר
שמש ושעלבין ואילון ויתלה ואילון ותמנתה ועקרון ואלתקה
וגבתון ובעלת ויהד ובני ברק וגת רמון ומי הירקון והרקון
עם הגבול מול יפו׃ ויצא גבול בני דן מהם ויעלו בני דן
וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה
וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם׃ זאת נחלת מטה
בני דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן׃ ויכלו לנחל את
הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון
בתוכם׃ על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את תמנת
סרח בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה׃ אלה הנחלת
אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות
למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני יהוה פתח אהל
מועד ויכלו מחלק את הארץ׃
וידבר יהוה אל יהושע לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר
תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה׃
לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי דעת והיו לכם
למקלט מגאל הדם׃ ונס אל אחת מהערים האלה ועמד
פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר ההיא את דבריו
ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם׃ וכי
ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת

ויכלו ג וסימ׳ לנחל מחלק בכל ׃ ויבנה ג וסימ׳ את העיר את האבנים ערים וחד

הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשום וישב
בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן
הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרצח ובא אל עירו
ואל ביתו אל העיר אשר נס משם ויקדשו את קדש
בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע
היא חברון בהר יהודה ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו
את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמת בגלעד
ממטה גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה אלה היו ערי
המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה
כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו
כא לפני העדה ויגשו ראשי אבות הלוים אל
אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות
לבני ישראל וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר
יהוה צוה ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן
לבהמתנו ויתנו בני ישראל ללוים מנחלתם אל פי יהוה
את הערים האלה ואת מגרשיהן ויצא הגורל
למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלוים ממטה
יהודה וממטה השמעני וממטה בנימן בגורל ערים שלש
עשרה ולבני קהת הנותרים ממשפחות מטה
אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר

וְלִבְנֵי גֵרְשׁוֹן מִמִּשְׁפְּחוֹת מַטֵּה יִשָּׂשכָר וּמִמַּטֵּה אָשֵׁר
וּמִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וּמֵחֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה בַבָּשָׁן בַּגּוֹרָל עָרִים שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה׃ לִבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם מִמַּטֵּה רְאוּבֵן וּמִמַּטֵּה
גָד וּמִמַּטֵּה זְבוּלֻן עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃ וַיִּתְּנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
לַלְוִיִּם אֶת הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת מִגְרְשֵׁיהֶן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
בְּיַד מֹשֶׁה בַּגּוֹרָל׃ וַיִּתְּנוּ מִמַּטֵּה בְּנֵי יְהוּדָה וּמִמַּטֵּה
בְּנֵי שִׁמְעוֹן אֵת הֶעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְהֶן בְּשֵׁם׃
לִבְנֵי אַהֲרֹן מִמִּשְׁפְּחוֹת הַקְּהָתִי מִבְּנֵי לֵוִי כִּי לָהֶם הָיָה הַגּוֹרָל
רִאישֹׁנָה׃ וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת קִרְיַת אַרְבַּע אֲבִי הָעֲנוֹק הִיא חֶבְרוֹן
בְּהַר יְהוּדָה וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ סְבִיבֹתֶיהָ׃ וְאֶת שְׂדֵה הָעִיר וְאֶת
חֲצֵרֶיהָ נָתְנוּ לְכָלֵב בֶּן יְפֻנֶּה בַּאֲחֻזָּתוֹ׃ וְלִבְנֵי אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן נָתְנוּ אֶת עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ אֶת חֶבְרוֹן וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ
וְאֶת לִבְנָה וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ׃ וְאֶת יַתִּר וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת אֶשְׁתְּמֹעַ
וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ׃ וְאֶת חֹלֹן וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת דְּבִר וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ׃
וְאֶת עַיִן וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת יֻטָּה וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ אֶת בֵּית שֶׁמֶשׁ
וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ עָרִים תֵּשַׁע מֵאֵת שְׁנֵי הַשְּׁבָטִים הָאֵלֶּה׃
וּמִמַּטֵּה בִנְיָמִן אֶת גִּבְעוֹן וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ אֶת גָּבַע
וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ׃ אֶת עֲנָתוֹת וְאֶת מִגְרָשֶׁהָ וְאֶת עַלְמוֹן וְאֶת
מִגְרָשֶׁהָ עָרִים אַרְבַּע׃ כָּל עָרֵי בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה עָרִים וּמִגְרְשֵׁיהֶן׃ וּלְמִשְׁפְּחוֹת בְּנֵי קְהָת

והנה עיניכם זהב וממטה דיהוד׳ בעמיך ויעברו בני עמון ויה׳ איש ואלף וידבר גם אבנר אמר דמלכ׳ קנה נא תקנו שופר

הלוים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה
אפרים׃ ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת
מגרשה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשה׃ ואת קבצים
ל ואת מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה ערים ארבע׃
פ״א וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה את גבתון
ואת מגרשה׃ את אילון ואת מגרשה את גת רמון ואת
מגרשה ערים ארבע׃ וממחצית מטה מנשה את
תענך ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ערים
שתים׃ כל ערים עשר ומגרשיהן למשפחת בני קהת
הנתרים׃ ולבני גרשון ממשפחת הלוים מחצי
גולן ק׳ מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן ואת
ל מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים שתים׃
וממטה יששכר את קשיון ואת מגרשה את דברת
ל ואת מגרשה׃ את ירמות ואת מגרשה׃ את עין גנים ואת
מגרשה ערים ארבע׃ וממטה אשר את משאל
ל ואת מגרשה את עבדון ואת מגרשה׃ את חלקת ואת מגרשה
ג ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע׃ וממטה נפתלי
בט״ע את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל ואת מגרשה ואת חמת
דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים שלש׃ כל
ערי הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר ומגרשיהן׃

צ׳ מלין כת׳ מוקדם וק׳ מאוחר וסי׳ הלוך בכר׳ דיהוש׳ גלון גלון והמישנו ותחרנה והבדרי מובאך נפוצת והיציעה

ולמשפחת בני מררי הלוים הנותרים מאת מטה
זבולן את יקנעם ואת מגרשה את קרתה ואת מגרשה׃
את דמנה ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים
ארבע׃ וממטה גד את עיר מקלט הרצח את רמת
בגלעד ואת מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה׃ את חשבון
ואת מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים ארבע׃
כל הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות
הלוים ויהי גורלם ערים שתים עשרה׃ כל ערי הלוים בתוך
אחזת בני ישראל ערים ארבעים ושמנה ומגרשיהן׃
תהיינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיה סביבתיה כן
לכל הערים האלה׃ ויתן יהוה לישראל את
כל הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה׃
וינח יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא
עמד איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה
בידם׃ לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית
ישראל הכל בא׃ אז יקרא יהושע לראובני
ולגדי ולחצי מטה מנשה׃ ויאמר אליהם אתם שמרתם את
כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל
אשר צויתי אתכם׃ לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים
עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם׃

וממטה ראובן את בצר ואת מגרשיה ואת יהצה ואת מגרשיה׃ את קדמות ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת מגרשיה ערים ארבע

וינח ג׳ וסימנ׳ בכל גבול מצ׳ ביום השבי׳ מסביב ויאמר ליהודה וישמרו כל יהודה ורשע׳

ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם
ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחזתכם אשר
נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן רק שמרו מאד
לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה
עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו
ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם
ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו
נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה וגם כי שלחם
יהושע אל אהליהם ויברכם ויאמר אליהם לאמר בנכסים
רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב
ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל
איביכם עם אחיכם וישבו וילכו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר
בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחזתם אשר
נאחזו בה על פי יהוה ביד משה ויבאו אל גלילות הירדן
אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה וישמעו
בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן

וללכת ד׳ וס׳ כי תשמר את כל המצוה רק שמרו מאד ואהבה לחבלה ∘ וללכת בכל דרכיו ד׳ וס׳ ועתה ישראל כי אם שאל

אל עבר בני ישראל׃ וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת
בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא׃ וישלחו
בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה
אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן׃ ועשרה נשאים
עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש
ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל׃ ויבאו אל בני ראובן
ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו
אתם לאמר׃ כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר
מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם
לכם מזבח למרדכם היום ביהוה׃ המעט לנו את עון פעור
אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה׃
ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום
ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף׃ ואך אם טמאה
ארץ אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר שכן
שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו
אל תמרדו בבנתכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו׃
הלוא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל
היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו׃ ויענו בני
ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי
ישראל׃ אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל

דבר ויקרא ארץ · ואך ג׳ ב׳ ריש׳ פס׳ וחד מציע׳ דפס׳ וסימנה׳ את הדבר את דמכם אם טמאה ארץ

הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום
הזה׃ לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות
עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה
הוא יבקש׃ ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר
מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי
ישראל׃ וגבול נתן יהוה ביננו וביניכם בני ראובן ובני
גד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את
בנינו לבלתי ירא את יהוה׃ ונאמר נעשה נא לנו לבנות את
המזבח לא לעולה ולא לזבח׃ כי עד הוא בינינו וביניכם
ובין דרתינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניו בעלותינו
ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין
לכם חלק ביהוה׃ ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו
מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו
לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו וביניכם׃ חלילה לנו
ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח
לעולה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני
משכנו׃ וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה
וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני
ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב בעיניהם׃ ויאמר פינחס
בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה

היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל
הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה וישב פינחס בן
אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד
מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם
דבר וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני
ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ
אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה ויקראו בני ראובן ובני
גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים׃
ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל כג
איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים ויקרא יהושע
לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר
אלהם אני זקנתי באתי בימים ואתם ראיתם את כל אשר
עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה
אלהיכם הוא הנלחם לכם ראו הפלתי לכם את הגוים
הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים
אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש ויהוה אלהיכם
הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם
את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם וחזקתם מאד
לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור
ממנו ימין ושמאול לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים

ויחזקתם מלחמתו בישראל העברה הכל ככל התורה ולשמוח בקשתי הכין ולשלח יחזקים תועדה

האלה האתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו
ולא תעבדום ולא תשתחוו להם כי אם ביהוה אלהיכם
תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה ויורש יהוה
מפניכם גוים גדולים ועצומים ואתם לא עמד איש
בפניכם עד היום הזה איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה
אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם ונשמרתם
מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם כי אם שוב
תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים האלה
אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם ידע
תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה
מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם
ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה
הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם והנה אנכי הולך
היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם
כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר
יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר
אחד והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר
יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר
הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת
אשר נתן לכם יהוה אלהיכם בעברכם את ברית יהוה

הנה אנכי ה׳ וס׳ ושמרתיך הולך היום בקצה המחנה וירדת לפני ממניעא ׳ ולצננים ב׳ חסרי ולצנינים

אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יהוה בכם ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם׃
ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא כ״ד
לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו
לפני האלהים׃ ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה
אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח
אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים׃ ואקח
את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אתו בכל
ארץ כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק׃ ואתן ליצחק ואֹרבה
את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת
אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים׃ ואשלח את משה ואת
אהרן ואגף את מצרים כאשר עשיתי בקרבו ואחר
הוצאתי אתכם׃ ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו
הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים
ים סוף׃ ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין
המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם
את אשר עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים׃
ואבאה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן ואביא
וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם

יראו ג וסימנ׳ את ועבדו את קדשין הצרעה ג וסימנ׳ ישלח ושלחתי ואשלח

ואשמידם מפניכם ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם
בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם
ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם
מידו ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי
יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרגשי החוי והיבוסי
ואתן אותם בידכם ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם
מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך ואתן
לכם ארץ אשר לא יגעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו
בהם כרמים וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים ועתה
יראו את יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו את אלהים
אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את
יהוה ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את
מי תעבדון אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר
הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם ישבים בארצם ואנכי
וביתי נעבד את יהוה ויען העם ויאמר חלילה לנו
מעזב את יהוה לעבד אלהים אחרים כי יהוה אלהינו הוא
המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים
ואשר עשה לעינינו את האתות הגדלות האלה וישמרנו
בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם
ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו

החוי והיבוסי וסימנ׳ כי ילך מלאכי ושלחתי לפניך כי החרם ויה כשמע בהר ובשפלה והעברו

גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו׃ ויאמר יהושע אל
העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא
הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם׃ כי תעזבו את יהוה
ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר
היטיב לכם׃ ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד׃
ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם
לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים׃ ועתה הסירו את
אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה
אלהי ישראל׃ ויאמרו העם אל יהושע את יהוה
אלהינו נעבד ובקולו נשמע׃ ויכרת יהושע ברית לעם
ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם׃ ויכתב יהושע
את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה
ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה׃
ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו
לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו
והיתה בכם לעדה פן תכחשון באלהיכם׃ וישלח יהושע
את העם איש לנחלתו׃ ויהי אחרי הדברים
האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים׃
ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים
מצפון להר געש׃ ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע

וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר
ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל ואת עצמות
יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת
השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה
קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה ואלעזר בן אהרן מת
ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים

סכום הפסוקים של ספר יהושע
שש מאות וחמשים וששה וסי' כו"ס

א ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר
מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו ויאמר יהוה
יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו ויאמר יהודה
לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי
גם אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון ויעל יהודה ויתן
יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים
איש וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את
הכנעני ואת הפרזי וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו
אותו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו ויאמר אדני בזק
שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו
מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים

ד אברהם משה יהושע שאול ל ד וחס ל א בפ מל וב חס ב ל ב עינים

ויכום א' וסי' וירד ויכו מהם וילכדה ודבירה ותגש ע' ב' בו ויעל יהודה ואבימלך ויקם ע' ואיש ישראל ויצאו ככלת

יושב ד׳ מל׳ בספ׳ וסימנ׳ ד׳ ואחר ירדו יושב צפת בחרשת הגוים יושב הארץ ההיא

ויביאהו ירושלם וימת שם׃ וילחמו בני יהודה
בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו
באש׃ ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר
והנגב והשפלה׃ וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון
ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן
ואת תלמי׃ וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית
ספר׃ ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו
את עכסה בתי לאשה׃ וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב
הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה׃ ויהי בבואה
ותסיתהו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור
ויאמר לה כלב מה לך׃ ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ
הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת
עלית ואת גלת תחתית׃ ובני קיני חתן משה
עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב
ערד וילך וישב את העם׃ וילך יהודה את שמעון אחיו
ויכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את
שם העיר חרמה׃ וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת
אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה׃ ויהי יהוה
את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את ישבי העמק
כי רכב ברזל להם׃ ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה

ואת העיר ג׳ וסימנ׳ וילחמו על ליש והוספתי ...

ויורש משם את שלשה בני הענק ואת היבוסי ישב
ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב היבוסי את בני
בנימן בירושלם עד היום הזה׃ ויעלו בית
יוסף גם הם בית אל ויהוה עמם׃ ויתירו בית יוסף בבית
אל ושם העיר לפנים לוז׃ ויראו השמרים איש יוצא מן
העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך
חסד׃ ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת
האיש ואת כל משפחתו שלחו׃ וילך האיש ארץ החתים
ויבן עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה׃
ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת
תענך ואת בנתיה ואת ישבי דור ואת בנותיה ואת יושבי
יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויואל
הכנעני לשבת בארץ הזאת׃ ויהי כי חזק ישראל וישם
את הכנעני למס והוריש לא הורישו׃ ואפרים לא
הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו
בגזר׃ זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי
נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס׃ אשר לא הוריש
את ישבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב
ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב וישב האשרי בקרב הכנעני
ישבי הארץ כי לא הורישו׃ נפתלי לא הוריש את

יושבי בית שמש ואת ישבי בית ענת וישב בקרב
הכנעני ישבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו
להם למס וילחצו האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו
לרדת לעמק ויואל האמרי לשבת בהר חרס באילון
ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס וגבול האמרי
ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה: ויעל
מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה אתכם
ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי
לאבתיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם ואתם לא
תכרתו ברית לישבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון
ולא שמעתם בקולי מה זאת עשיתם וגם אמרתי לא
אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו
לכם למוקש ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה
אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו ויקראו
שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה:
וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו
לרשת את הארץ ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע
וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר
ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל:
וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים:

ואת יושבי ט ושימכני ויהי למנשה ולא הוריש ג בן זבולן אשר כפתלי ...

חרס

ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים
מצפון להר געש׃ וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו
ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את
המעשה אשר עשה לישראל׃ ויעשו
בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים׃
ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ
מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה׃ ויעזבו
את יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות׃ ויחר אף יהוה
בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם ביד
אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם׃ בכל
אשר יצאו יד יהוה היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה
וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד׃ ויקם יהוה
שפטים ויושיעום מיד שסיהם׃ וגם אל שפטיהם
לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם
סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות
יהוה לא עשו כן׃ וכי הקים יהוה להם שפטים והיה
יהוה עם השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט
כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחקיהם׃ והיה
במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי

אבותיו ג̇ מל̇ וסי̇ ... וגם כל הדור כל̇ לבבו הכין תבוא עד דור אבותיו ... ומי הקים ... וכי ...

צוה ביד משה ל' וסימנ' כל איש ואשה אשר ויעש אהרן את כל אשר צוה י' ריש' פסוק

אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו
ממעלליהם ומדרכם הקשה׃ ויחר אף יהוה בישראל
ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי
את אבותם ולא שמעו לקולי׃ גם אני לא אוסיף להוריש
איש מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת׃ למען
נסות בם את ישראל השמרים הם את דרך יהוה ללכת
בם כאשר שמרו אבותם אם לא׃ וינח יהוה את הגוים
האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע׃
ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את ישראל
את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען׃ רק למען
דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים
לא ידעום׃ חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני
והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת׃
ויהיו לנסות בם את ישראל לדעת הישמעו את מצות
יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה׃ ובני ישראל ישבו
בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃
ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו
לבניהם ויעבדו את אלהיהם׃ ויעשו בני ישראל
את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו
את הבעלים ואת האשרות׃ ויחר אף יהוה בישראל

ל' ריש' פס' בספ' ל' ז' סו' פס' ל' ל' ל' וי' וללמדם ל' צוה ביד משה ל' ב' מל'

אלה המלכות סוף וידבר במדבר סיני באהל ... אליהם ויתנו בני ישראל לדעת הישמעו

וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני
ישראל את כושן רשעתים שמונה שנים ויזעקו בני
ל ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל
ל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו
ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה
ב ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו
על כושן רשעתים ותשקט הארץ ארבעים שנה
וימת עתניאל בן קנז
יט פס דמיין ד ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק
יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו
את הרע בעיני יהוה ויאסף אליו את בני עמון ועמלק
וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים ויעבדו
ג מל' בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה
ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע
ל את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו
בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב ויעש לו
ג ל ל ל אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארכה ויחגר אותה מתחת
ב ויחגר דויד למדיו על ירך ימינו ויקרב את המנחה לעגלון מלך
מואב ועגלון איש בריא מאד ויהי כאשר כלה להקריב
כב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה והוא שב מן

ותעז ב וסימנה' על כושן יד מדין ולה ג וסימנה' שפחה מצרית שני פיות תמר וחד פת ולה

שמונים ד̇ מל̇ וסי̇ ותגנ̇ דמתגנשלח החיה ותשקט דאהוד ויהי בשמונים שנה ויך דמלכ̇ ואם בגבורת שמונים

הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך
ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו׃ ואהוד בא
אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד
דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא׃ וישלח אהוד את יד
שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו׃
ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא
שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה׃ ויצא אהוד המסדרונה
ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל׃ והוא יצא ועבדיו באו
ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא
את רגליו בחדר המקרה׃ ויחילו עד בוש והנה איננו פתח
דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם
נפל ארצה מת׃ ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר
את הפסילים וימלט השעירתה׃ ויהי בבואו ויתקע
בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא
לפניהם׃ ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם
את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן
למואב ולא נתנו איש לעבר׃ ויכו את מואב בעת ההיא
כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט
איש׃ ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט
הארץ שמונים שנה׃ ואחריו היה שמגר בן ענת

הפסילים ד̇ מל̇ וסימנ̇ והוא שב והוא עבר ותהלתי הרע והנה אינכו ג̇ וסי̇ פני לבן

ויך את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר ויושע
גם הוא את ישראל׃ ויספו בני ישראל לעשות
הרע בעיני יהוה ואהוד מת׃ וימכרם יהוה ביד יבין
מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא
יושב בחרשת הגוים׃ ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי
תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל
בחזקה עשרים שנה׃ ודבורה אשה נביאה
אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא׃ והיא
יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר
אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט׃ ותשלח
ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו
הלא צוה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור
ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני
זבלון׃ ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר
צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך׃ ויאמר
אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי
לא אלך׃ ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה
תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה
ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק
קדשה׃ ויזעק ברק את זבולן ואת נפתלי קדשה

המונו ג' מל' וסימנהו [illegible] ונתתיהו [illegible] ויזעק ד' וס' ברק סיסרא אותו
בעננה

ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה וחבר
הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד
אלון בצענים אשר את קדש ויגדו לסיסרא כי עלה
ברק בן אבינעם הר תבור ויזעק סיסרא את כל רכבו
תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת
הגוים אל נחל קישון ותאמר דברה אל ברק קום כי זה
היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא
לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו
ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה
לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס
ברגליו וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת
הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד
וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום
בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני ותצא יעל
לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל
תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה ויאמר
אליה השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד
החלב ותשקהו ותכסהו ויאמר אליה עמד פתח
האהל והיה אם איש יבוא ושאלך ואמר היש פה איש
ואמרת אין ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל

ב / ב / בצעננים / ק / ל / ט / ג / חס / ב / מילים / ג / בל / ב / בטע / בריש / ובפס / ל

האהלה ה׳ וסי׳ וימהר ויציאה ויביא ביצאת כבוא וישאלו טמונה יעל ב׳ וברק ג׳ וסי׳ רדף בן אבינעם

ותשם את המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע
את היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף
וימת׃ והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו
ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא
אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו׃ ויכנע אלהים
ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל׃ ותלך יד
בני ישראל הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר
הכריתו את יבין מלך כנען׃
ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא
לאמר׃ בפרע פרעות בישראל בהתנדב
עם ברכו יהוה׃ שמעו מלכים האזינו
רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר
ליהוה אלהי ישראל׃ יהוה בצאתך משעיר
בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם
שמים נטפו גם עבים נטפו מים׃
הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני
יהוה אלהי ישראל׃ בימי שמגר בן ענת
בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות
ילכו ארחות עקלקלות׃ חדלו פרזון בישראל
חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי

ויכנע ב׳ וסימ׳ את יבין בעמל לבם ואנון ריש׳ פס׳ ס בצעדך ב׳ וסימ׳ משדה אדום בישימון סלה

בימי שמגר בן ענת [illegible]
שפטה את ישראל בימיה [illegible] חדלו פרזון [illegible] הפרזי
שאין להם חומה [illegible]
[illegible]
[illegible]

אם בישראל׃ יבחר אלהים חדשים
אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח
בארבעים אלף בישראל׃ לבי לחוקקי ישראל
המתנדבים בעם ברכו יהוה׃ רכבי
אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך
שיחו׃ מקול מחצצים בין משאבים
שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזונו בישראל
אז ירדו לשערים עם יהוה׃ עורי
עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום
ברק ושבה שביך בן אבינעם׃ אז
ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד לי בגבורים׃
מני אפרים שרשם בעמלק אחריך
בנימין בעממיך מני מכיר ירדו מחקקים
ומזבולן משכים בשבט ספר׃ ושרי
בישש׳כר עם דבורה ויששכר כן ברק בעמק שלח
ברגליו בפלגות ראובן גדלים חקקי לב
למה ישבת בין המשפתים לשמע שרקות עדרים
לפלגות ראובן גדולים חקרי לב׃ גלעד
בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות
אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון׃

המתנדבים ב̇ וסימנ׳ בעם ברכו יה׳ ויברכו ׳ ושרי ב̇ ריש׳ פס׳ וסימ׳ אשת אברם בישש׳כר

זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי
שדה׃ באו מלכים נלחמו אז
נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו
בצע כסף לא לקחו׃ מן שמים נלחמו
הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא׃
נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל
קישון תדרכי נפשי עז׃ אז הלמו עקבי סוס
מדהרות דהרות אביריו׃ אורו
מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארור ישביה
כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת
יהוה בגבורים׃ תברך מנשים יעל אשת חבר
הקיני מנשים באהל תברך׃ מים
שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה
חמאה׃ ידה ליתד תשלחנה וימינה
להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה
ראשו ומחצה וחלפה רקתו׃ בין
רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל
באשר כרע שם נפל שדוד׃ בעד
החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב
מדוע בשש רכבו לבוא מדוע

אורו ג̇ ב̇ חס וחד מל̇ וסימנ̇ אורו מרוז אמר מל̇ ארו ארור ראו נא כי ארון עיני חס̇

כצאת ג׳ וסימנ׳ ולא תהא כצאת העבדים והיה כצאת משה האהלה השמש בגבורתו

אחרו פעמי מרכבותיו: חכמות שרותיה תענינה
אף היא תשיב אמריה לה: הלא
ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים לראש
גבר שלל צבעים לסיסרא שלל
צבעים רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל:
כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו
כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה:
ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה
ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים: ותעז יד מדין על
ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות
אשר בהרים ואת המערות ואת המצדות: והיה אם זרע
ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו: ויחנו
עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא
ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור: כי הם
ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם
ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: וידל ישראל
מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה:
ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדין: וישלח
יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא

רחם ה׳ ג׳ קמ׳ וב׳ פת׳ וסימנ׳ ימצאו יחלקו העמים ואטמא ושמנה הוליד שאול ועזר

אתכם מבית עבדים ואצל אתכם מיד מצרים ומיד
כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את
ארצם ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את
אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם
בקולי׃ ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה
אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט
חטים בגת להניס מפני מדין׃ וירא אליו מלאך יהוה
ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל׃ ויאמר אליו גדעון
בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה
כל נפלאתיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא
ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכף
מדין׃ ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את
ישראל מכף מדין הלא שלחתיך׃ ויאמר אליו בי אדני
במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי
הצעיר בבית אבי׃ ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך
והכית את מדין כאיש אחד׃ ויאמר אליו אם נא מצאתי
חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי׃ אל נא תמש
מזה עד באי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך
ויאמר אנכי אשב עד שובך׃ וגדעון בא ויעש גדי עזים
ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור

והעלית ג׳ וסימנה׳ עלין עולות עולה בעצי האשרה את ירמיהו ◦ המעוז ב׳ וס׳ על ראש המעוז המקדש

ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש ויאמר אליו מלאך האלהים
קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלז ואת המרק
שפוך ויעש כן וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת
אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן הצור
ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו
וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני
יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים ויאמר
לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות ויבן שם גדעון
מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו
בעפרת אבי העזרי   ויהי בלילה ההוא ויאמר
לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע
שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה
אשר עליו תכרת ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש
המעוז הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית
עולה בעצי האשרה אשר תכרת ויקח גדעון עשרה
אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר
ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש
לילה וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתץ מזבח הבעל
והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על
המזבח הבנוי ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה

ויוצא יב׳ מל׳ וכו׳ החוצה העבד שלום יוסף המחנה האלה משם פתח יב׳ לקול תתו וחב׳ יהוידע דרב׳ ימ׳

ויעש אלהים ד׳ וסימנ׳ בב׳ וסימנ׳ את הרקיע ויבדל את שני המאורות את חית הארץ כן בלילה

וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה׃
ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך וימת כי נתץ
את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר עליו׃ ויאמר
יואש לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם
תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר אם אלהים
הוא ירב לו כי נתץ את מזבחו׃ ויקרא לו ביום ההוא ירבעל
לאמר ירב בו הבעל כי נתץ את מזבחו׃ וכל מדין
ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק
יזרעאל׃ ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר
ויזעק אביעזר אחריו׃ ומלאכים שלח בכל מנשה ויזעק
גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבלון ובנפתלי
ויעלו לקראתם׃ ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך
מושיע בידי את ישראל כאשר דברת׃ הנה אנכי מציג
את גזת הצמר בגרן אם טל יהיה על הגזה לבדה ועל כל
הארץ חרב וידעתי כי תושיע בידי את ישראל כאשר
דברת׃ ויהי כן וישכם ממחרת ויזר את הגזה וימץ טל
מן הגזה מלוא הספל מים׃ ויאמר גדעון אל האלהים
אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה נא רק הפעם
בגזה יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ יהיה טל׃
ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי חרב אל הגזה לבדה

הוצא ה׳ וסימנ׳ לוט המקלל יואש מיטיבים המלתחה ארב׳ ורוח ג׳ וסי׳ וזת גדעון סרה מעם לבשה

וישכם ירבעל הוא גדעון כל הארץ היה טל׃
וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדין היה לו
מצפון מגבעת המורה בעמק ויאמר יהוה אל גדעון רב
העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי
ישראל לאמר ידי הושיעה לי ועתה קרא נא באזני העם
לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן
העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו׃
ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל
המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך
אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך
הוא לא ילך ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל
גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב
תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות ויהי
מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל
יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים׃
ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים
אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש
למקמו ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל
איש ישראל שלח איש לאהליו ובשלש מאות האיש החזיק
ומחנה מדין היה לו מתחת בעמק׃ ויהי בלילה

מתתי ג׳ וסימנהון אותה את מדין את נחלת ◦ הורד ג׳ וסימנהון עליך אל המים הורד עליהם

ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו בידך׃
ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל המחנה׃
ושמעת מה ידברו ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה
וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר במחנה׃
ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב
ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרב׃ ויבא
גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום
חלמתי והנה צלול לחם שערים מתהפך במחנה מדין
ויבא עד האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל׃
ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש
איש ישראל נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה׃
ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת
שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן
יהוה בידכם את מחנה מדין׃ ויחץ את שלש מאות האיש
שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים ריקים ולפדים
בתוך הכדים׃ ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה
אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשון׃
ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם
אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון׃
ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה

ויחץ ג וסימנ׳ העם הילדים שלש מאות וכל בני [illegible] וסימ׳ אהרן אלעזר יהושע ומרים

הקימו ה' וסי' גדעון בחונו ונתתי את האנשים כי הקימו ∘ שמאולם ג' בליש' ב' חס' וג' מל' וסי'

מימינם ומש' ב' בו ויחזיקו מל'

ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את השמרים
ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם: ויתקעו
שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו ביד
שמאולם בלפדים וביד ימינם השפרות לתקוע ויקראו
חרב ליהוה ולגדעון: ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה
וירץ כל המחנה ויריעו וינוסו: ויתקעו שלש מאות
השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה
וינס המחנה עד בית השטה צררתה עד שפת אבל
מחולה על טבת: ויצעק איש ישראל מנפתלי
ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין: ומלאכים
שלח גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין
ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל
איש אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן:
וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב
בצור עורב ואת זאב הרגו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש
ערב וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן: ויאמרו אליו איש
אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת
להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה: ויאמר אליהם מה עשיתי
עתה ככם הלא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר: בידכם
נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות

עללות ב' בליש' וסי' הלא טוב עללות כת' ∘ חללי' מעללות כב' ∘ יכלתי ג' וחס' וסי' נפתולי' ומה יכלתי

כלם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה ויבא גדעון
הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אתו עיפים
ורדפים ויאמר לאנשי סכות תנו נא ככרות לחם לעם
אשר ברגלי כי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע
מלכי מדין ויאמר שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה
בידך כי נתן לצבאך לחם ויאמר גדעון לכן בתת יהוה
את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את בשרכם את קוצי
המדבר ואת הברקנים ויעל משם פנואל וידבר אליהם
כזאת ויענו אתו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות
ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתץ את
המגדל הזה   וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם
עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני
קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב ויעל
גדעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויך
את המחנה והמחנה היה בטח וינוסו זבח וצלמנע
וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח
ואת צלמנע וכל המחנה החריד וישב גדעון בן יואש מן
המלחמה מלמעלה החרס וילכד נער מאנשי סכות
וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים
ושבעה איש ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח

ב ג ודמשק
ב
ב
ב
ג הקיש מאנשי צדקיהו

הברקנים ב׳ ... רוחם ג׳ וסימנ׳ ... אז רפתה אחר רוחם ...

לג כב וסימ׳ ישמעאלי אם אתה במדבר ישטמנו לו מתכון בבו גוענו יש חרב חכמנו הואלנו החיתם חפץ

וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה
בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם׃ ויקח את זקני העיר
ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות׃
ואת מגדל פנואל נתץ ויהרג את אנשי העיר׃ ויאמר אל זבח
ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו
כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך׃ ויאמר אחי בני אמי
הם חי יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם׃ ויאמר
ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא
כי עודנו נער׃ ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו
כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע
ויקח את השהרנים אשר בצוארי גמליהם׃
ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנך
גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין׃ ויאמר אלהם גדעון
לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם׃
ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי איש
נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם׃ ויא[מרו]
נתון נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש נ[זם]
שללו׃ ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע
מאות זהב לבד מן השהרנים והנטיפות ובגדי הארגמן
שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוארי

יש אכל היום העם שקל של כף אבשלום חי הקשבת קריעת חיה רעה לו ... עמי ישקל נפשכם

ולגדעון ג וסימ׳ לש לש היו שבעים בנים • בשיבה טובה ד׳ וסי׳ אברהם גדעון דוד תקבר •

גמליהם ויעש אותו גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו
בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו
למוקש ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת
ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון׃
וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו ולגדעון היו
שבעים בנים יצאי ירכו כי נשים רבות היו לו ופילגשו
אשר בשכם ילדה לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך׃
וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש
אביו בעפרה אבי העזרי׃ ויהי כאשר מת
גדעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו
להם בעל ברית לאלהים ולא זכרו בני ישראל את יהוה
אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב׃ ולא
עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר
עשה עם ישראל׃ וילך אבימלך בן
ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת
בית אבי אמו לאמר׃ דברו נא באזני כל בעלי שכם מה
טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם
משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני׃
וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל
הדברים האלה ויט לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו

ולא זכרו ג וסי׳ בני ישראל ברית אחים ויוסף • ולא עשו ה׳ וסי׳ המילדות חסד על אשר לא שמ׳ אשר

הוא ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר
בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו ויבא
בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים
איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא
ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו
וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר בשכם
ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר גרזים וישא קולו
ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם
אלהים הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו
לזית מלוכה עלינו ויאמר להם הזית החדלתי את דשני
אשר בי יכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים
ויאמרו העצים לתאנה לכי את מלכי עלינו ותאמר
להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובתי הטובה
והלכתי לנוע על העצים ויאמרו העצים לגפן לכי
את מלכי עלינו ותאמר להם הגפן החדלתי את
תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על
העצים ויאמרו כל העצים אל האטד לך אתה מלך
עלינו ויאמר האטד אל העצים אם באמת אתם
משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם אין
תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון ועתה אם

ויאמרו ג רפי וסי׳ אליכם בסוף ע׳ מי בכם ° ותאכל ו׳ רפי וסי׳ את ארזי את אבימלך ב׳ בן חמשיך וחב׳ לבנון

באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם
טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כגמול ידיו
עשיתם לו׃ אשר נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו
מנגד ויצל אתכם מיד מדין׃ ואתם קמתם על בית אבי
היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו
את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא׃ ואם
באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה
שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכם׃ ואם אין תצא
אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא
ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך׃
וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך
אחיו׃ וישר אבימלך על ישראל שלש
שנים׃ וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי
שכם ויבגדו בעלי שכם באבימלך׃ לבוא חמס שבעים
בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג
אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו׃
וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו
את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך׃
ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו
בו בעלי שכם׃ ויצאו השדה ויבצרו את כרמיהם וידרכו

ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו
את אבימלך ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומי שכם כי
נעבדנו הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי חמור
אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו ומי יתן את העם הזה
בידי ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך
וצאה וישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר
אפו וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה
געל בן עבד ואחיו באים שכמה והנם צרים את העיר
עליך ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתך וארב
בשדה והיה בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת על
העיר והנה הוא והעם אשר אתו יצאים אליך ועשית לו
כאשר תמצא ידך ויקם אבימלך וכל העם
אשר עמו לילה ויארבו על שכם ארבעה ראשים ויצא
געל בן עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם
אשר אתו מן המארב וירא געל את העם ויאמר אל זבל
הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל
ההרים אתה ראה כאנשים ויסף עוד געל לדבר ויאמר
הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך
אלון מעוננים ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר
תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתה

ואסירה ג וס׳ אבימלך ... העם אשר עמו ה׳ וס׳ ויבא יעקב אבימלך ...

כי צאנא עתה והלחם בו׃ ויצא געל לפני בעלי שכם
וילחם באבימלך׃ וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו
חללים רבים עד פתח השער׃ וישב אבימלך בארומה
ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם׃
ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך׃
ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה
וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם׃
ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח
שער העיר ושני הראשים פשטו על כל אשר בשדה
ויכום׃ ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את
העיר ואת העם אשר בה הרג ויתץ את העיר ויזרעה
מלח׃ וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל
צריח בית אל ברית׃ ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי
מגדל שכם׃ ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו
ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים
וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה
ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני׃ ויכרתו גם כל העם איש
שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח ויציתו
עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם
כאלף איש ואשה׃ וילך אבימלך אל תבץ ויחן

ואת אחיו ה׳ וסי׳ ויכלכל וישב האמר ויגרש זבל ואקח את יאזניה ׃ מהרו ד׳ וסי׳ ועלו אל אבי עשו כמוני

בתבץ וילכדה׃ ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה
כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם
ויעלו על גג המגדל׃ ויבא אבימלך עד המגדל וילחם
בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש׃ ותשלך אשה
אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרץ את גלגלתו׃
ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך
ומותתני פן יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת׃
ויראו איש ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקמו׃
וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג
את שבעים אחיו׃ ואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים
בראשם ותבא אלהם קללת יותם בן ירבעל׃
ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן
דודו איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים׃ וישפט
את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר׃
ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל
עשרים ושתים שנה׃ ויהי לו שלשים בנים רכבים על
שלשים עירים ושלשים עירים להם להם יקראו חות
יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד׃ וימת יאיר ויקבר
בקמון׃ ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני
יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם

בארץ הגלעד ב וסי' את בכר ויהי לו שלשים בנים ותשלך ג וסי' את הילד אשה אחת דברי אחריך קללת ג

ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת
אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו׃ ויחר אף יהוה
בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון׃ וירעצו
וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה
את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר
בגלעד׃ ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה
ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד׃ ויזעקו בני ישראל
אל יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את
הבעלים׃ ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא
ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים׃ וצידונים
ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם
מידם׃ ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא
אוסיף להושיע אתכם׃ לכו וזעקו אל האלהים אשר
בחרתם בם המה יושיעו לכם בעת צרתכם׃ ויאמרו בני
ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך
אך הצילנו נא היום הזה׃ ויסירו את אלהי הנכר מקרבם
ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל׃
ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו
במצפה׃ ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש
אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישבי גלעד׃

וזעקו ג פת׳ וסימ׳ לכו וזעקו הילילו הרעים קדשו צום ... ככל הטוב ג וסי׳ עשה אתה ...

ויפתח ב̇ חד לשון קריה וחד שום אנש וחד לשון פתיחה וסימנה׳ ואשנה הגלעדי שפתיו עמך ∘

ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה
זונה ויולד גלעד את יפתח ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו
בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו
כי בן אשה אחרת אתה ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ
טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו
ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל ויהי כאשר
נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את
יפתח מארץ טוב ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין
ונלחמה בבני עמון ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם
שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי
עתה כאשר צר לכם ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן
עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית
לנו לראש לכל ישבי גלעד ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם
משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם
לפני אנכי אהיה לכם לראש ויאמרו זקני גלעד אל יפתח
יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן נעשה וילך
יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש
ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה
וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה
לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי ויאמר מלך בני עמון

והייתה ב̇ מל̇ וסי̇ לנו לקצין המנו ציא דשמו׳ ∘ אם תחזק ארם והיתה כל̇ ׳אם עברת אתי והיית כל̇ ושב̇

השיבה ג̇ וס̇י אתהן בשלום נפשי משאיהם לו ששון ישעך ◦ בגבלו ה̇ חס בליש̇ וסימנ̇

אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים
מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום׃
ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון׃ ויאמר
לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ
בני עמון׃ כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים
סוף ויבא קדשה׃ וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום
לאמר אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך
מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש׃ וילך במדבר
ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש
לארץ מואב ויחנון בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב
כי ארנון גבול מואב׃ וישלח ישראל מלאכים אל סיחון
מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא
בארצך עד מקומי׃ ולא האמין סיחון את ישראל עבר
בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה וילחם עם
ישראל׃ ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו
ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל ארץ האמרי
יושב הארץ ההיא׃ ויירשו את כל גבול האמרי מארנון
ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן׃ ועתה יהוה אלהי
ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה
תירשנו׃ הלוא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו

ויקם שדה עפרון ויתן אדום ולא נתן סיחון ולא האמין זאת תורת ◦ וידבר עד יבק ואלה הדברים

תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש׃
ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הרוב רב
עם ישראל אם נלחם נלחם בם׃ בשבת ישראל בחשבון
ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי
ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא׃
ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט
יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון׃ ולא שמע
מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו׃
ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת
מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני
עמון׃ וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן את בני
עמון בידי׃ והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי
בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתיהו עולה׃
ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה
בידו׃ ויכם מערוער ועד באך מנית עשרים עיר ועד אבל
כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני
ישראל׃ ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה
בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה
אין לו ממנו בן או בת׃ ויהי כראותו אותה ויקרע את
בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית בעכרי

ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב ותאמר אליו
אבי פציתה את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיך
אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמון
ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים
חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי
אנכי ורעיתי ויאמר לכי וישלח אותה שני חדשים
ותלך היא ורעותיה ותבך על בתוליה על ההרים ויהי
מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו
אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל מימים
ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי
ארבעת ימים בשנה ויצעק איש אפרים
ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני
עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש
ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון
מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי מידם ואראה
כי אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני
עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עליתם אלי היום הזה
להלחם בי ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את
אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי
אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה וילכד

ג פציתי · מלאכה גדולה · ל · לה · ג ורעותי · ומל · וחד · רעותיה · ומל · מדבר · ג

ויצעק ג וסי׳ ישראל אפרים ותב׳ · בכפי ד וסימנה ואשימה ואשים נפשי תמיד על מה [illegible] · לכי ג וסימ׳

גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי
אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ל
ויאמר לא׃ ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ל
ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות ל ומל
הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף׃
וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ל
ויקבר בערי גלעד׃ וישפט אחריו את ישראל
אבצן מבית לחם׃ ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות
שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט ל
את ישראל שבע שנים׃ וימת אבצן ויקבר בבית לחם׃ ג
וישפט אחריו את ישראל אילון הזבולני ג
וישפט את ישראל עשר שנים׃ וימת אילון הזבולני ג
ויקבר באילון בארץ זבולן׃ וישפט אחריו
את ישראל עבדון בן הלל הפרעתוני׃ ויהי לו ארבעים
בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים עירם וישפט ב
את ישראל שמנה שנים׃ וימת עבדון בן הלל הפרעתוני חס
ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי׃ ל
ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ל
ביד פלשתים ארבעים שנה׃ ויהי איש אחד כה
מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה בן ב

בבית לחם ג׳ וסימ׳ אבצן אז במצודה דוד ימ׳ וקרא שם ה׳ עירם ב׳ חס צרלי׳ וסי׳ ועירם עשרה

וילדת ג̇ וחס̇ וסימנ̇ חד בהגר וב̇ בשמשון ◦ ויורנו ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ וסימנ̇ מה נעשה

ולא ילדה׃ וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה
נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן׃ ועתה השמרי
נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא׃ כי הנך
הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים
יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד
פלשתים׃ ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש
האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא
מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי׃
ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר
ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר אלהים יהיה הנער מן
הבטן עד יום מותו׃ ויעתר מנוח אל יהוה
ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא
עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד׃ וישמע
האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה
והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה׃ ותמהר
האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי
האיש אשר בא ביום אלי׃ ויקם וילך מנוח אחרי אשתו
ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת
אל האשה ויאמר אני׃ ויאמר מנוח עתה יבא דבריך
מה יהיה משפט הנער ומעשהו׃ ויאמר מלאך יהוה

מדרכיו מדרכיו וישעיה חס̇ ◦ אותך ד̇ קמ̇ וסימנ̇ נעצרה נא תפליתך בהנהלך צריך

אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר׃ מכל
אשר יצא מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת
וכל טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר׃ ויאמר
מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך
גדי עזים׃ ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא
אכל בלחמך ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע
מנוח כי מלאך יהוה הוא׃ ויאמר מנוח אל מלאך יהוה
מי שמך כי יבא דבריך וכבדנוך׃ ויאמר לו מלאך יהוה
למה זה תשאל לשמי והוא פלאי׃ ויקח מנוח
את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא
לעשות ומנוח ואשתו ראים׃ ויהי בעלות הלהב מעל
המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח
ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה׃ ולא יסף עוד מלאך
יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך
יהוה הוא׃ ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים
ראינו׃ ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח
מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת לא
השמיענו כזאת׃ ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון
ויגדל הנער ויברכהו יהוה׃ ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה
דן בין צרעה ובין אשתאל׃ וירד שמשון תמנתה

14

ודבורים ג' בליש' וסימנה' כאשר תעשינה הדבורים עדת דבורים סבוני כדבורים קדמ' חס' ס

וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים ויעל ויגד לאביו
ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים
ועתה קחו אותה לי לאשה ויאמר לו אביו ואמו האין
בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה
מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי
כי היא ישרה בעיני ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא
כי תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים
בישראל   וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה
ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו
ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו כשסע הגדי ומאומה אין
בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה וירד וידבר
לאשה ותישר בעיני שמשון וישב מימים לקחתה
ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת דבורים בגוית
האריה ודבש וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכול וילך
אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי
מגוית האריה רדה הדבש וירד אביהו אל האשה ויעש
שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים ויהי כראותם
אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו ויאמר להם
שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה לי
שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים

אביהו ואביהו ג' וסימנה' אתתא רגזת מן ביתה חזיה מלכא ודקלה בתושה

סדינים ושלשים חלפת בגדים׃ ואם לא תוכלו להגיד
לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות
בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה׃ ויאמר להם
מהאכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד
החידה שלשת ימים׃ ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת
שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף
אתך ואת בית אביך באש הלירשנו קראתם לנו הלא׃
ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא
אהבתני החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר
לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד׃ ותבך עליו
שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי
ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה׃ ויאמרו
לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה
מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם
בעגלתי לא מצאתם חידתי׃ ותצלח עליו רוח יהוה
וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח את
חליצותם ויתן החליפות למגידי החידה ויחר אפו
ויעל בית אביהו׃ ותהי אשת שמשון למרעהו
אשר רעה לו׃ ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד
שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי

החדרה ולא נתנו אביה לבוא ויאמר אביה אמר
אמרתי כי שנא שנאתה ואתננה למרעך הלא אחותה
הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה ויאמר להם
שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם
רעה וילך שמשון וילכד שלש מאות שעלים ויקח
לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות
בתוך ויבער אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים
ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית ויאמרו פלשתים
מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את
אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה
ואת אביה באש ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת
כי אם נקמתי בכם ואחר אחדל ויך אותם שוק על ירך
מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם

ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי
ויאמרו איש יהודה למה עליתם עלינו ויאמרו לאסור
את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו וירדו
שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו
לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת
עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם
ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר

חתן ד' וסי' דמים ומים התמני בית אחאב ע' עלינו ב' וסימ' אל עבדך אבי לאסור את שמשון

להם שמשון השבעו לי פן תפגעון בי אתם׃ ויאמרו לו
לאמר לא כי אסר נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך
ויאסרהו בשנים עבתים חדשים ויעלוהו מן הסלע׃ הוא
בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח
יהוה ותהיינה העבתים אשר על זרועותיו כפשתים
אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו׃ וימצא לחי
חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש׃ ויאמר
שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור
הכיתי אלף איש׃ ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי מידו
ויקרא למקום ההוא רמת לחי׃ ויצמא מאד ויקרא
אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה
הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים׃
ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים
וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא
אשר בלחי עד היום הזה׃ וישפט את ישראל בימי פלשתים
עשרים שנה׃ וילך שמשון עזתה וירא 16
שם אשה זונה ויבא אליה׃ לעזתים לאמר בא שמשון
הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו
כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרגנהו׃ וישכב
שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז

בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם
הבריח וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר
על פני חברון׃ ויהי אחרי כן ויאהב אשה
בנחל שרק ושמה דלילה׃ ויעלו אליה סרני פלשתים
ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל
לו ואסרנהו לענתו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה
כסף׃ ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה
כחך גדול ובמה תאסר לענותך׃ ויאמר אליה שמשון
אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו וחליתי
והייתי כאחד האדם׃ ויעלו לה סרני פלשתים שבעה
יתרים לחים אשר לא חרבו ותאסרהו בהם׃ והארב
ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון
וינתק את היתרים כאשר ינתק פתיל הנערת בהריחו
אש ולא נודע כחו׃ ותאמר דלילה אל שמשון הנה
התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה
תאסר׃ ויאמר אליה אם אסור יאסרוני בעבתים חדשים
אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדם׃
ותקח דלילה עבתים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר
אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם
מעל זרעתיו כחוט׃ ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה

יתרים חבלים רכים
ולא נודע כחו לא הודיע
להתחזק בנתקו אותם
עבותים חבלים עבים

התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה תאסר ויאמר
אליה אם תארגי את שבע מחלפות ראשי עם המסכת
ותתקע ביתד ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון ויקץ
משנתו ויסע את היתד הארג ואת המסכת ותאמר אליו
איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים
התלת בי ולא הגדת לי במה כחך גדול ויהי כי הציקה
לו בדבריה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות
ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשי
כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסר ממני כחי
וחליתי והייתי ככל האדם ותרא דלילה כי הגיד לה את
כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם
כי הגיד לה את כל לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו
הכסף בידם ותישנהו על ברכיה ותקרא לאיש ותגלח
את שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו מעליו
ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר
אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר
מעליו ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו ויורידו
אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים ויהי טוחן בבית האסירים
ויחל שער ראשו לצמח כאשר גלח וסרני
פלשתים נאספו לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמחה

ויאמר אליה ה̇ בטע וסימנהון לולי עשו אסור תארגי ותתקעי וסי׳ העם נפשו בעמל למות בהם ויקץ

ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבנו: ויראו אתו
העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את
אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את חללינו: ויהי
כי טוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו
לשמשון מבית האסירים ויצחק לפניהם ויעמידו אותו
בין העמודים: ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו
הניחה אותי והימשני את העמדים אשר הבית נכון
עליהם ואשען עליהם: והבית מלא האנשים והנשים
ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג כשלשת אלפים איש
ואשה הראים בשחוק שמשון: ויקרא שמשון אל יהוה
ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה
האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים:
וילפת שמשון את שני עמודי התוך אשר הבית נכון
עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו:
ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל
הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים
אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו: וירדו אחיו
וכל בית אביהו וישאו אותו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה
ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל
עשרים שנה: ויהי איש מהר אפרים ושמו

ויהללו ג וסי׳ ויהללו אתה אל פרעה ויהללו את אלהיהם חניכי יחזקיהו סנקס ב וסי׳ נקס בריל

מיכיהו ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך יז
ואתי אלית וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו
ותאמר אמו ברוך בני ליהוה וישב את אלף ומאה הכסף
לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה
מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך וישב
את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף
ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו והאיש מיכה
לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד
מבניו ויהי לו לכהן בימים ההם אין מלך בישראל איש
הישר בעיניו יעשה ויהי נער מבית לחם
יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם וילך
האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא
ויבא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו ויאמר
לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם
יהודה ואנכי הלך לגור באשר אמצא ויאמר לו מיכה
שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת
כסף לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי ויואל הלוי
לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו וימלא
מיכה את יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה
ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי היה לי

מיכיהו ל׳ וסימנ׳ ויהי איש וישב ויאמצו ויבד ומן ויהי ליה שפטו עשר עד סו סם כות במ״ב מיכה

יח הלוי לכהן׃ בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם
שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא נפלה לו עד
היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה׃
וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם
אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ
ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר
אפרים עד בית מיכה וילינו שם׃ המה עם בית מיכה
והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו
מי הביאך הלם ומה אתה עשה בזה ומה לך פה׃ ויאמר
אלהם כזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן׃
ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדעה התצליח דרכנו
אשר אנחנו הלכים עליה׃ ויאמר להם הכהן לכו לשלום
נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה׃ וילכו חמשת
האנשים ויבאו לישה ויראו את העם אשר בקרבה
יושבת לבטח כמשפט צדנים שקט ובטח ואין מכלים
דבר בארץ יורש עצר ורחוקים המה מצדנים ודבר אין
להם עם אדם׃ ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו
להם אחיהם מה אתם׃ ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי
ראינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל
תעצלו ללכת לבא לרשת את הארץ׃ כבאכם תבאו

חגורים ג וסימנה׳ מתניכם חגרים ושש מאות ומתניו חגרות וחגורה ג׳ בבנת מניע מל׳ ושג׳ חס׳

אל עם בטח והארץ רחבת ידים כי נתנה אלהים בידכם
מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ׃ ויסעו
משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות
איש חגור כלי מלחמה׃ ויעלו ויחנו בקרית יערים
ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום
הזה הנה אחרי קרית יערים׃ ויעברו משם הר אפרים
ויבאו עד בית מיכה׃ ויענו חמשת האנשים ההלכים
לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי
יש בבתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה
דעו מה תעשו׃ ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי
בית מיכה וישאלו לו לשלום׃ ושש מאות איש חגורים
כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן׃ ויעלו
חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ באו שמה
לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה
והכהן נצב פתח השער ושש מאות האיש החגור כלי
המלחמה׃ ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד
ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם
עשים׃ ויאמרו לו החרש שים ידך על פיך ולך עמנו
והיה לנו לאב ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחד
או היותך כהן לשבט ולמשפחה בישראל׃ וייטב לב

ד פסוקי׳ פיס מלה חדה ותנ׳ שמה וס׳ ונאספו לנס שמה וחב ונעלתי והצאתם ויסורו וישלח שמה ובאת

הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא
בקרב העם: ויפנו וילכו וישימו את הטף ואת המקנה
ואת הכבודה לפניהם: המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים
אשר בבתים אשר עם בית מיכה נזעקו וידביקו את
בני דן: ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה
מה לך כי נזעקת: ויאמר את אלהי אשר עשיתי לקחתם
ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה
לך: ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו
בכם אנשים מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך:
וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו
ויפן וישב אל ביתו: והמה לקחו את אשר עשה מיכה
ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט
ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש: ואין
מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם
והיא בעמק אשר לבית רחב ויבנו את העיר וישבו בה:
ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל
ואולם ליש שם העיר לראשנה: ויקימו להם בני דן את
הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים
לשבט הדני עד יום גלות הארץ: וישימו להם את פסל
מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה:

רבינו ישעיה
עד יום גלות הארץ
אין לפרשו גלות
סנחריב שהרי אומר
לפניו כל ימי היות
בית האלהים בשילה
תלה גלות שילה
עכ

ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש יט
לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם
יהודה ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה
אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים ויקם
אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו
וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה
וישמח לקראתו ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו
שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם ויהי ביום הרביעי
וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל
חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו וישבו ויאכלו
שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל
נא ולין ויטב לבך ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו
וישב וילן שם וישכם בבקר ביום החמישי ללכת
ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד נטות
היום ויאכלו שניהם ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו
ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום
לערוב לינו נא הנה חנות היום לין פה וייטב לבבך
והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך ולא אבה
האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם
ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו הם עם יבוס

והשכמתם ג̇ וסימנ׳ והלכתם לדרככם הנה נא רפה היום לערוב ועתה השכם

והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה
אל עיר היבוסי הזאת ונלין בה ויאמר אליו אדניו
לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה
ועברנו עד גבעה ויאמר לנערו לך ונקרבה באחת
המקמות ולנו בגבעה או ברמה ויעברו וילכו ותבא
להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן ויסרו שם
לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש
מאסף אותם הביתה ללון והנה איש זקן בא מן מעשהו
מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה
ואנשי המקום בני ימיני וישא עיניו וירא את האיש
הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין
תבוא ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד
ירכתי הר אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה
ואת בית יהוה אני הלך ואין איש מאסף אותי הביתה
וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי
ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר ויאמר
האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב
אל תלן ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם
ויאכלו וישתו המה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר
אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת

ואין איש [illegible] וסימנ׳ [illegible] מאנשי הבית ויסורו שם ויאמר אליו מבני ישראל וארא מדוע באתי [illegible]

המאכלת ג׳ וסימנה׳ ויקח בידו את ויקח אברהם ויבא אל ביתו · לא נהיתה ג׳ וסי׳ לא נהיתה כי לא

ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את
האיש אשר בא אל ביתך ונדענו ויצא אליהם האיש
בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו נא אחרי
אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו את הנבלה
הזאת הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה נא אותם
וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא
תעשו דבר הנבלה הזאת ולא אבו האנשים לשמע
לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו
אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה
בעלות השחר ותבוא האשה לפנות הבקר ותפל פתח
בית האיש אשר אדוניה שם עד האור ויקם אדניה
בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה
האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף ויאמר
אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם
האיש וילך למקמו ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת
ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים
וישלחה בכל גבול ישראל והיה כל הראה ואמר לא
נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ישראל
מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עצו
ודברו ויצאו כל בני ישראל ותקהל

ויצא י״ג חס וסי׳ פרח המטות בפילגשו הדר עדר משרתו למרחב משחור נשא מאוירות מגלה מנחם

הָעֵדָה כְּאִישׁ אֶחָד לְמִדָּן וְעַד בְּאֵר שֶׁבַע וְאֶרֶץ הַגִּלְעָד
אֶל יְהוָה הַמִּצְפָּה׃ וַיִּתְיַצְּבוּ פִּנּוֹת כָּל הָעָם כֹּל שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל בִּקְהַל עַם הָאֱלֹהִים אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ
רַגְלִי שֹׁלֵף חָרֶב׃ וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי בִנְיָמִן כִּי עָלוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּה וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבְּרוּ אֵיכָה נִהְיְתָה
הָרָעָה הַזֹּאת׃ וַיַּעַן הָאִישׁ הַלֵּוִי אִישׁ הָאִשָּׁה הַנִּרְצָחָה
וַיֹּאמַר הַגִּבְעָתָה אֲשֶׁר לְבִנְיָמִן בָּאתִי אֲנִי וּפִילַגְשִׁי לָלוּן׃
וַיָּקֻמוּ עָלַי בַּעֲלֵי הַגִּבְעָה וַיָּסֹבּוּ עָלַי אֶת הַבַּיִת לָיְלָה
אוֹתִי דִּמּוּ לַהֲרֹג וְאֶת פִּילַגְשִׁי עִנּוּ וַתָּמֹת׃ וָאֹחֵז בְּפִילַגְשִׁי
וָאֲנַתְּחֶהָ וָאֲשַׁלְּחֶהָ בְּכָל שְׂדֵה נַחֲלַת יִשְׂרָאֵל כִּי עָשׂוּ זִמָּה
וּנְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה כֻלְּכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָבוּ לָכֶם דָּבָר
וְעֵצָה הֲלֹם׃ וַיָּקָם כָּל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד לֵאמֹר לֹא נֵלֵךְ אִישׁ
לְאָהֳלוֹ וְלֹא נָסוּר אִישׁ לְבֵיתוֹ׃ וְעַתָּה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
נַעֲשֶׂה לַגִּבְעָה עָלֶיהָ בְּגוֹרָל׃ וְלָקַחְנוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים לַמֵּאָה
לְכֹל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמֵאָה לָאֶלֶף וְאֶלֶף לָרְבָבָה לָקַחַת
צֵדָה לָעָם לַעֲשׂוֹת לְבוֹאָם לְגֶבַע בִּנְיָמִן כְּכָל הַנְּבָלָה אֲשֶׁר
עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֵּאָסֵף כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הָעִיר כְּאִישׁ
אֶחָד חֲבֵרִים׃ וַיִּשְׁלְחוּ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲנָשִׁים
בְּכָל שִׁבְטֵי בִנְיָמִן לֵאמֹר מָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נִהְיְתָה
בָּכֶם׃ וְעַתָּה תְּנוּ אֶת הָאֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיַּעַל אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה

ויאסף ב̇ וסימנ׳ מנשה אל המחנה כל איש ישרא׳ · חברים ב̇ וסימנ׳ כאיש אחד מקשיבים

ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו בני בנימן
לשמע בקול אחיהם בני ישראל ויאספו בני בנימן
מן הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל
ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים
וששה אלף איש שלף חרב לבד מישבי הגבעה
התפקדו שבע מאות איש בחור מכל העם הזה
שבע מאות איש בחור אטר יד ימינו כל זה קלע
באבן אל השערה ולא יחטא ואיש ישראל
התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף
חרב כל זה איש מלחמה ויקמו ויעלו בית אל וישאלו
באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה
למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה
ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על הגבעה ויצא איש
ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל
מלחמה אל הגבעה ויצאו בני בנימן מן הגבעה
וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש
ארצה ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה
במקום אשר ערכו שם ביום הראשון ויעלו בני ישראל
ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסיף
לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו

ויקומו ט מל וסי ויאכלו וישתו ושרי מואב על הגבעה וילכו זיפה כל איש חיל וחב ...

אליו ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני
ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה ביום השני וישחיתו
בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל
אלה שלפי חרב ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו
בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא
עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה וישאלו
בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם
ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר
האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימן אחי אם אחדל
ויאמר יהוה עלו כי מחר אתננו בידך וישם ישראל
ארבים אל הגבעה סביב ויעלו בני ישראל
אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם
בפעם ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו מן העיר
ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר
אחת עלה בית אל ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש
בישראל ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה
ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנוהו מן העיר אל המסלות
וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב
ישראל מגיח ממקמו ממערה גבע ויבאו מנגד לגבעה
עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה

העיר אל

ממקמו ו׳ חס ב׳ לית וסי׳ כול אורי׳ חד מגיח ממקמו ומשחית בו יש הסר המרגלים עג וחרוה וישבהו אל מקמו

והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה׃ ויגף
יהוה את בנימן לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימן
ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה
שלף חרב׃ ויראו בני בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל
מקום לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו אל
הגבעה׃ והארב החישו ויפשטו אל הגבעה וימשך הארב
ויך את כל העיר לפי חרב׃ והמועד היה לאיש ישראל
עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר׃ ויהפך
איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש
ישראל כשלשים איש כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו
כמלחמה הראשנה׃ והמשאת החלה לעלות מן העיר
עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר
השמימה׃ ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה
כי נגעה עליו הרעה׃ ויפנו לפני איש ישראל אל דרך
המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים
אותו בתוכו׃ כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו
עד נכח הגבעה ממזרח שמש׃ ויפלו מבנימן שמנה
עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל׃ ויפנו וינסו המדברה
אל סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש
וידביקו אחריו עד גדעם ויכו ממנו אלפים איש׃ ויהי

הגבעה חס

להעלותם ב̇ וסי׳ ההתב המלך וישב שמואל ויעלוה הנתקו ואנערי ולא הלך וסי׳ פנים במסעם

כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף
חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל ויפנו וינסו
המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע
רמון ארבעה חדשים ואיש ישראל שבו אל בני בנימן
ויכום לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם
כל הערים הנמצאות שלחו באש

ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן
בתו לבנימן לאשה ויבא העם בית אל וישבו שם עד
הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול ויאמרו
למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום
מישראל שבט אחד ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו
שם מזבח ויעלו עלות ושלמים ויאמרו בני ישראל
מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה
כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה המצפה
לאמר מות יומת וינחמו בני ישראל אל בנימן אחיו
ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל מה נעשה להם
לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת להם
מבנותינו לנשים ויאמרו מי אחד משבטי ישראל
אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל
המחנה מיבש גלעד אל הקהל ויתפקד העם והנה אין

לפני האלהים ז׳ וס׳ ותשתחו ויבא אהרן ויתיצבו ויבא העם דשב׳ וכול קהלת משחקים ויקריבו י׳ בקהל

שם איש מיושבי יבש גלעד וישלחו שם העדה שנים
עשר אלף איש מבני החיל ויצוו אותם לאמר לכו
והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והטף
וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב
זכר תחרימו וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות
נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו
אותם אל המחנה שלה אשר בארץ כנען
וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמון
ויקראו להם שלום וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם
הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן
והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל
ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי
נשמדה מבנימן אשה ויאמרו ירשת פליטה לבנימן
ולא ימחה שבט מישראל ואנחנו לא נוכל לתת להם
נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור
נתן אשה לבנימן ויאמרו הנה חג יהוה בשלו מימים
ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה
העלה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה ויצו את בני
בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים וראיתם והנה אם
יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים

ויצוו ד׳ וסי׳ ויוסף את העם והכיתם וארבתם בתר׳ חס׳ למשכב זכר ב׳ וסי׳ ונערה הרגו

ל̇רי̇ב̇ ה̇ וסימניה̇ חנונו אותם נ̇ב̇ ל̇רי̇ב̇ הראני אלהינו ל̇רי̇ב̇ מהר יחפש וחד למשפט ש̇ ול̇רי̇ב̇

וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ
בנימן והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב אלינו
ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו
במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת תאשמו׃
ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם
מן המחללות אשר גזלו וילכו וישובו אל נחלתם ויבנו
את הערים וישבו בהם׃ ויתהלכו משם בני ישראל בעת
ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו׃
בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה׃

סכום הפסוקים של ספר שש מאות ושמונה עשר סי׳ תריח

שמואל ראשון

פירוש רבינו ישעיה

ויהי איש אחד מן הרמתים ונראה פירוש מן הרמות שהיו בארץ צוף אשר בהר אפרים ונקראו אותם הרמות רמתים צופים על שם צוף אפרתי בעבור שהיה הר בהר אפרים נקרא אפרתי כי הלוים היו מפוזרים בכל שבטי ישראל בארבעים ושמונה עיר שנתנו להם

ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו
אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי׃ ולו
שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה
ילדים ולחנה אין ילדים׃ ועלה האיש ההוא מעירו מימים
ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני
בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה׃ ויהי היום ויזבח אלקנה
ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות׃ ולחנה יתן
מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה׃

מימים ימימה ה̇ וסי̇ ושמרת את החקה ותלכנה בנות ישׂ̇ ויאמרו הנה חג ע̇ ועלה האיש

ח זוג בק חד לשו זכר וחד לשו נקבה וסימ׳ יינך חלליך

וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה
בעד רחמה׃ וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית
יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל׃ ויאמר לה אלקנה
אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך
הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים׃ ותקם חנה אחרי אכלה
בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת
היכל יהוה׃ והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה׃
ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אסראה תראה בעני
אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך
זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה
על ראשו׃ והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר
את פיה׃ וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות
וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה׃ ויאמר אליה
עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך׃ ותען
חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר
לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה׃ אל תתן את
אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד
הנה׃ ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן
את שלתך אשר שאלת מעמו׃ ותאמר תמצא שפחתך
חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה

והאבדתיך והאבדתיה שמניך האכלתיך בכנפיך ולא תאכל ג וסי רק

עוד וישכימו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו
אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה
יהוה ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא
את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו ויעל האיש אלקנה
וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו וחנה לא
עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והביאתיו ונראה
את פני יהוה וישב שם עד עולם ויאמר לה אלקנה אישה
עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את
דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו ותעלהו
עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל
יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער וישחטו את הפר
ויביאו את הנער אל עלי ותאמר בי אדני חי נפשך אדני
אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יהוה אל הנער
הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי
מעמו וגם אנכי השאלתיהו ליהוה כל הימים אשר היה
הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה׃

ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה
רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך אין קדוש כיהוה
כי אין בלתך ואין צור כאלהינו אל תרבו תדברו גבהה
גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולא נתכנו

ונראה ה׳ וסימנ׳ המספחות השחין והבאתיו חששתי ביה׳ ס ותאמר ה׳ פת וס׳ ותדד והתפלל אסתר

עלילות׃ קשת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל׃ שבעים
בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת
בנים אמללה׃ יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל׃ יהוה
מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם׃ מקים מעפר דל
מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד
ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל׃ רגלי
חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש׃
יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ
ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו׃ וילך
אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה
את פני עלי הכהן׃ ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה׃
ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח ובא נער
הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו׃ והכה
בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה
המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים
שם בשלה׃ גם בטרם יקטרון את החלב ובא נער הכהן
ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך
בשר מבשל כי אם חי׃ ויאמר אליו האיש קטר יקטירון
כיום החלב וקח לך כאשר תאוה נפשך ואמר לו כי עתה
תתן ואם לא לקחתי בחזקה׃ ותהי חטאת הנערים גדולה

ולא יקח ג וסי׳ שחד ממך הנשיא ∘ על ביתו ה וסי׳ ויפקדהו וירא ויבן יוסף ויוסף אמר אלקנה הרמתה שמרונה

מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה׃
ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד׃ ומעיל
קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלתה
את אישה לזבח את זבח הימים׃ וברך עלי את אלקנה
ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת
השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקומו׃ כי פקד יהוה
את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער
שמואל עם יהוה׃ ועלי זקן מאד ושמע
את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון
את הנשים הצבאות פתח אהל מועד׃ ויאמר להם למה
תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים
מאת כל העם אלה׃ אל בני כי לוא טובה השמעה אשר
אנכי שמע מעברים עם יהוה׃ אם יחטא איש לאיש
ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא
ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם׃ והנער שמואל
הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים׃
ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה
הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית
פרעה׃ ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות
על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה

איש אלהים ו׳ וסי׳ ויבא הנה נא והנה איש עתה זה אליהו קדוש ס וברך ג׳ וסי׳ ועבדתם ואהבך עלי

לבית אביך את כל אשי בני ישראל למה תבעטו בזבחי
ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך ממני
להבריאכם מראשית כל מנחת ישראל לעמי לכן נאם
יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך
יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי
מכבדי אכבד ובזי יקלו הנה ימים באים וגדעתי את
זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך והבטת
צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל ולא יהיה זקן
בביתך כל הימים ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי
לכלות את עיניך ולאדיב את נפשך וכל מרבית ביתך
ימותו אנשים וזה לך האות אשר יבא אל שני בניך אל
חפני ופינחס ביום אחד ימותו שניהם והקימתי לי כהן
נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובניתי לו בית
נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים והיה כל הנותר
בביתך יבא להשתחות לו לאגורת כסף וככר לחם
ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם

והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי

ודבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ

ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו
החלו כהות לא יוכל לראות ונר אלהים טרם יכבה

ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים׃
ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני׃ וירץ אל
עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב
שכב וילך וישכב׃ ויסף יהוה קרא עוד שמואל
ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי
ויאמר לא קראתי בני שוב שכב׃ ושמואל טרם ידע
את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה׃ ויסף יהוה קרא
שמואל בשלישת ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי
קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער׃ ויאמר עלי
לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר
יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו׃
ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל
ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך׃
ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל
אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו׃ ביום ההוא אקים
אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה׃ והגדתי
לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי
מקללים להם בניו ולא כהה בם׃ ולכן נשבעתי לבית עלי
אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם׃ וישכב
שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל

נשבעתי

ויבן ד וסימנ׳ עלי ... קרא לנער דוד כי מת הילד דניאל ויפרץ אקים ומל׳ וחד ואקים

ירא מהגיד את המראה אל עלי ׃ ויקרא עלי את שמואל
ויאמר שמואל בני ויאמר הנני ׃ ויאמר מה הדבר אשר
דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה
יוסיף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך ׃
ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר
יהוה הוא הטוב בעינו יעשה ׃ ויגדל שמואל
ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה ׃ וידע כל
ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא
ליהוה ׃ ויסף יהוה להראה בשלה כי נגלה
יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה ׃ ויהי דבר
שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים
למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתים חנו באפק ׃
ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה ויגף
ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת
אלפים איש ׃ ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל
למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה
את ארון ברית יהוה ויבא בקרב[illegible]ענו מכף איבינו ׃
וישלח הע[illegible]לה וישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות
ישב הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים
חפני ופינחס ׃ ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו

ויבא יא רפי וס׳ העירוני פתחון ואדעה כמה מלך שודד ואבד ב׳ בן שאו שאו בקרבנו ולהראה ב׳

כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ׃ וישמעו פלשתים
את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת
במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה׃ ויראו
הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי
לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם׃ אוי לנו מי יצילנו
מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים
את מצרים בכל מכה במדבר׃ התחזקו והיו לאנשים פלשתים
פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים
ונלחמתם׃ וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש
לאהליו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים
אלף רגלי׃ וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני
ופינחס׃ וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום
ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו׃ ויבוא והנה עלי
ישב על הכסא יד דרך מצפה כי היה לבו חרד על ארון
האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר׃ וישמע
עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש
מהר ויבא ויגד לעלי׃ ועלי בן תשעים ושמנה שנה
ועיניו קמה ולא יכול לראות׃ ויאמר האיש אל עלי אנכי
הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר
מה היה הדבר בני׃ ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני

פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו
חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה׃ ויהי
כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית
בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש
וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה׃ וכלתו אשת
פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל הלקח ארון
האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו
עליה ציריה׃ וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל
תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה׃ ותקרא
לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל הלקח ארון
האלהים ואל חמיה ואישה׃ ותאמר גלה כבוד מישראל
כי נלקח ארון האלהים׃ ופלשתים לקחו
את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדודה׃ ויקחו
פלשתים את ארון האלהים ויביאו אתו בית דגון ויציגו אתו
אצל דגון׃ וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו
ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו׃
וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני
ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתן
רק דגון נשאר עליו׃ על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים
בית דגון על מפתן דגון באשדוד עד היום הזה׃

שתה ב׳ ברש׳ שווי וסימנה׳ ולא ענתה ולא שתה מאשר שתה את אפרחיה

ותכבד יד יהוה אל האשדודים וישמם ויך אתם
בעפלים את אשדוד ואת גבוליה ויראו אנשי אשדוד כי
כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי קשתה
ידו עלינו ועל דגון אלהינו וישלחו ויאספו את כל סרני
פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל
ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי
ישראל ויהי אחרי הסבו אתו ותהי יד
יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את אנשי העיר
מקטן ועד גדול וישתרו להם עפלים וישלחו את ארון
האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו
העקרנים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל
להמיתני ואת עמי וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים
ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא
ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר
כבדה מאד יד האלהים שם והאנשים אשר לא מתו
הכו בעפלים ותעל שועת העיר השמים
ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים ויקראו
פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה
הודענו במה נשלחנו למקומו ויאמרו אם משלחים
את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אתו ריקם כי השב

בטחרים
ותכבד
אז
יכה
הוא
הכה
וס׳
ארונה
במשכנת
טחרים
בטחרים
הנה
קרי

וכת עפלי׳ בר״נ וס׳ יככה ותכבד הסבו והאנשים האשם ועשיתם ◦ וישלחו ה׳ וס׳ הה נשים עקרון פלשתים

ולמה ה ריש פס וסי׳ מביא הבאתם ושלאה ומאון תכבדו לא שמעת ולמה מרוזם תשבה בני

תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור
ידו מכם ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר
סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב — טחרי ק
כי מגפה אחת לכלם ולסרניכם ועשיתם צלמי עפליכם — טחריכם ק
וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי
ישראל כבוד אולי יקל ידו מעליכם ומעל אלהיכם — את
ומעל ארצכם ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו — ח ריש׳
מצרים ופרעה את לבם הלוא כאשר התעלל בהם — פס ג וסי׳
וישלחום וילכו ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת
ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם
את הפרות בעגלה והשבתם בניהם מאחריהם הביתה
ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת כלי
הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם
אתו והלך וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא
עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא
ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו ויעשו האנשים כן ויקחו
שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת בניהם כלו בבית
וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארגז ואת עכברי
הזהב ואת צלמי טחריהם וישרנה הפרות בדרך על דרך
בית שמש במסלה אחת הלכו הלך וגעו ולא סרו ימין

הרעה הגדולה ו וסי׳ ואיך אעשה הוא עשה לנו אל אורת ועל מה דבר כאשר הבאת המצמצם ס עלות ה וס

ושמאול וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול
בית שמש׃ ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק
וישאו את עיניהם ויראו את הארון וישמחו לראות׃
והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד
שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות
העלו עלה ליהוה׃ והלוים הורידו את ארון
יהוה ואת הארגז אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו
אל האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו
זבחים ביום ההוא ליהוה׃ וחמשה סרני פלשתים ראו
וישבו עקרון ביום ההוא׃ ואלה טחרי הזהב
אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד
לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון
אחד׃ ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת
הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד אבל הגדולה
אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה
יהושע בית השמשי׃ ויך באנשי בית שמש כי ראו
בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש
ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם מכה גדולה׃ ויאמרו
אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים
הקדוש הזה ואל מי יעלה מעלינו׃ וישלחו מלאכים אל

הקדוש ד׳ וסי׳ בקר וידע שו והיה האיש מי יוכל נקדש בצדקה ח׳ ואל מי ד׳ וסי׳ תדמיון תדמיוני

יושבי קרית יערים לאמר השבו פלשתים את ארון
יהוה רדו העלו אתו אליכם׃ ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו
את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת ב̇
אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה׃
ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו ל̇
עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה׃
ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל
לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר
מתוככם והעשתרות והכינו לבבכם אל יהוה ועבדהו ל̇
לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים׃ ויסירו בני ישראל את ל̇
הבעלים ואת העשתרת ויעבדו את יהוה לבדו׃ ל̇ חס
ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה בנב ובכת
ואתפלל בעדכם אל יהוה׃ ויקבצו המצפתה וישאבו מים
וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ג מל
ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה׃ וישמעו
פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני ז̇
פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים׃ ל̇ ל̇
ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק
אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים׃ ויקח שמואל טלה ג̇
חלב אחד ויעלה עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל ויעלהו ק

אל ישראל ז וסימ׳ שלחה הקבינו קמתני סרני נסכלת הדברים מלאכי וכל משיחותיך למלך

שֵׁן וסי׳ אבנים אברהם בוכרא נור קרתא דבליה ס׳ ויהמם ג׳ וסי׳ בגבעון ויריעו יש ובזקים רב׳ ה׳

יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה׃ ויהי שמואל מעלה
העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה
בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמם ויגפו לפני
ישראל׃ ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את
פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר׃ ויקח שמואל אבן
אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן
העזר ויאמר עד הנה עזרנו יהוה׃ ויכנעו הפלשתים ולא
יספו עוד לבא בגבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל
ימי שמואל׃ ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת
ישראל לישראל מעקרון ועד גת ואת גבולן הציל ישראל
מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי׃ וישפט
שמואל את ישראל כל ימי חייו׃ והלך מדי שנה בשנה
וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל את
כל המקומות האלה׃ ותשבתו הרמתה כי שם ביתו ושם
שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה׃
ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל׃
ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים
בבאר שבע׃ ולא הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבצע
ויקחו שחד ויטו משפט׃ ויתקבצו כל זקני
ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה׃ ויאמרו אליו הנה

המקומות ב׳ מל׳ דמל׳ וסי׳ והלך מדי ונמצאת׳ לכם ◦ וג׳ חס׳ וו שנה וסי׳ הנה עתה ושלאה כבקרת רעה

אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו
מלך לשפטנו ככל הגוים׃ וירע הדבר בעיני שמואל
כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל
אל יהוה׃ ויאמר יהוה אל שמואל שמע
בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו
כי אתי מאסו ממלך עליהם׃ ככל המעשים אשר עשו
מיום העלתי אותם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני
ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם לך׃ ועתה שמע
בקולם אך כי העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך
אשר ימלך עליהם׃ ויאמר שמואל את כל
דברי יהוה אל העם השאלים מאתו מלך׃ ויאמר
זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח
ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו׃ ולשום
לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר
קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו׃ ואת בנותיכם
יקח לרקחות ולטבחות ולאפות׃ ואת שדותיכם ואת
כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו׃ וזרעיכם
וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו׃ ואת עבדיכם
ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם
יקחו ועשה למלאכתו׃ צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים׃

65

וזעקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם
ה ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא וימאנו העם לשמע
ב בטע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו והיינו
ג גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם
את מלחמתנו וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם
ג באזני יהוה ויאמר יהוה אל שמואל שמע
בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל
9 מבנימין לכו איש לעירו ויהי איש מבן ימין ושמו
קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח בן איש ימיני
גבור חיל ולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש
מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם
ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל
שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש
ב חס וחס את האתנת ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה
ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ
ימיני ולא מצאו המה באו בארץ צוף ושאול אמר
לנערו [illegible] יחדל אבי מן האתנות
ב ודאג לנו ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת
ה והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם
אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה ויאמר

שלשה ב׳ וחס וס׳ בארץ שלשה מבעל שלשה הבוא יבוא ה׳ יסי הכהן ידבר מלך בבל ברכה ויאמרו לא

שאול לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל
מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו׃
ויסף הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי
רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את
דרכנו׃ לפנים בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש
אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא לפנים
הראה׃ ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו
אל העיר אשר שם איש האלהים׃ המה עלים במעלה העיר
והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש
בזה הראה׃ ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר
עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה׃ כבאכם
העיר כן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא
יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו
הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו׃ ויעלו
העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם
לעלות הבמה׃ ויהוה גלה את אזן שמואל
יום אחד לפני בוא שאול [illegible] אליך
איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע
את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו
אלי׃ ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש

לדרוש אלהים ד׳ וסי׳ כי יבא אלי לפנים ולא [illegible] דויד בימי זכריהו וב׳ לדרוש האלהים כל לבבו והכינות לבבך [illegible]

אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי ויגש שאול את
שמואל בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אי זה בית
הראה ויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה עלה
לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתיך בבקר וכל
אשר בלבבך אגיד לך ולאתנות האבדות לך היום שלשת
הימים אל תשם את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת
ישראל הלוא לך ולכל בית אביך ויען
שאול ויאמר הלוא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל
ומשפחתי הצעירה מכל משפחות שבטי בנימן ולמה
דברת אלי כדבר הזה ויקח שמואל את שאול
ואת נערו ויביאם לשכתה ויתן להם מקום בראש הקרואים
והמה כשלשים איש ויאמר שמואל לטבח תנה את
המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך
וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאול ויאמר
הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמור לך
לאמר העם קראתי ויאכל שאול עם שמואל ביום
ההוא וירדו מהבמה העיר וידבר עם שאול על הגג
וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול
הגג לאמר קומה ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם
הוא ושמואל החוצה המה יורדים בקצה העיר

וירם ח וסימנ׳ במטה ידו הטבח במרוך אדרות קרן ימינו ושמואל יאשיהו לבני העם

קבורת ג ב חס וחד מל וסימנהון קבורת רחל עם קבורת רחל לצורות חמור יקבר

ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר לפנינו
ויעבר ואתה עמד כיום ואשמיעך את דבר אלהים
ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו
וישקהו ויאמר הלוא כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד
בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל
בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר
הלכת לבקש והנה נטש אביך את דברי האתנות ודאג לכם
לאמר מה אעשה לבני וחלפת משם והלאה ובאת עד אלון
תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית
אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות
לחם ואחד נשא נבל יין ושאלו לך לשלום ונתנו לך
שתי לחם ולקחת מידם אחר כן תבוא גבעת האלהים
אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת
חבל נבאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור
והמה מתנבאים וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם
ונהפכת לאיש אחר והיה כי תבאינה האתות האלה לך
עשה לך אשר תמצא ידך כי האלהים עמך וירדת לפני
הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי
שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתי לך
את אשר תעשה ויהיה כהפנתו שכמו ללכת מעם

אלון ד חס וסי ויהי גבולם עם אלון מעוננים וחלפת משם וכל אורי כות בגבא מל עשו לכה את נשיו

שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתות
האלה ביום ההוא ויבאו שם הגבעתה והנה
חבל נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא
בתוכם ויהי כל יודעו מאתמול שלשם ויראו והנה
עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה
לבן קיש הגם שאול בנבאים ויען איש משם ויאמר
ומי אביהם על כן היתה למשל הגם שאול בנביאים
ויכל מהתנבות ויבא הבמה ויאמר דוד שאול אליו
ואל נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה
כי אין ונבוא אל שמואל ויאמר דוד שאול הגידה נא
לי מה אמר לכם שמואל ויאמר שאול אל דודו הגד
הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד
לו אשר אמר שמואל ויצעק שמואל
את העם אל יהוה המצפה ויאמר אל בני ישראל כה אמר
יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים
ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים
אתכם [illegible] מאסתם את אלהיכם אשר הוא
מושיע [illegible] ותאמרו לו כי
מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם
ולאלפיכם ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד

ד חס בנב ובמל
עד
ג
ואתם היום
רעותיכם וצרותיכם
ואחיו

ואת' ג וסימנ' אתכם אתכם וישלח ס למשפחתו ד' חס וסי' וישמע משה ויקרב שמואל

שבט בנימן ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד
משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא
נמצא וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר
יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים וירצו ויקחהו משם ויתיצב
בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה ויאמר
שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין
כמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך׃
וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה
ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל
העם איש לביתו וגם שאול הלך לביתו גבעתה וילכו
עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם ובני בליעל אמרו
מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש׃
ויעל נחש העמוני ויחן על יביש גלעד
ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך׃
ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור
לכם כל עין ימין ושמתיה חרפה על כל ישראל׃
ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים
ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע
אתנו ויצאנו אליך ויבאו המלאכים גבעת שאול
וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם

ויקחהו ב׳ וחס ופי׳ וישלכו אתו הבורה וירצו ויקחהו וחד בלא ו׳ קחהו ההרא יתס ג׳ וסי׳ אשר בחר

ויבכו והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר
שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש׃
ותצלח רוח אלהים על שאול בשמעו את הדברים
האלה ויחר אפו מאד׃ ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח
בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו
יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו
ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד׃ ויפקדם
בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה
שלשים אלף׃ ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון
לאיש יבש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחם השמש
ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יבש וישמחו׃ ויאמרו
אנשי יבש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב
בעיניכם׃ ויהי ממחרת וישם שאול את
העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת
הבקר ויכו את עמון עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו
ולא נשארו בם שנים יחד׃ ויאמר העם אל שמואל
מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם׃
ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה
יהוה תשועה בישראל׃ ויאמר שמואל אל
העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה׃ וילכו כל יב

תאמרון ט׳ וס׳ ויגדו למלאכים בטוחת דמלכ׳ אדוניכם וחב׳ ישיאך וחב׳ קשר צדקיהו ׃ וישמחו ג׳ וס׳

ואת מי ד׳ וסימנהון ואת מי עשקתי ואת מי ראבר יבין שמועה ואת מי אין כמוהו

העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל
ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול
וכל אנשי ישראל עד מאד׃ ויאמר שמואל
אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם
לי ואמליך עליכם מלך׃ ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם
ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם
מנערי עד היום הזה׃ הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו
את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי
את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו
ואשיב לכם׃ ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא
לקחת מיד איש מאומה׃ ויאמר אליהם עד יהוה בכם
ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה
ויאמר עד׃ ויאמר שמואל אל העם יהוה
אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את
אבתיכם מארץ מצרים׃ ועתה התיצבו ואשפטה אתכם
לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת
אבותיכם׃ כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם
אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את
אבתיכם ממצרים וישבום במקום הזה׃ וישכחו את יהוה
אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד

ויוציאו ג׳ מל׳ וסי׳ המחלל את אבותי כם דשמו׳ את אוריה את ארם ויעלו ויוציאו את בן המלך את כל הטמאה

פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם ויזעקו אל יהוה
ויאמרו / ק — ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים
ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך וישלח
ל̇ ב — יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל
ל̇ / סו / פס — אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח ותראו כי נחש
מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך
עלינו ויהוה אלהיכם מלככם ועתה הנה המלך אשר
ב ב / וחד ושאלתם — בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך אם תיראו
את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את
ב / חס — פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם
אחר יהוה אלהיכם ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם
ל̇ ג — את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובאבתיכם גם עתה
התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה
ג — לעיניכם הלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן
קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם
בעיני יהוה לשאול לכם מלך   ויקרא שמואל
אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם
ב / דסמ׳ — מאד את יהוה ואת שמואל ויאמרו כל העם אל שמואל
התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו
על כל חטאתינו רעה לשאול לנו מלך ויאמר שמואל

גם עתה ג̇ דסמיכ׳ וסימנ׳ כדבריכם כן הוא התיצבו וראו את הדבר הנה בשעים וחד וגם עתה

מחטא ג׳ חד כת׳ טו וחד כת׳ טא וחד כת׳ טוא [illegible]

אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך
אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם׃
ולא תסורו כי אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי
תהו המה׃ כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול
כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם׃ גם אנכי חלילה לי
מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם
בדרך הטובה והישרה׃ אך יראו את יהוה ועבדתם אתו
באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם׃ ואם
הרע תרעו גם אתם גם מלככם תספו׃
בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל׃ ויבחר
לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם שאול אלפים
במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת בנימין
ויתר העם שלח איש לאהליו׃ ויך [illegible] נציב פלשתים יונתן את
אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל
הארץ לאמר ישמעו העברים׃ וכל ישראל שמעו לאמר
הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים
ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל׃ ופלשתים נאספו להלחם
עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם
כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת
בית און׃ ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו

הואיל ג׳ ומל׳ [illegible] לעשות אתכם [illegible]

העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות
ועברים עברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו
בגלגל וכל העם חרדו אחריו ויוחל שבעת ימים למועד
אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו
ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה
ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול
לקראתו לברכו ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול
כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים
ופלשתים נאספים מכמש ואמר עתה ירדו פלשתים
אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה
ויאמר ש[illegible] אל שאול נסכלת לא שמרת
את מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי עתה הכין יהוה את
ממלכתך אל ישראל עד עולם ועתה ממלכתך לא תקום
בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על עמו כי
לא שמרת את אשר צוך יהוה ויקם שמואל
ויעל מן הגלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את העם הנמצאים
עמו כשש מאות איש ושאול ויונתן בנו והעם הנמצא עמם
ישבים בגבע בנימן ופלשתים חנו במכמש ויצא המשחית
ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל דרך
עפרה אל ארץ שועל והראש אחד יפנה דרך בית חורן

ג ג ג
ויחל
ק
ג ג ב
משם
לקשש
ויחל
ו
ה
ב ל ג
פניך
שמואל
ג
ז
ב ד
את
אשר
צוהו
ז
ב

ואעלה ג וס' ואתאפק מחנכם שרי יהודה ° את אשר צוהו ז וס' הנני בקש יהוה ויקחו אך הנביא הגל

והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על גיא הצבעים
המדברה וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר אמרו ק
פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית וירדו כל ישראל
הפלשתים ללטוש איש את מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו ומ׳
ואת מחרשתו והיתה הפצירה פים למחרשת ולאתים ג
ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרבן והיה ביום בטע בנב
מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את
שאול ואת יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו ויצא מצב
פלשתים אל מעבר מכמש ויהי היום יד
ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכה ונעברה
אל מצב פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד מעבר ג
ושאול יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון ב עבר
והעם אשר עמו כשש מאות איש ואחיה בן אחטוב ג חס
אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד
והעם לא ידע כי הלך יונתן ובין המעברות אשר בקש
יונתן לעבר על מצב פלשתים שן הסלע מהעבר מזה ב ובפס
ושן הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד ב פס איתבהון ושם ושם מזה
סנה השן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב
מול גבע ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו
לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה

לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט ויאמר
לו נשא כליו עשה כל אשר בלבבך נטה לך הנני עמך
כלבבך׃ ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים
אל האנשים ונגלינו אליהם׃ אם כה יאמרו אלינו דמו
עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם׃
ואם כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כי נתנם יהוה בידנו
וזה לנו האות׃ ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו
פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר התחבאו
שם׃ ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת נשא כליו
ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר ויאמר יונתן
אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהוה ביד ישראל׃
ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו
לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו׃ ותהי המכה הראשנה
אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחצי מענה
צמד שדה׃ ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם המצב
והמשחית חרדו גם המה ותרגז הארץ ותהי לחרדת
אלהים׃ ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון
נמוג וילך והלם׃ ויאמר שאול לעם אשר
אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן
ונשא כליו׃ ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים

מה
ב
ב יושבי
ב הכנו
ב
מוסרות תבל
ב

כלבבך ב וסימ׳ הנני עמך כלבבך ונשא האחד ג וסימנ׳ אליעזר האחד ב ויתן האחד סנה

כי היה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל׃ ויהי עד
דבר שאול אל הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך
הלוך ורב ויאמר שאול אל הכהן אסף ידך׃
ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה
והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד׃ והעברים
היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה
סביב וגם המה להיות עם ישראל אשר עם שאול ויונתן׃
וכל איש ישראל המתחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו
פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במלחמה׃ ויושע
יהוה ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה את בית
און׃ ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאול את
העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי
מאיבי ולא טעם כל העם לחם׃ וכל הארץ
באו ביער ויהי דבש על פני השדה׃ ויבא העם אל היער
והנה הלך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא העם את
השבעה׃ ויונתן לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח
את קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש
וישב ידו אל פיו ותראנה עיניו׃ ויען איש מהעם ויאמר
השבע השביע אביך את העם לאמר ארור האיש אשר
יאכל לחם היום ויעף העם׃ ויאמר יונתן עכר אבי את

ואמרתם להם ב׳ וסימנ׳ אשר נפלתו פצו בעם ׳ וב׳ ואמרתם אלהם וסי׳ דברו דבו עבדיכם אנחנו

הארץ ראו נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה׃
אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר
מצא כי עתה לא רבתה מכה בפלשתים׃ ויכו ביום ההוא
בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד׃ ויעש העם
אל שלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה
ויאכל העם על הדם׃ ויגידו לשאול לאמר הנה העם
חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בגדתם גלו אלי
היום אבן גדולה׃ ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם
להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם
בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ויגשו
כל העם איש שורו בידו הלילה וישחטו שם׃ ויבן שאול
מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה׃
ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד
אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעיניך
עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלהים׃
וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם
ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא׃ ויאמר שאול גשו
הלם כל פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת
היום׃ כי חי יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו ביונתן
בני כי מות ימות ואין ענהו מכל העם׃ ויאמר אל כל

ויגשו ג וחד יגשו וסי׳ שלמים כל העם שעורי׳ ב׳ קדמ׳ חס׳ ובתר׳ מל׳ וחד יגישו ויגידו ׳ ישנו ד׳ וס׳ כי

אל״ן זוג ל״ית כות בק׳ חד ריש וחד ד״ל וסי׳ פרה פדה יעבר יעבד ודודנים ו׳ ורדנים ויפרון ויפדון ידיה ידיח

ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר
אחד ויאמרו העם אל שאול הטוב בעיניך עשה׃
ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל הבה
תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו׃ ויאמר שאול
הפילו ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן׃ ויאמר שאול אל
יונתן הגידה לי מה עשיתה ויגד לו יונתן ויאמר טעם
טעמתי בקצה המטה אשר בידי מעט דבש הנני אמות׃
ויאמר שאול כה יעשה אלהים וכה יוסף
כי מות תמות יונתן׃ ויאמר העם אל שאול היונתן
ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה
חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה
היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת׃ ויעל
שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם׃ ושאול
לכד המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל איביו במואב
ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל
אשר יפנה ירשיע׃ ויעש חיל ויך את עמלק ויצל את
ישראל מיד שסהו׃ ויהיו בני שאול יונתן
וישוי ומלכישוע ושם שתי בנתיו שם הבכירה מרב
ושם הקטנה מיכל׃ ושם אשת שאול אחינעם בת
אחימעץ ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד שאול׃

ישוי ישוי ישוה ישוהו יעערו יעעדו פרעהו פדעהו פטורת פטורת עם אלהים ג׳ וס״ם שרית היונתן

וקיש אבי שאול ונר אבי אבנר בן אביאל׃
ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי
שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו
אליו׃ ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח
יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע
לקול דברי יהוה׃ כה אמר יהוה צבאות פקדתי
את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך
בעלתו ממצרים׃ עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם
את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה
מעלל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור׃
וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים
אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה׃ ויבא שאול
עד עיר עמלק וירב בנחל׃ ויאמר שאול אל הקיני לכו
סרו רדו מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה
חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני
מתוך עמלק׃ ויך שאול את עמלק מחוילה בואך שור
אשר על פני מצרים׃ ויתפש את אגג מלך עמלק חי ואת
כל העם החרים לפי חרב׃ ויחמל שאול והעם על אגג
ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל
הטוב ולא אבו החרימם וכל המלאכה נמבזה ונמס

אספך ג׳ וסימנ׳ הקיני לכו הנני ממלט ורעב ימ׳ החרימם ב׳ וסימנ׳ כי נואת ... ולא אבו

אותה החרימו׃ ויהי דבר יהוה אל שמואל
לאמר׃ נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב
מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל
יהוה כל הלילה׃ וישכם שמואל לקראת שאול בבקר
ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב
לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל׃ ויבא שמואל אל שאול
ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר
יהוה׃ ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול
הבקר אשר אנכי שמע׃ ויאמר שאול מעמלקי הביאום
אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח
ליהוה אלהיך ואת היותר החרמנו׃ ויאמר
שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר
יהוה אלי הלילה ויאמר לו דבר׃ ויאמר שמואל
הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה
וימשחך יהוה למלך על ישראל׃ וישלחך יהוה בדרך
ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת
בו עד כלותם אתם׃ ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט
אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה׃ ויאמר
שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך
בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אגג מלך עמלק

הקימתי ג בטע בנביא וסימנ׳ הברית בריתי ברוך סכל כלותם מל׳ בכ׳ ב׳ חס׳ וס׳ לא תוכל תכבה את

ואת עמלק החרמתי׃ ויקח העם מהשלל צאן ובקר
ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל׃
ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע
בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב
אילים׃ כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען
מאסת את דבר יהוה וימאסך ממלך׃
ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי
יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם׃
ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה׃
ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסתה
את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל׃
ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו
ויקרע׃ ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את
ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב
ממך׃ וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם
הוא להנחם׃ ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני
עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך׃
וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה׃
ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך
עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר

ממלכות ד׳ וסי׳ קרע יהוה בראשית קדמ׳ יזרעאל וכל יהוש׳ דכות׳ מעדנת ב׳ וסי׳ אגג מעדנת

מר המות׃ ויאמר שמואל כאשר שכלה
נשים חרבך כן תשכל מנשים אמך וישסף שמואל
את אגג לפני יהוה בגלגל׃ וילך שמואל הרמתה
ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול׃ ולא יסף שמואל
לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל
אל שאול ויהוה נחם כי המליך את שאול על ישראל׃
ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל
אל שאול ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנך
שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו
לי מלך׃ ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני
ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה
באתי׃ וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה
ומשחת לי את אשר אמר אליך׃ ויעש שמואל את אשר
דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו
ויאמר שלם בואך׃ ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי
התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו
ויקרא להם לזבח׃ ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר
אך נגד יהוה משיחו׃ ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט
אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר
יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב׃

ילך יא וסימ׳ המריה ויאמרו לו החרש מתאבל ועתה שוב השב את הנער רמת גלעד קח בידך מנחה

ויקרא ישי אל אבינדב ויעברהו לפני שמואל ויאמר
גם בזה לא בחר יהוה ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה
לא בחר יהוה ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר
שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה ויאמר שמואל
אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה
רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא
נסב עד באו פה וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם יפה
עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחהו כי
זה הוא ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו בקרב
אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם
שמואל וילך הרמתה ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו
רוח רעה מאת יהוה ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא
רוח אלהים רעה מבעתך יאמר נא אדנינו עבדיך לפניך
יבקשו איש ידע מנגן בכנור והיה בהיות עליך רוח אלהים
רעה ונגן בידו וטוב לך ויאמר שאול אל
עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי ויען
אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי
ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר
ויהוה עמו וישלח שאול מלאכים אל ישי ויאמר
שלחה אלי את דוד בנך אשר בצאן ויקח ישי חמור

לחם ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל
שאול ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד
ויהי לו נשא כלים וישלח שאול אל ישי לאמר יעמד
נא דוד לפני כי מצא חן בעיני והיה בהיות רוח אלהים
אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול
וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה ויאספו פלשתים
את מחניהם למלחמה ויאספו שכה אשר ליהודה ויחנו
בין שוכה ובין עזקה באפס דמים ושאול ואיש ישראל
נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים
ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמדים אל
ההר מזה והגיא ביניהם ויצא איש הבנים ממחנות
פלשתים גלית שמו מגת גבהו שש אמות וזרת וכובע
נחשת על ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל
השריון חמשת אלפים שקלים נחשת ומצחת נחשת
על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו וחץ חניתו כמנור
ארגים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא הצנה
הלך לפניו ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל ויאמר
להם למה תצאו לערך מלחמה הלוא אנכי הפלשתי ואתם
עבדים לשאול ברו לכם איש וירד אלי אם יוכל להלחם
אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכתיו

פת׳ וסי׳ פן יבוא והכני ויאספו וסימ׳ סבי סלין שלחן שלחו פלשתאי דרמי למלכא ולאחיהון חמרא וכספא

והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו ויאמר הפלשתי אני
חרפתי את מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה
יחד וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה
ויחתו וייראו מאד   ודוד בן איש אפרתי הזה
מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה בנים והאיש בימי
שאול זקן בא באנשים וילכו שלשת בני ישי הגדלים
הלכו אחרי שאול למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו
במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב והשלשי שמה
ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי שאול ודוד
הלך ושב מעל שאול לרעות את צאן אביו בית לחם ויגש
הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים יום
ויאמר ישי לדוד בנו קח נא לאחיך איפת הקליא הזה ועשרה
לחם הזה והרץ המחנה לאחיך ואת עשרת חרצי החלב
האלה תביא לשר האלף ואת אחיך תפקד לשלום ואת
ערבתם תקח ושאול והמה וכל איש ישראל בעמק האלה
נלחמים עם פלשתים   וישכם דוד בבקר ויטש
את הצאן על שמר וישא וילך כאשר צוהו ישי ויבא
המעגלה והחיל היצא אל המערכה והרעו במלחמה
ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה ויטש
דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערכה

ויבא וישאל לאחיו לשלום והוא מדבר עמם והנה איש
הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת ממערות פלשתים ממערכות ק׳
וידבר כדברים האלה וישמע דוד וכל איש ישראל
בראותם את האיש וינסו מפניו וייראו מאד ויאמר איש
ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל
עלה והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול
ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל
ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר
מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלז והסיר חרפה
מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות
אלהים חיים ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה
לאיש אשר יכנו וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל
האנשים ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למה זה ירדת
ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את
זדנך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת
ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר הוא ויסב מאצלו
אל מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר
הראשון וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני דוד
שאול ויקחהו ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם
עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה ויאמר שאול

וה׳ יען עבדך ויצא ויתמרמר ונגד מי ד׳ וס׳ נטשת הרימותה וחב׳ לא יקום ההלאיתם ג׳ וס׳ בחר העולה

אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער
אתה והוא איש מלחמה מנעריו׃ ויאמר דוד
אל שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת
הדוב ונשא שה מהעדר׃ ויצאתי אחריו והכתיו והצלתי
מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והכתיו והמיתיו׃ גם את
הארי גם הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד
מהם כי חרף מערכת אלהים חיים׃ ויאמר
דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדוב הוא יצילני
מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל דוד לך ויהוה
יהיה עמך׃ וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת
על ראשו וילבש אתו שריון׃ ויחגר דוד את חרבו מעל
למדיו ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא
אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו׃ ויקח
מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם
אתם בכלי הרעים אשר לו ובילקוט וקלעו בידו ויגש
אל הפלשתי׃ וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש
נשא הצנה לפניו׃ ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו
כי היה נער ואדמני עם יפה מראה׃ ויאמר הפלשתי אל
דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי
את דוד באלהיו׃ ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה

הצילני ג׳ ב׳ קמ׳ וחד פת׳ וסימ׳ ... מיד הארי ודרשתי ב׳ מכל צרה ... נסיתי ב׳ ... לא ...

את בשרך לעוף השמים ולבהמת השדה׃ ויאמר
דוד אל הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון
ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל
אשר חרפת׃ היום הזה יסגרך יהוה בידי והכיתך והסרתי
את ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הזה
לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים
לישראל׃ וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושיע
יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם בידנו׃
והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימהר דוד
וירץ המערכה לקראת הפלשתי׃ וישלח דוד את ידו אל
הכלי ויקח משם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו
ותטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה׃ ויחזק דוד
מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימיתהו וחרב
אין ביד דוד׃ וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו
וישלפה מתערה וימתתהו ויכרת בה את ראשו ויראו
הפלשתים כי מת גבורם וינסו׃ ויקמו אנשי ישראל
ויהודה ויריעו וירדפו את הפלשתים עד בואך גיא
ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים
ועד גת ועד עקרון׃ וישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתים
וישסו את מחניהם׃ ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאהו

וידעו יא רפי וסי׳ הארץ הקהל עני ממלכות וחב׳ ועני יראו עבדי שמך מושל ידך זאת ס ויקרב ה׳ וסי׳ ארץ

ירושלם ואת כליו שם באהלו׃ וכראות שאול
את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא
בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי׃
ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם׃
וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו
לפני שאול וראש הפלשתי בידו׃ ויאמר אליו שאול בן
מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי׃ ויהי
ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד
ויאהבו יהונתן כנפשו׃ ויקחהו שאול ביום ההוא ולא
נתנו לשוב בית אביו׃ ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו
אתו כנפשו׃ ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו
ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו׃ ויצא
דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל וישמהו שאול
על אנשי המלחמה ויטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי
שאול׃ ויהי בבואם בשוב דוד מהכות את
הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור
והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים׃
ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן הכה שאול באלפו
ודוד ברבבתיו׃ ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה
ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך

ואת כליו ג וסי ואת השלחן שם באהלו ו׳ וישמהו ... על אנשי ד׳ וסי׳ וישימהו עבתות ומק׳

המלוכה ויהי שאול עוין את דוד מהיום ההוא והלאה׃
ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל
שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום ביום
והחנית ביד שאול ויטל שאול את החנית ויאמר אכה
בדוד ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים ויירא שאול מלפני
דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול סר ויסרהו שאול
מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם׃
ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו ויירא
שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו וכל ישראל
ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם׃
ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב
אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות
יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתים׃
ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת
אבי בישראל כי אהיה חתן למלך ויהי בעת תת את
מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי
לאשה׃ ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול
ויישר הדבר בעיניו ויאמר שאול אתננה לו ותהי לו
למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד
בשתים תתחתן בי היום ויצו שאול את עבדו דברו

מי אנכי ג וסי כי אלך אל פרעה ומי חיי ויבא המלך דוד ושמואל ותאמרן ג כה בן וסי המילדת

את דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך
ועתה התחתן במלך: וידברו עבדי שאול באזני דוד
את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן
במלך ואנכי איש רש ונקלה: ויגדו עבדי שאול לו לאמר
כדברים האלה דבר דוד: ויאמר שאול כה
תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות
פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את
דוד ביד פלשתים: ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה
וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים:
ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש
ויבא דוד את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך
ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה: וירא
שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו:
ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד
כל הימים: ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי
צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד:
וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו
להמית את דוד ויהונתן בן שאול חפץ בדוד מאד ויגד
יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה
השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת ואני אצא ועמדתי

ח׳ מלין בשמואל כת׳ במיצע מלין ולא קרי וס׳ חלאמה ויאסף המלאכים ויראו המוראים מבאר שלו יהוה

ותוסף ג מל וסי׳ המלחמה להיות ותזכותיה אחתה בלילה הוא ד וסימ׳ שתה ודמנך

ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי
וראיתי מה והגדתי לך׃ וידבר יהונתן בדוד
טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו
בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד׃ וישם
את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה
לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית
את דוד חנם׃ וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול
חי יהוה אם יומת׃ ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את
כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי
לפניו כאתמול שלשום׃ ותוסף המלחמה
להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדלה
וינסו מפניו׃ ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו
יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד׃ ויבקש שאול להכות
בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית
בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא׃ וישלח שאול
מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד
מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה
מחר אתה מומת׃ ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך
ויברח וימלט׃ ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה
ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד׃

ותקח מיכל ויבאו המלאכים ויצא דוד ואבישי חלילה לי מגי׳ לא טוב הדבר ויבט ד מנכה מראשתו כב וכולה
חלולה

וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים לָקַחַת אֶת דָּוִד וַתֹּאמֶר
חֹלֶה הוּא וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל אֶת הַמַּלְאָכִים לִרְאוֹת אֶת דָּוִד
לֵאמֹר הַעֲלוּ אֹתוֹ בַמִּטָּה אֵלַי לַהֲמִתוֹ וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים
וְהִנֵּה הַתְּרָפִים אֶל הַמִּטָּה וּכְבִיר הָעִזִּים מְרַאֲשֹׁתָיו
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל מִיכַל לָמָּה כָּכָה רִמִּיתִנִי
וַתְּשַׁלְּחִי אֶת אֹיְבִי וַיִּמָּלֵט וַתֹּאמֶר מִיכַל אֶל שָׁאוּל
הוּא אָמַר אֵלַי שַׁלְּחִנִי לָמָה אֲמִיתֵךְ וְדָוִד בָּרַח וַיִּמָּלֵט
וַיָּבֹא אֶל שְׁמוּאֵל הָרָמָתָה וַיַּגֶּד לוֹ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ
שָׁאוּל וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁמוּאֵל וַיֵּשְׁבוּ בנוית וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל
לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד בנוית בָּרָמָה וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים
לָקַחַת אֶת דָּוִד וַיַּרְא אֶת לַהֲקַת הַנְּבִיאִים נִבְּאִים וּשְׁמוּאֵל
עֹמֵד נִצָּב עֲלֵיהֶם וַתְּהִי עַל מַלְאֲכֵי שָׁאוּל רוּחַ אֱלֹהִים
וַיִּתְנַבְּאוּ גַּם הֵמָּה וַיַּגִּדוּ לְשָׁאוּל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים
אֲחֵרִים וַיִּתְנַבְּאוּ גַּם הֵמָּה וַיֹּסֶף שָׁאוּל וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים שְׁלִשִׁים וַיִּתְנַבְּאוּ גַּם הֵמָּה וַיֵּלֶךְ גַּם הוּא
הָרָמָתָה וַיָּבֹא עַד בּוֹר הַגָּדוֹל אֲשֶׁר בַּשֶּׂכוּ וַיִּשְׁאַל וַיֹּאמֶר
אֵיפֹה שְׁמוּאֵל וְדָוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה בנוית בָּרָמָה וַיֵּלֶךְ
שָׁם אֶל נוית בָּרָמָה וַתְּהִי עָלָיו גַּם הוּא רוּחַ אֱלֹהִים
וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וַיִּתְנַבֵּא עַד בֹּאוֹ בנוית בָּרָמָה וַיִּפְשַׁט גַּם
הוּא בְּגָדָיו וַיִּתְנַבֵּא גַם הוּא לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיִּפֹּל עָרֹם כָּל

ד׳ כת׳ בנוית וקרי בניות וסימנ׳ ודוד ברח וימלט הנה דוד בנוית ויאמר הנה בנוית וילך שם

היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאם
ויברח דוד מניות ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה
עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש
את נפשי ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לו עשה
אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע
יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת וישבע עוד
דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר
אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך
כי כפשע ביני ובין המות ויאמר יהונתן אל דוד מה
תאמר נפשך ואעשה לך ויאמר דוד אל
יהונתן הנה חדש מחר ואנכי ישב אשב עם המלך
לאכול ושלחתני ונסתרתי בשדה עד הערב השלשית
אם פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד
לרוץ בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה
אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו
דע כי כלתה הרעה מעמו ועשית חסד על עבדך
כי בברית יהוה הבאת את עבדך עמך ואם יש בי עון
המיתני אתה ועד אביך למה זה תביאני
ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה
הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך ויאמר

לו ב כת וו וסימנהון ואמר לו כי עתה הנה לו יעשה אבי לרוץ ג וסי בית לחם ישיש כגבור

דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענך אביך קשה׃
ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ויצאו
שניהם השדה׃ ויאמר יהונתן אל דוד יהוה
אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת מחר השלשית
והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגליתי את
אזנך׃ כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי ייטב אל
אבי את הרעה עליך וגליתי את אזנך ושלחתיך והלכת
לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם אבי׃ ולא אם
עודני חי ולא תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות׃ ולא
תכרית את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא בהכרית
יהוה את איבי דוד איש מעל פני האדמה׃ ויכרת יהונתן
עם בית דוד ובקש יהוה מיד איבי דוד׃ ויוסף יהונתן
להשביע את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו׃
ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי
יפקד מושבך׃ ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום
אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן
האזל׃ ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח לי למטרה׃
והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם אמר
אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי
שלום לך ואין דבר חי יהוה׃ ואם כה אמר לעלם הנה

החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה׃ והדבר אשר
דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינך עד עולם׃
ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך
על הלחם לאכול׃ וישב המלך על מושבו כפעם בפעם
אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול
ויפקד מקום דוד׃ ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא
כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור׃
ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד
ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן
ישי גם תמול גם היום אל הלחם׃ ויען יהונתן את שאול
נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם׃ ויאמר שלחני נא
כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם
מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על כן
לא בא אל שלחן המלך׃ ויחר אף שאול ביהונתן
ויאמר לו בן נעות המרדות הלוא ידעתי כי בחר אתה
לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך׃ כי כל הימים אשר
בן ישי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה
שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא׃ ויען יהונתן את שאול
אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה׃ ויטל שאול את
החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו

להמית את דוד ויקם יהונתן מעם השלחן
בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל
דוד כי הכלמו אביו ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה
למועד דוד ונער קטן עמו ויאמר לנערו רץ מצא נא
את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי
להעבירו ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן
ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך
והלאה ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל
תעמד וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו
והנער לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר
ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא
העיר הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה
וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש
את רעהו עד דוד הגדיל ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום
אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה
ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם
ויקם וילך ויהונתן בא העיר ויבא דוד נבה אל אחימלך
הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה
לבדך ואיש אין אתך ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך
צוני דבר ויאמר אלי איש אל ידע מאומה את הדבר

אשר אנכי שלחך ואשר צויתך ואת הנערים יודעתי
אל מקום פלני אלמוני ועתה מה יש תחת ידך חמשה
לחם תנה בידי או הנמצא ויען הכהן את דוד ויאמר אין
לחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו
הנערים אך מאשה׃ ויען דוד את הכהן ויאמר
לו כי אם אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו
כלי הנערים קדש והוא דרך חל ואף כי היום יקדש בכלי׃
ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים
המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו׃ ושם
איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג
האדמי אביר הרעים אשר לשאול׃ ויאמר דוד לאחימלך
ואין יש פה תחת ידך חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לא
לקחתי בידי כי היה דבר המלך נחוץ׃ ויאמר
הכהן חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה
היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אם אתה תקח לך קח כי
אין אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה לי׃
ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני שאול ויבא אל
אכיש מלך גת׃ ויאמרו עבדי אכיש אליו הלוא זה דוד
מלך הארץ הלוא לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול באלפו
ודוד ברבבתו׃ וישם דוד את הדברים האלה בלבבו ויירא

מגל׳ בגל׳ ס׳ ם ושם ה׳ ריש׳ פס׳ וסימנ׳ אותנו נער ראינו את הנפלים איש מעבדי נקרא ושם

מאד מפני אכיש מלך גת וישנו את טעמו בעיניהם ויתהלל
בידם ויתו על דלתות השער ויורד רירו אל זקנו
ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו
אתו אלי חסר משגעים אני כי הבאתם את זה להשתגע
עלי הזה יבוא אל ביתי   וילך דוד משם וימלט כב
אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו
אליו שמה ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר
לו נשא וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו
כארבע מאות איש וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר
אל מלך מואב יצא נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע
מה יעשה לי אלהים וינחם את פני מלך מואב וישבו
עמו כל ימי היות דוד במצודה   ויאמר גד
הנביא אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ
יהודה וילך דוד ויבא יער חרת   וישמע שאול
כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאול יושב בגבעה
תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו
ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיני
גם לכלכם יתן בן ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי
אלפים ושרי מאות כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה את
אזני בכרת בני עם בן ישי ואין חלה מכם עלי וגלה את

אזני כי הקים בני את עבדי עלי לארב כיום הזה׃
ויען דאג האדמי והוא נצב על עבדי שאול ג
ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה אל אחימלך בן אחטוב ג חס
וישאל לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי
נתן לו׃ וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב
הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם
אל המלך׃ ויאמר שאול שמע נא בן אחיטוב
ויאמר הנני אדני׃ ויאמר אלו שאול למה קשרתם עלי אלין ל ג
אתה ובן ישי בתתך לו לחם וחרב ושאול לו באלהים לקום כב
אלי לארב כיום הזה׃ ויען אחימלך את המלך ל
ויאמר ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל ל
משמעתך ונכבד בביתך׃ היום החלתי לשאול לו באלהים
חלילה לי אל ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא
ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול׃ ויאמר המלך מות
תמות אחימלך אתה וכל בית אביך׃ ויאמר המלך לרצים ג
הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם ידם עם דוד וכי
ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזנו ולא אבו עבדי המלך לשלח אזני ל
את ידם לפגע בכהני יהוה׃ ויאמר המלך לדויג לדואג ק
סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע הוא דואג ק
בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא

עבדים גדליה האחד ויבו דואג

אלין ב׳ כת׳ לו וקר׳ לא וסי׳ רוץ קשרתם עבור ס׳ נמנת ה׳ וסי׳ אבאש דואג לגדליה וקטל נונה פיר׳ אונן

ויגד כ״ו וסימנהו לאברהם לרבקה לתמר ליהודה למלך מצרים ליהושע לאבימלך לאבימלך

אפוד בד׃ ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד
אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב׃ וימלט
בן אחד לאחימלך בן אחטוב ושמו אביתר ויברח אחרי
דוד׃ ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה׃ ויאמר
דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי שם דויג האדמי כי
הגד יגיד לשאול אנכי סבתי בכל נפש בית אביך׃ שבה
אתי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך
כב כי משמרת אתה עמדי׃ ויגדו לדוד לאמר
הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות׃
וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה
ויאמר יהוה אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת
את קעילה׃ ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה
יראים ואף כי נלך קעלה אל מערכות פלשתים׃ ויוסף
עוד דוד לשאל ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה
כי אני נתן את פלשתים בידך׃ וילך דוד ואנשו קעילה
וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם מכה גדולה
וישע דוד את ישבי קעילה׃ ויהי בברח אביתר בן
אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד בידו׃ ויגד לשאול
כי בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידי
כי נסגר לבוא בעיר דלתים ובריח׃ וישמע שאול את

הכרמלה בנות קעילה גת צרך ... חלמה רצפה הנה אדעהו כי נס יואב כי הלך שמעו בדתם

כל העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו׃
וידע דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל
אביתר הכהן הגישה האפוד׃ ויאמר דוד יהוה
אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא
אל קעילה לשחת לעיר בעבורי׃ היסגרני בעלי קעילה
בידו הירד שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל
הגד נא לעבדך ויאמר יהוה ירד׃ ויאמר דוד
היסגירו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול ויאמר
יהוה יסגירו׃ ויקם דוד ואנשיו כשש מאות
איש ויצאו מקעילה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול
הגד כי נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת׃ וישב דוד במדבר
במצדות וישב בהר במדבר זיף ויבקשהו שאול כל
הימים ולא נתנו אלהים בידו׃ וירא דוד כי יצא שאול
לבקש את נפשו ודוד במדבר זיף בחרשה׃
ויקם יהונתן בן שאול וילך אל דוד חרשה ויחזק את ידו
באלהים׃ ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך יד שאול
אבי ואתה תמלוך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה
וגם שאול אבי ידע כן׃ ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה
וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו׃
ויעלו זפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר

ל
ה
חס
ל
ז
ל
ה
ג
חס
ואף ה
כי
כלך ה
ויגד
לשאול
ולשאול ה
הגד
ג
ל

ויחזק ה̇ וסימנ׳ חרשה ויחזק חרשה את ידו עזר המצודות המלוא וכל ויחזק ש דבות

עמנו במצדות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין
הישימון׃ ועתה לכל אות נפשך המלך לרדת רד ולנו
הסגירו ביד המלך׃ ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה
כי חמלתם עלי׃ לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו
אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם
הוא׃ וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם
אלי אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי
אתו בכל אלפי יהודה׃ ויקומו וילכו זיפה לפני שאול
ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון׃
וילך שאול ואנשיו לבקש ויגידו לדוד וירד הסלע
וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחרי דוד
מדבר מעון׃ וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו
מצד ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול
ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם׃ ומלאך בא
אל שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על
הארץ׃ וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת
פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות׃ ויעל כד
דוד משם וישב במצדות עין גדי׃ ויהי וישב
כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר
הנה דוד במדבר עין גדי׃ ויקח שאול שלשת

ברוכים ג ב מל וחד חס וסימנ כי חמלתם עשה שמים וארץ מל · אשר עשיתם החסד חס · מהרה

אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד
ואנשיו על פני צורי היעלים ויבא אל גדרות הצאן על
הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו
בירכתי המערה ישבים ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום
אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איבך בידך ועשית ז איבך ק
לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל
אשר לשאול בלט ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו על
אשר כרת את כנף אשר לשאול ויאמר לאנשיו חלילה
לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה
לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא וישסע דוד את אנשיו
בדברים ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם מהמערה
וילך בדרך אל את ויקם דוד אחרי כן ויצא
מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט מהמערה ק
שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו ויאמר דוד
לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש
רעתך הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך יהוה היום בידי
במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי
באדני כי משיח יהוה הוא ואבי ראה גם ראה את כנף דוד גם ראה
מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע
וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה

ה׳ מלין כת׳ תרין וקר׳ חד וסי׳ כתוב מבכי מג׳ למרבה מהמערה מאתי בחרבותיהם דדב׳ ימ׳ מבת כיענו ס

ולנפיהון

אתנפשי לקחתה ישפט יהוה ביני וביניך ונקמני יהוה
ממך וידי לא תהיה בך כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים
יצא רשע וידי לא תהיה בך אחרי מי יצא מלך ישראל
אחרי מי [illegible] את אחרי פרעש אחד
והיה יהו[illegible] ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי
וישפטני [illegible] ויהי ככלות דוד לדבר את
הדברים [illegible] ויאמר שאול הקלך זה בני
דוד [illegible] קלו ויבך ויאמר אל דוד צדיק אתה
ממני [illegible] לתני הטובה ואני גמלתיך הרעה
ואתה ה[illegible] את אשר עשיתה אתי טובה את אשר
[illegible] רגתני וכי ימצא איש את איבו
[illegible] ישלמך טובה תחת היום
הזה אשר עשיתה לי ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלך
וקמה בידך ממלכת ישראל ועתה השבעה לי ביהוה
אם תכרית זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית
אבי וישבע דוד לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד
ואנשיו עלו על המצודה
ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברהו בביתו ברמה
ויקם דוד וירד אל מדבר פארן ואיש במעון
ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת

אלפים ואלף עזים ויהי בגזז את צאנו בכרמל ושם האיש
נבל ושם אשתו אביגיל והאשה טובת שכל ויפת תאר ל׳ פיס ה׳ דמי׳
והאיש קשה ורע מעללים והוא כלבי וישמע דוד במדבר ה׳ כלבי בליש׳ ד׳ ק׳
כי גזז נבל את צאנו וי[illegible]ים ויאמר
דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל נבל [illegible]תם לו
בשמי לשלום ואמרתם כה לחי ואתה ש[illegible] וביתך
שלום וכל אשר לך שלום ועתה ש[illegible]ים לך ב׳ גדרים
עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא הכל[illegible]פקד ג׳
להם מאומה כל ימי היותם בכרמל ש[illegible]עריך
ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך [illegible]ום טוב
באנו תנה נא את אשר תמצא ידך [illegible] ולבנך לדוד
ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל ככל הדברים האלה האלה
בשם דוד וינוחו ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד
ומי בן ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני
אדניו ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר
טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה
המה ויהפכו נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגדו
לו ככל הדברים האלה ויאמר דוד לאנשיו חגרו
איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגר גם דוד
את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ג׳

קשה הקשה ה׳ בליש׳ וס׳ הדבר מריך והאיש קשה וסכרתי מרעתי ויגידו ד׳ רפי וס׳ שאל חכמיך

ישבו על הכלים ולאביגיל אשת נבל הגיד נער אחד
מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר
לברך את אדנינו ויעט בהם והאנשים טבים לנו מאד
ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם
בהיותנו בשדה חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כל
ימי היותנו עמם רעים הצאן ועתה דעי וראי מה תעשי
כי כלתה הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן בליעל
מדבר אליו ותמהר אבוגיל ותקח מאתים לחם ושנים
נבלי יין וחמש צאן עשוות וחמש סאים קלי ומאה
צמקים ומאתים דבלים ותשם על החמורים ותאמר
לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולאישה נבל
לא הגידה והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר
והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם ודוד
אמר אך לשקר שמרתי את כל אשר לזה במדבר ולא
נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טובה
כה יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסיף אם אשאיר מכל
אשר לו עד הבקר משתין בקיר ותרא אביגיל את דוד
ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו
ארץ ותפל על רגליו ותאמר בי אני אדני העון ותדבר
נא אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך אל נא ישים

אביגיל
עשויות
אור

והאנשים ח׳ ריש׳ פ׳ס וס׳ רעי׳ צאן אשר שלח רדפו טובים עשים באנשים ינחשו במדבר ט׳ וס׳ השמר ושמע

אדני את לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן
הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את נערי
אדני אשר שלחת ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך אשר
מנעך יהוה מבוא בדמים והושע ידך לך ועתה יהיו כנבל
איביך והמבקשים אל אדני רעה ועתה הברכה הזאת
אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים
ברגלי אדני שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה
לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא
תמצא בך מימיך ויקם אדם לרדפך ולבקש את נפשך
והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את יהוה אלהיך
ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע והיה כי יעשה
יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה עליך וצוך לנגיד
על ישראל ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב
לאדני ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה
לאדני וזכרת את אמתך ויאמר דוד לאביגל
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי
וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני היום הזה מבוא
בדמים והשע ידי לי ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר
מנעני מהרע אתך כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי
אם נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקיר ויקח דוד

מידה את אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך
ראי שמעתי בקולך ואשא פניך ותבא אביגיל אל נבל
והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב
עליו והוא שכר עד מאד ולא הגידה לו דבר קטן וגדול
עד אור הבקר ויהי בבקר בצאת היין מנבל ותגד לו
אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן
ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה את נבל וימת וישמע
דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב
חרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל
השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה
לו לאשה ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הכרמלה וידברו
אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה ותקם
ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ
רגלי עבדי אדני ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על
החמור וחמש נערתיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי
מלאכי דוד ותהי לו לאשה ואת אחינעם לקח דוד
מיזרעאל ותהיין גם שתיהן לו לנשים ס
כו ושאול נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר
מגלים ויבאו הזפים אל שאול הגבעתה לאמר הלא
דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן ויקם

ג ג ו
דוד
שלמה
אסתר
יחיד
והביאה
אותם
ותהי
להם
ג
בריש

לרגלה ג בליש וסי ורא מינאה נשתה ההלכות ס עלי ו וסי בחר לשלום יצורי מדי על הר גבה הגלעד

אחת האחת ח׳ זק׳ פת׳ וסי׳ צנצנת ויסבו סגר ויחלק גדיו ככר כיור המחלקות וכל חקה מדה שנה תוהה כו״ג
בג״ן

שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים איש
בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף ויחן שאול
בגבעת החכילה אשר על פני הישימן על הדרך ודוד
ישב במדבר וירא כי בא שאול אחריו המדברה וישלח
דוד מרגלים וידע כי בא שאול אל נכון ויקם דוד
ויבא אל המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד את
המקום אשר שכב שם שאול ואבנר בן נר שר צבאו
ושאול שכב במעגל והעם חנים סביבתו ויען דוד
ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרויה אחי
יואב לאמר מי ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר
אבישי אני ארד עמך ויבא דוד ואבישי אל העם
לילה והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו מעוכה
בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים סביבתו
ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את
איבך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת
ולא אשנה לו ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתהו כי
מי שלח ידו במשיח יהוה ונקה ויאמר דוד
חי יהוה כי אם יהוה יגפנו או יומו יבוא ומת או במלחמה
ירד ונספה חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה
ועתה קח נא את החנית אשר מראשתו ואת צפחת המים

המדברה יב׳ וסי׳ לקראת והשעיר וסמך סיחון החירת ואתם פנו וכפן ונסעו ויפנו ויבסו ושלחו והראש

ונלכה לנו ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי
שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם
ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם ויעבר דוד העבר
ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום ביניהם ויקרא
דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלוא תענה אבנר
ויען אבנר ויאמר מי את[illegible] אל המלך
ויא[illegible] אבנר הלוא [illegible] אתה ומי כמוך בישראל
ולמה לא שמרת [illegible] כי בא אחד העם
להשחית את המלך אדניך לא טוב הדבר הזה אשר
עשית חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על
אדניכם על משיח יהוה ועתה [illegible] המלך ואת
צפחת המים אשר מראשתו ויכר שאול את קול דוד
ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך
ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה
בידי רעה ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו
אם יהוה הסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם
לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר
לך עבד אל[illegible]ים ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד
פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד
כאשר ירדף הקרא בהרים ויאמר שאול חטאתי שוב

דמי ב׳ וסימנה׳ ועתה אל יפל ארצה אל תכסי דמי וחד ודמי אל יושבי כשדים

וסי׳ לא בשמנים ושלשה הנה חנית

בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך
היום הזה הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד ויען דוד
ויאמר הנה החנית המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה
ויהוה ישיב לאיש את צדקתו ואת אמנתו אשר נתנך
יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה והנה
כאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני
יהוה ויצלני מכל צרה ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה
בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו
כז ושאול שב למקומו   ויאמר דוד אל לבו עתה
אספה יום אחד ביד שאול אין לי טוב כי המלט אמלט
אל ארץ פלשתים ונואש ממני שאול לבקשני עוד
בכל גבול ישראל ונמלטתי מידו ויקם דוד ויעבר הוא
ושש מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוך מלך
גת וישב דוד עם אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו
דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל
הכרמלית ויגד לשאול כי ברח דוד גת ולא יוסף עוד
לבקשו   ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן
בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה
ישב עבדך בעיר הממלכה עמך ויתן לו אכיש ביום
ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום

טו הזה׃ ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה
פלשתים ימים וארבעה חדשים׃ ויעל דוד ואנשיו ויפשטו
והגזרי ק׳ אל הגשורי והגרזי והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר
ל׳ מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים׃ והכה דוד את
הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים
וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אכיש׃ ויאמר אכיש אל
פשטתם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי
ואל נגב הקיני׃ ואיש ואשה לא יחיה דוד להביא גת לאמר
ו׳ פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים
ב׳ אשר ישב בשדה פלשתים׃ ויאמן אכיש בדוד לאמר
כח העם הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם׃
ב׳ ל׳ ב׳ ומל׳ ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם
ורמה לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע
כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך׃ ויאמר דוד אל אכיש
ל׳ לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל
ל׳ דוד לכן שמר לראשי אשימך כל הימים׃
ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברהו ברמה ובעירו
ד׳ ושאול הסיר האבות ואת הידענים מהארץ׃ ויקבצו
את פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל
ב׳ ויחנו בגלבע׃ וירא שאול את מחנה פלשתים ויירא ויחרד

לראשי ד׳ וסימנ׳ לכן שמר לראשי סוף חבוש לראשי סכותה לראשי שמאלו תחת לראשי ...

בקשו ל̇ וס׳ בעלת אוב כל ענני ג̇ בן פטן פטן לך אמר לבי ידעני הידעני ו̇ בליש׳ וס׳ ואיש וחבר מתנקש [illegible]

לו מאד וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות
גם באורים גם בנביאם ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי
אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו
עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור ויתחפש
שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו
ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסומי נא לי באוב והעלי
לי את אשר אמר אליך ותאמר האשה אליו הנה אתה
ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות
ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני
וישבע לה שאול ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרך עון בדבר
הזה ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל
העלי לי ותרא האשה את שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר
האשה אל שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול ויאמר
לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל שאול
אלהים ראיתי עלים מן הארץ ויאמר לה מה תארו ותאמר
איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול כי שמואל
הוא ויקד אפים ארצה וישתחו ויאמר שמואל
אל שאול למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול צר
לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני
עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני

מעלה ה̇ פל׳ וס׳ ואמר אעלה ויעל מלאך ... אעלה כי קנו ... ארוכה א̇ ... מתים

מה אעשה׃ ויאמר שמואל ולמה תשאלני
ויהוה סר מעליך ויהי ערך׃ ויעש יהוה לו כאשר דבר
בידי ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד׃
כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו
בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה׃ ויתן
יהוה גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר אתה
ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד פלשתים׃
וימהר שאול ויפל מלא קומתו ארצה וירא מאד מדברי
שמואל גם כח לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל
הלילה׃ ותבוא האשה אל שאול ותרא כי נבהל מאד
ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך בקולך ואשים נפשי
בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אלי׃ ועתה שמע נא
גם אתה בקול שפחתך ואשמה לפניך פת לחם ואכול
ויהי בך כח כי תלך בדרך׃ וימאן ויאמר לא אכל ויפרצו
בו עבדיו וגם האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב
אל המטה׃ ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ותזבחהו
ותקח קמח ותלש ותפהו מצות׃ ותגש לפני שאול ולפני
עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא׃
ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין
אשר ביזרעאל׃ וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים

ואלהים ה׳ וסי׳ פקד יפקד מעלי להבדיל זולתי מלכי מקדש ח׳ לקלם ג׳ חס וסי׳ נשו לקלם וימאן ויאמר

ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש ויאמרו שרי
פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי
פלשתים הלוא זה דוד עבד שאול מלך ישראל אשר
היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה
מיום נפלו עד היום הזה ויקצפו עליו שרי פלשתים
ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל
מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה
ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדניו
הלוא בראשי האנשים ההם הלוא זה דוד אשר יענו לו
במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו
ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה
כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי
לא מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד היום הזה ובעיני
הסרנים לא טוב אתה ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה
רע בעיני סרני פלשתים ויאמר דוד אל
אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר
הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי
אדני המלך ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב
אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו
לא יעלה עמנו במלחמה ועתה השכם בבקר ועבדי

ו
ה
ל ב
וחד אחרי טו נפלו
ל
ב מיוחד ידע
ב פין תין בספ
ג
א ג
ח
ל
ב בעיני אל הבר

ולא מצאתי ה' וסימנ' לה בתולים ויאמרו שרי פלשתים ולמנחמים בקשה ... ואבקש

ולכו ג ופי׳ ואת ראובן גם עמכם והשכמתם ׃ ובניהם ובנתיהם ג ופי׳ ויבא דוד ואנשיו נשיהם והתיחש

אדניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו׃
וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ
פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל׃ ויהי בבא
דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל
נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש׃ וישבו
את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו איש
וינהגו וילכו לדרכם׃ ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה
שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנתיהם נשבו׃ וישא
דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם
כח לבכות׃ ושתי נשי דוד נשבו אחינעם היזרעאלית
ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃ ותצר לדוד מאד כי אמרו
העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנתיו
ויתחזק דוד ביהוה אלהיו׃ ויאמר דוד אל
אביתר הכהן בן אחימלך הגישה נא לי האפוד ויגש
אביתר את האפוד אל דוד׃ וישאל דוד ביהוה לאמר
ארדף אחרי הגדוד הזה האשגנו ויאמר לו רדף כי השג
תשיג והצל תציל׃ וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר
אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו׃ וירדף דוד
הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו
מעבר את נחל הבשור׃ וימצאו איש מצרי בשדה

ויגש ה׳ וסי׳ הגישה ועיני ישראל כבדו יוסף את שניהם אביתר את האפוד ה׳ והציל ב׳ וסי׳ לא הצלת והציל

ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו מים ויתנו
לו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי
לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות׃
ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר
נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי ז׳ בטע
חליתי היום שלשה׃ אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר בנון ל׳ ריש׳ ל׳
ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש׃ ויאמר פיס
אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי ל׳
באלהים אם תמיתני ואם תסגרני ביד אדני ואורדך ל׳ וחס
אל הגדוד הזה׃ וירדהו והנה נטשים על פני כל הארץ
אכלים ושתים וחגגים בכל השלל הגדול אשר לקחו ו׳
מארץ פלשתים ומארץ יהודה׃ ויכם דוד מהנשף ועד ל׳
הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע ל׳
מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסו׃ ויצל
דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד׃ ו׳ וכל
ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול ועד בנים ובנות כל׳ות כות
ומשלל ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד׃ ויקח ל׳
דוד את כל הצאן והבקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו
זה שלל דוד׃ ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר
פגרו מלכת אחרי דוד וישבם בנחל הבשור ויצאו צ׳ ובעג׳ ג׳ ובעג׳

ושלישיו ו׳ וסי׳ וירדהו כי ירד יהודה וישראל ויהיו שם עם דוד ויהי היום עד זה מדבר • ואת שתי ו׳ וסי׳ בנתיך שפחתך

לקראת דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם
וישאל להם לשלום: ויען כל איש רע ובליעל
מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא
הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם
איש את אשתו ואת בניו וינהגו וילכו:
ויאמר דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו
וישמר אתנו ויתן את הגדוד הבא עלינו בידנו: ומי ישמע
לכם לדבר הזה כי כחלק היורד במלחמה וכחלק הישב
על הכלים יחדו יחלקו: ויהי מהיום ההוא ומעלה
וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה:
ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה
לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה:
לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר:
ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר
באשתמע: ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי
ולאשר בערי הקיני: ולאשר בחרמה ולאשר
בבור עשן ולאשר בעתך: ולאשר בחברון ולכל
המקמות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו:
לא ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע: וידבקו פלשתים את

וישמה ב׳ חד מל׳ וחד חס וסימנ׳ תל עולם מל׳ [illegible] לחק ולמשפט לישראל חס׳ ובליעל ב׳ [illegible]

שאול ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב
ואת מלכי שוע בני שאול ותכבד המלחמה אל שאול
וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים
ויאמר שאול לנשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן
יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו בי ולא אבה
נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה
וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת
עמו וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום
ההוא יחדו ויראו אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר
בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול ובניו
ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים
וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים בהר הגלבע
ויכרתו את ראשו ויפשטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים
סביב לבשר בית עצביהם ואת העם וישמו את כליו בית
עשתרות ואת גויתו תקעו בחומת בית שן וישמעו
אליו ישבי יביש גלעד את אשר עשו פלשתים לשאול
ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גוית שאול
ואת גוית בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה וישרפו
אתם שם ויקחו את עצמתיהם ויקברו תחת האשל

אלין מלין מן ב׳ קרי׳ פה תני נסיב וו וס׳ גוית גויות הופה הופה ישועת ישועות לערובה לערובות ויבואו ג מל

א
ביבשה ויצומו שבעת ימים׃ ויהי אחרי מות
שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בצקלג
ימים שנים׃ ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה
מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבאו
אל דוד ויפל ארצה וישתחו׃ ויאמר לו דוד אי מזה תבוא
ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי׃ ויאמר אליו דוד
מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה
וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו׃
ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול
ויהונתן בנו׃ ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר
הגלבע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי
הפרשים הדבקהו׃ ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר
הנני׃ ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי׃ ויאמר
אלי עמד נא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד
נפשי בי׃ ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה
אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעדה אשר
ואביאם אל על זרעו ו[illegible] הנה׃ ויחזק דוד בבגדו ויקרעם
וגם כל האנשים אשר אתו׃ ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב
על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל
כי נפלו בחרב׃ ויאמר דוד אל הנער המגיד

בגדיו ד׳ וסימנ׳ וקדש הוא לא יפרם קרעים היתה • נקריתי ב׳ וסימנ׳ בהר הגלבע לבוא

לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי ויאמר
אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה׃
ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע בו ויכהו וימת׃
ויאמר אליו דוד דמיך על ראשך כי פיך ענה בך לאמר
אנכי מתתי את משיח יהוה׃ ויקנן דוד
את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו׃ ויאמר
ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר׃ הצבי
גבורים ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים׃ אל תגידו
בגת אל תבשרו בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות
פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים׃ הרי בגלבע אל
טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן
גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן׃ מדם חללים
מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול
לא תשוב ריקם׃ שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים
בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות
גברו׃ בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם שני
לבושכן עם עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן׃ איך נפלו
גבורים בתוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל׃ צר
לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך
לי מאהבת נשים׃ איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה׃

תרומת ב׳ וס׳ כל טוריא דמלבא קלו ד׳ מלעיל וס׳ כי קלו הימים מנשרים ימי קלו וימי קלו וחד

ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר ב
האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר
דוד אנה אעלה ויאמר חברנה ויעל שם דוד וגם שתי
נשיו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי
ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי
חברון ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך
על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר
קברו את שאול   וישלח דוד מלאכים אל
אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה
אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו
אתו ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי
אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה
ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם
משחו שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם
ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש
בשת בן שאול ויעברהו מחנים וימלכהו אל הגלעד ואל
האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל
כלה   בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול
במלכו על ישראל ושתים שנים מלך אך בית יהודה
היו אחרי דוד ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך

חברונה ט̇ה מל̇ וחד חס̇ וס̇י ויעל יהונתנ ויהי ויבאו ושלאחריו לך בשלום ויקבצו ושלאחריו מספר

בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים׃
ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן
שאול ממחנים גבעונה׃ ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו
ויפגשום על ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על הברכה
מזה ואלה על הברכה מזה׃ ויאמר אבנר אל יואב יקומו
נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו׃ ויקמו
ויעברו במספר שנים עשר לבנימן ולאיש בשת בן
שאול ושנים עשר מעבדי דוד׃ ויחזקו איש בראש
רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא
חלקת הצרים אשר בגבעון׃ ותהי המלחמה קשה עד
מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי
דוד׃ ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל
ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה׃ וירדף
עשהאל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל
השמאול מאחרי אבנר׃ ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה
זה עשהאל ויאמר אנכי׃ ויאמר לו אבנר נטה לך על
ימינך או על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח
לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו׃ ויסף
עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אכבה
ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך׃ וימאן לסור ויכהו

קרי כות׳ [illegible] שמאלך ב׳ חד חס׳ וג׳ מל׳ וסי׳ אבנר חס׳ והכיתי מל׳ [illegible]

אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו
ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל
שם עשהאל וימת ויעמדו׃ וירדפו יואב ואבישי אחרי
אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת אמה אשר על
פני גיח דרך מדבר גבעון׃ ויתקבצו בני בנימן אחרי
אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת׃
ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא
ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר
לעם לשוב מאחרי אחיהם׃ ויאמר יואב חי האלהים
כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי
אחיו׃ ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו
עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם׃ ואבנר ואנשיו
הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו
כל הבתרון ויבאו מחנים׃ ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ
את כל העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל׃
ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש מאות וששים
איש מתו׃ וישאו את עשהאל ויקברהו בקבר אביו אשר בית
לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון׃
ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד
הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים׃ ויולדו

מהבקר ג̇ וסימנ̇ כי אז מהבקר ועד הצהרים ועד עת מועד ‧ וחזק ב̇ וסי̇ ויהי קול השפר

לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלית
ומשנהו כלאב לאביגל אשת נבל הכרמלי והשלשי אבשלום
בן מעכה בת תלמי מלך גשור והרביעי אדניה בן חגית
והחמישי שפטיה בן אביטל והששי יתרעם לעגלה
אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון ויהי
בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר
היה מתחזק בבית שאול ולשאול פלגש ושמה רצפה
בת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה אל פילגש אבי
ויחר לאבנר מאד על דברי איש בשת ויאמר הראש
כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול
אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציתך ביד דוד ותפקד
עלי עון האשה היום כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסיף
לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי כן אעשה לו להעביר
הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל
ועל יהודה מדן ועד באר שבע ולא יכל עוד להשיב
את אבנר דבר מיראתו אתו וישלח אבנר
מלאכים אל דוד תחתו לאמר למי ארץ לאמר כרתה
בריתך אתי והנה ידי עמך להסב אליך את כל ישראל
ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי
שאל מאתך לאמר לא תראה את פני כי אם לפני הביאך

אמרו חכמים למה נקרא שמה עגלה לפי שהיית חביבה כעגלה

את מיכל בת שאול בבאך לראות את פני׃
וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה
את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים׃
וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן לוש׃
וילך אתה אישה הלוך ובכה אחריה עד בחרים ויאמר
אליו אבנר לך שוב וישב׃ ודבר אבנר היה עם זקני ישראל
לאמר גם תמול גם שלשם הייתם מבקשים את דוד
למלך עליכם׃ ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר
ביד דוד עבדי הושיע את עמי ישראל מיד פלשתים
ומיד כל איביהם׃ וידבר גם אבנר באזני בנימין וילך גם
אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני
ישראל ובעיני כל בית בנימן׃ ויבא אבנר אל דוד חברון
ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר
אתו משתה׃ ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה
אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת
בכל אשר תאוה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום׃
והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו
ואבנר איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום׃ ויואב
וכל הצבא אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר
בן נר אל המלך וישלחהו וילך בשלום׃ ויבא יואב אל

אשר ארשתי
זמנתי
לשון הדוסים
ה׳
לויש
ק׳
צ׳
סו
ד׳ פס
חס
בנ׳ כת
ובב׳
צ׳
רב
מישר׳

במאה ה׳ וסימנ׳ במאה קשיטה וחברון ויהושע במאה ערלות פלשתים וחברון וישכר

המלך ויאמר מה עשיתה הנה בא אבנר אליך למה זה
שלחתו וילך הלוך ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך בא
ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר
אתה עשה ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי
אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע וישב אבנר
חברון ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו
שם החמש וימת בדם עשהאל אחיו וישמע דוד מאחרי
כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי
אבנר בן נר יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל
יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב
וחסר לחם ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על אשר
המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה׃

ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו
בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד
הלך אחרי המטה ויקברו את אבנר בחברון וישא
המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם׃

ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל
ימות אבנר ידך לא אסרות ורגליך לא לנחשתים הגשו
כנפול לפני בני עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו׃
ויבא כל העם להברות את דוד לחם בעוד היום וישבע

דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסיף כי אם לפני
בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה׃ וכל העם הכירו
וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם
טוב׃ וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה
מהמלך להמית את אבנר בן נר׃ ויאמר
המלך אל עבדיו הלוא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה
בישראל׃ ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה
בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה
כרעתו׃ וישמע בן שאול כי מת אבנר
בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו׃ ושני אנשים
שרי גדודים היו בן שאול שם האחד בענה ושם השני
רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם בארות
תחשב על בנימן׃ ויברחו הבארתים גתימה ויהיו שם
גרים עד היום הזה׃ וליהונתן בן שאול בן
נכה רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת שאול
ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה
לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת׃ וילכו בני רמון הבארתי
רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא
שכב את משכב הצהרים׃ והנה באו עד תוך הבית
לקחי חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו׃

ויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו
וימתהו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך
הערבה כל הלילה׃ ויבאו את ראש איש בשת אל דוד
חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול
איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות
היום הזה משאול ומזרעו׃ ויען דוד את רכב ואת בענה
אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי יהוה אשר פדה
את נפשי מכל צרה׃ כי המגיד לי לאמר הנה מת שאול
והוא היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרגהו בצקלג
אשר לתתי לו בשרה׃ אף כי אנשים רשעים הרגו את
איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלוא אבקש
את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ׃ ויצו דוד
את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם
ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו
ויקברו בקבר אבנר בחברון׃ ויבאו כל שבטי
ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך
ובשרך אנחנו׃ גם אתמול גם שלשום בהיות שאול מלך ה
עלינו אתה הייתה מוציא והמבי את ישראל ויאמר
יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה
לנגיד על ישראל׃ ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה

וסימנה׳ המוציא דשמואל ׳ דעתה שחר ומהחתה לשבות ׳ וב חלופ תנינ נסב מן קדמ׳ שם הפלשתים ושורי

ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו
את דוד למלך על ישראל׃ בן שלשים שנה
דוד במלכו ארבעים שנה מלך׃ בחברון מלך על יהודה
שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים
ושלש שנה על כל ישראל ויהודה׃ וילך המלך ואנשיו
ירושלם אל היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר
לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר
לא יבוא דוד הנה׃ וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר
דוד׃ ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור
ואת הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן יאמרו
עור ופסח לא יבוא אל הבית׃ וישב דוד במצדה ויקרא
לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה׃ וילך
דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו׃
וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים
וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד׃ וידע
דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו
בעבור עמו ישראל׃ ויקח דוד עוד פלגשים
ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד
בנים ובנות׃ ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע
ושובב ונתן ושלמה׃ ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע׃

ואלישמע ואלידע ואליפלט׃ וישמעו
פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל
פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה׃
ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים׃ וישאל דוד ביהוה
לאמר האעלה אל פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה
אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך׃ ויבא דוד
בבעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי
לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל
פרצים׃ ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו׃
ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק
רפאים׃ וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל
אחריהם ובאת להם ממול בכאים׃ ויהי בשמעך את
קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה
לפניך להכות במחנה פלשתים׃ ויעש דוד כן כאשר
צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד באך גזר׃
ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים
אלף׃ ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה
להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם
יהוה צבאות ישב הכרבים עליו׃ וירכבו את ארון האלהים
אל עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה

וישאם
ושרפם דוד וכו'
ואוקידינון דוד
וגברוהי וכן אומר
בדברי הימים
ויאמר דוד וישרפו
באש וכתוב נשון
שריפה

הפטרת שמיני

לעלות יו״ד וה׳ והמשאות ובחר פלשתים הבמה המנחה במרכבה וחב׳ חזאל עודנו ויסיתהו אף הבל אל תשאף העיר

ג ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה:
כת א וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים
בנב̇ ואחיו הלך לפני הארון: ודוד וכל בית ישראל משחקים
ב̇ לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים
ל ובמנענעים ובצלצלים: ויבאו עד גרן נכון וישלח
עזא אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר:
ב̇ ל ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השל וימת
שם עם ארון האלהים: ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום
ויאמר ב̇ הזה: וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבא
אבה להסיר אליו אלי ארון יהוה ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון
ג ד יהוה על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדם הגתי: וישב
ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך
ב̇ יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו: ויגד למלך דוד לאמר
ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור
את ארון ארון האלהים וילך דוד ויעל את ארון האלהים מבית
ל עבד אדם עיר דוד בשמחה: ויהי כי צעדו נשאי ארון
מכרכר מקד בכל יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא: ודוד מכרכר
ב̇ בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: ודוד וכל בית
ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר:

והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה
בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני
יהוה ותבז לו בלבה ויבאו את ארון יהוה ויצגו אתו
במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות
לפני יהוה ושלמים ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים
ויברך את העם בשם יהוה צבאות ויחלק לכל העם
לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם
אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש
לביתו וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל
בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך
ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות
נגלות אחד הרקים ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה
אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על
עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה ונקלתי עוד
מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת
עמם אכבדה ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום
מותה ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח
לו מסביב מכל איביו ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה ז
נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך
היריעה ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה

כי יהוה עמך׃ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה
אל נתן לאמר׃ לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר
יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי׃ כי לא ישבתי בבית
למיום העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה
ואהיה מתהלך באהל ובמשכן׃ בכל אשר התהלכתי
בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל
אשר צויתי לרעות את עמי ישראל לאמר למה לא
בניתם לי בית ארזים׃ ועתה כה תאמר לעבדי לדוד
כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנוה מאחר
הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל׃ ואהיה עמך בכל
אשר הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך ועשתי לך
שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ׃ ושמתי מקום
לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד
ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה׃ ולמן
היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי
לך מכל איביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה׃
כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך
אחריך אשר יצא ממעיך והכנתי את ממלכתו׃ הוא
יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם׃
אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו

פ״ס נחתי בט״ע וס״י לכן אמר לבני י״ש כי תשא בכל אשר התהלכתי וחב׳ שור ומריא וחב׳ וחיי שבט מנשה

הגדולה ד׳ ג מל׳ וחד חס וסימ׳ בעבור ותב׳ כעמך דשמו׳ לך דה׳ ◦ כמוס ל׳ וסי׳ חנוך דין אלהים הגדלים וחב׳ וחב׳ ודב׳ ימ׳

בשבט אנשים ובנגעי בני אדם׃ וחסדי לא יסור ממנו
כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך׃
ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה
נכון עד עולם׃ ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה
כן דבר נתן אל דוד׃ ויבא המלך דוד וישב
לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי
הבאתני עד הלם׃ ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה
ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם
אדני יהוה׃ ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה
ידעת את עבדך אדני יהוה׃ בעבור דברך וכלבך עשית
את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך׃ על כן גדלת
יהוה אלהים כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל כמוך
אשר שמענו באזנינו׃ ומי כעמך כישראל גוי אחד
בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו
שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך
אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו׃ ותכונן לך את
עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם
לאלהים׃ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על
עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת׃
ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים

מי אנכי ג׳ וסי׳ משה דוד המלך דוד דשמו׳ ◦ יהוה אלהים ה׳ כג׳ כן בנב׳ וסי׳ גדלת הדבר אשר הושיענו וממלכ׳

על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך׃ כי אתה
יהוה צבאות אלהי ישראל גליתה את אזן עבדך לאמר בית
אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את
התפלה הזאת׃ ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך
יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת׃ ועתה הואל
וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה
דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם׃

ח ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח
דוד את מתג האמה מיד פלשתים׃ ויך את מואב וימדדם
בחבל השכב אותם ארצה וימדד שני חבלים להמית
ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי
מנחה׃ ויך דוד את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו
להשיב ידו בנהר׃ וילכד דוד ממנו אלף ושבע
מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד
את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב׃ ותבא ארם דמשק
לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים
אלף איש׃ וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם
לדוד לעבדים נושאי מנחה ויושע יהוה את דוד בכל
אשר הלך׃ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל
עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם׃ ומבטח ומברתי ערי

וברך ג חד בתו' וחד בנב' וחד בכת' וסי' השקיפה ועתה הואל הושיעה את עמך ס ומלא ב וסי' חפניו

הדדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד׃
וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל
הדדעזר׃ וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאל
לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי
איש מלחמות תעי היה הדדעזר ובידו היו כלי כסף
וכלי זהב וכלי נחשת׃ גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה
עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש׃
מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל
הדדעזר בן רחב מלך צובה׃ ויעש דוד שם בשבו
מהכותו את ארם בגיא מלח שמונה עשר אלף׃ וישם
באדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים
לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך׃ וימלך דוד
על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו׃
ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר׃
וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושריה
סופר׃ ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים
היו׃ ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר
לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן׃ ולבית
שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך
אליו האתה ציבא ויאמר עבדך׃ ויאמר המלך האפס

עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר
ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים ויאמר לו
המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית
מכיר בן עמיאל בלו דבר וישלח המלך דוד ויקחהו
מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר ויבא מפיבשת בן
יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר
דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך ויאמר לו דוד אל תירא
כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי
לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני
תמיד וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת
אשר כמוני ויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר
אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך
ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה
לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד
לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים
עבדים ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני
המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על
שלחני כאחד מבני המלך ולמפיבשת בן קטן ושמו
מיכה וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת ומפיבשת
ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא

לשאול ולכל

ג צלו בלו מלו

ואת כל שדה ב׳ בשמואל בקרי׳ וסימנ׳ את כל שדה העמלקי והשיבתי לך את כל שדה

פסח שתי רגליו׃ ויהי אחרי כן וימת מלך בני
עמון וימלך חנון בנו תחתיו׃ ויאמר דוד אעשה חסד
עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח
דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ
בני עמון׃ ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם המכבד
דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלוא בעבור
חקר את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך׃
ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את חצי זקנם ויכרת את
מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם׃ ויגדו לדוד וישלח
לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו
בירחו עד יצמח זקנכם ושבתם׃ ויראו בני עמון כי נבאשו
בדוד וישלחו בני עמון וישכרו את ארם בית רחוב ואת
ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש
ואיש טוב שנים עשר אלף איש׃ וישמע דוד וישלח את
יואב ואת כל הצבא הגבורים׃ ויצאו בני עמון ויערכו
מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה
לבדם בשדה׃ וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים
ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל ויערך לקראת ארם׃
ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון׃
ויאמר אם תחזק ארם ממני והיתה לי לישועה ואם בני

כעשך עמדי חליפות ויצא עמי
סימ׳ ל׳ דמטע
דשמו׳ הלוא בעבור
אלהים משה

עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך חזק ונתחזק בעד
עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו ויגש
יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו ובני
עמון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב
יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם וירא ארם כי נגף לפני
ישראל ויאספו יחד וישלח הדדעזר ויצא את ארם
אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדדעזר
לפניהם ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את
הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו
וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות
רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבאו הכה
וימת שם ויראו כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו
לפני ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו ארם
להושיע עוד את בני עמון ויהי לתשובת השנה
לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו
עמו ואת כל ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה
ודוד יושב בירושלם ויהי לעת הערב ויקם
דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה
רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד וישלח דוד
וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם

ניסה מפני ג וסימנ׳ אנוסה מפני ישראל בנסס מפני וינס ארם מפני ישראל

אשת אוריה החתי וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא ל
אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל
ביתה ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי
וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי וישלח
יואב את אוריה אל דוד ויבא אוריה אליו וישאל דוד
לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה ויאמר ב
דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית
המלך ותצא אחריו משאת המלך וישכב אוריה פתח ו וחד ומשאת בר
בית המלך את כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו ויגדו
לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה
הלוא מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך ויאמר ל
אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות
ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא ל
אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיך וחי נפשך
אם אעשה את הדבר הזה ויאמר דוד אל אוריה שב בזה
גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ג
ההוא וממחרת ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרהו
ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו ג
לא ירד ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד
אוריה ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני

המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה ומת׃
ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן את אוריה אל המקום
אשר ידע כי אנשי חיל שם ויצאו אנשי העיר וילחמו את
יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי וישלח
יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה ויצו את המלאך לאמר
ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך והיה אם תעלה
חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל העיר להלחם הלוא ידעתם
את אשר ירו מעל החומה מי הכה את אבימלך בן ירבשת
הלוא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת
בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה
החתי מת וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר
שלחו יואב ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו
האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד פתח
השער ויראו המוראים אל עבדיך מעל החומה וימותו
מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת׃
ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע
בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק
מלחמתך אל העיר והרסה וחזקהו ותשמע אשת אוריה
כי מת אוריה אישה ותספד על בעלה ויעבר האבל
וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן

ל׳
ל׳ ויכה ומת
כדי שתהא הנודעת
למכרע ובהנא שלא
בא על אשת איש
שכל שהולך למלחמה
כותב גט לאשתו
על תנאי אם ימות
במלחמה׃
ב׳
חד
מל
ל׳ וחד בן ירבשת
חס חס בן גדעון
שעשה מריבה
עם הבושת והוא
ג׳ גדעון׃
ב׳
וירו המורים
ק׳ ק׳
ג׳
ל׳ ב׳
ל׳
ל׳

וחזקהו ב׳ וס׳ ויצו את יהושע והרסה ׳ ככלותך ב׳ חד מל׳ וחד חס וס׳ דברי המלחמה מל׳ לקרא חס׳

וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה׃
וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני יב
אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש׃ לעשיר
היה צאן ובקר הרבה מאד׃ ולרש אין כל כי אם כבשה
אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו
מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת׃
ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו
לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש
ויעשה לאיש הבא אליו׃ ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר
אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת׃ ואת
הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר
הזה ועל אשר לא חמל׃ ויאמר נתן אל דוד
אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך
למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול׃ ואתנה לך
את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את
בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה וכהנה׃
מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעינו את אוריה
החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו
הרגת בחרב בני עמון׃ ועתה לא תסור חרב מביתך עד
עולם עקב כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות

כי בן מות ה' חש במשפט העשה זאת ומה שאמר ואת הכבשה ישלם ארבעתים כפלים על משפט כי גנב אחד משלם ארבע צאן תחת השה אבל זה שהוא עשיר וגנב הכבשה של הרש ראוי להענש אותו ולשלם כפלים עקב אשר עשה את

מעט ג̇ קמ̇ וסי̇ ונשארתם ואספה. יתנו זרעתם פנה וקצף גדול רק הכהנים וכל אתג̇ וס̇ו̇ פ̇ס בו̇ת כהנה וכהנה

ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלוא תגיד לי ויאמר
לו אמנון את תמר אחות אבשלם אחי אני אהב ויאמר
לו יהונדב שכב על משכבך והתחל ובא אביך לראותך
ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה
לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה וישכב
אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמנון אל
המלך תבוא נא תמר אחותי ותלבב לעיני שתי לבבות
ואברה מידה וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא
בית אמנון אחיך ועשי לו הבריה ותלך תמר בית אמנון
אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעיניו
ותבשל את הלבבות ותקח את המשרת ותצק לפניו
וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי
ויצאו כל איש מעליו ויאמר אמנון אל תמר הביאי
הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר
עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה ותגש אליו לאכל ויחזק
בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי ותאמר לו אל אחי אל
תענני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת
ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל
ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך ולא אבה לשמע
בקלה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה וישנאה אמנון שנאה

יחנני יהוה וחי הילד ועתה מת למה זה אני צם האוכל
להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב אלי וינחם דוד
את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן
ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו וישלח ביד נתן הנביא
ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה וילחם
יואב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה וישלח
יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי
את עיר המים ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר
ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה ויאסף
דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה ויקח את
עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה
ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד ואת
העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל
ובמגזרת הברזל והעביר אותם במלבן וכן יעשה לכל
ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם

ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה יג
תמר ויאהבה אמנון בן דוד ויצר לאמנון להתחלות
בעבור תמר אחותו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון
לעשות לה מאומה ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה
אחי דוד ויונדב איש חכם מאד ויאמר לו מדוע אתה

אלכד אני את

במלבן ק׳

108

ויפרץ בו ולא אבה ללכת ויברכהו ויאמר אבשלום ולא
ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך
ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני
המלך ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא
כטוב לב אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את אמנון
והמתם אתו אל תיראו הלוא כי אנכי צויתי אתכם חזקו
והיו לבני חיל ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר
צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו
וינסו ויהי המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה
אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד
ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים
קרעי בגדים ויען יונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר
אל יאמר אדני את כל הנערים בני המלך המיתו כי אמנון
לבדו מת כי על פי אבשלום היתה שומה מיום ענתו את תמר
אחתו ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמר כל
בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת ויברח
אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב
הלכים מדרך אחריו מצד ההר ויאמר יונדב אל המלך
הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה ויהי ככלתו לדבר
והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו

גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה
אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי ותאמר לו
אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית
עמי לשלחני ו[illegible]א את נערו
משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל
הדלת אחריה ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות
המלך הבתולת מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל
הדלת אחריה ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים
אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך
וזעקה ויאמר אליה אבשלום אחיה [illegible]ינון אחיך
היה עמך ועתה אחותי החר[illegible] הוא אל תשיתי
את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום
אחיה והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו
מאד ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב כי
שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את תמר
אחתו ויהי לשנתים ימים ויהיו גזזים לאבשלום
בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני
המלך ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזזים
לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך ויאמר המלך
אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד עליך

נכבד

שנאה ה̇ וסימנה̇ תועבת ש ולא תקים אבשלום שלח שש הנה · נכבד ב̇ וסימ' מה נכבד היום מלך

יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרבית גאל הדם
לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל
משערת בנך ארצה ותאמר האשה תדבר נא
שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי ותאמר האשה
ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים ומדבר המלך הדבר
הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו כי מות נמות
וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים
נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח ועתה אשר
באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם
ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך
את דבר אמתו כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף
האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת אלהים ותאמר
שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך למנחה כי כמלאך
האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך
יהי עמך ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא
תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה
ידבר נא אדני המלך ויאמר המלך היד יואב
אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך
אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי
עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים

אש האש ב חס צליע וסימנה חי נפשך על האש בית רשע לבעבור ג וסי נטות את כם הביא סבב

בכו בכי גדול מאד ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור
מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים ואבשלום ברח וילך
גשור ויהי שם שלש שנים ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום
כי נחם על אמנון כי מת וידע יואב בן צרויה כי לב
יד
המלך על אבשלום וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה
ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי
שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת
ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את
הדברים בפיה ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל
על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך ויאמר
לה המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת
אישי ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל
ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אתו והנה קמה כל המשפחה
על שפחתך ויאמרו תני את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו
אשר הרג ונשמידה גם את היורש וכבו את גחלתי אשר
נשארה לבלתי שום לאישי שם ושארית על פני האדמה
ויאמר המלך אל האשה לכי לביתך ואני אצוה
עליך ותאמר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך
העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי ויאמר המלך
המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסיף עוד לגעת בך ותאמר

עמיהוד · במחנה · שים

ונמתהו ה' חס בלש' וסי' צבמנע בן וישלח שאול והנה קמה ועשרה אנשים ויכה ה' המדבר ד' וסי' והנה עיטכם

יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרבית גאל הדם
לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל
משערת בנך ארצה׃ ותאמר האשה תדבר נא
שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי׃ ותאמר האשה
ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים ומדבר המלך הדבר
הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו׃ כי מות נמות
וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים
נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח׃ ועתה אשר
באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם
ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך
את דבר אמתו׃ כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף
האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת אלהים׃ ותאמר
שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך למנחה כי כמלאך
האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך
יהי עמך׃ ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא
תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה
ידבר נא אדני המלך׃ ויאמר המלך היד יואב
אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך
אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי
עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים

איש האיש ב׳ חס צליש׳ וסימנה׳ חי נפשך עד האיש בית רשע ס׳ לבעבור ג׳ וס׳ נסות אתכם הבא סבב

האלה לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב את
הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את
כל אשר בארץ׃ ויאמר המלך אל יואב הנה
נא עשיתי את הדבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום׃ קרי עשיתי
ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר
יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך
אשר עשה המלך את דבר עבדו׃ ויקם יואב וילך גשורה עבדך
ויבא את אבשלום ירושלם׃ ויאמר המלך יסב אל ביתו
ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה׃
וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל להלל
מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום׃ ובגלחו את
ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כי כבד עליו
וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך׃
ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא
היתה אשה יפת מראה׃ וישב אבשלום בירושלם
שנתים ימים ופני המלך לא ראה׃ וישלח אבשלום אל
יואב לשלח אתו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח
עוד שנית ולא אבה לבוא׃ ויאמר אל עבדיו ראו חלקת
יואב אל ידי ולו שם שערים לכו והציתיה באש ויצתו והציתוה
עבדי אבשלום את החלקה באש׃ ויקם יואב

לימים ה׳ דגש׳ וסימ׳ וערך ובגלחו ובאתי היעמד על פן ופני ג׳ וסימנ׳ לא יראו לא יראה

ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדיך
את החלקה אשר לי באש ויאמר אבשלום אל יואב
הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל
המלך לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני שם ועתה
אראה פני המלך ואם יש בי עון והמתני ויבא יואב אל
המלך ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו
לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום
טו ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים
וחמשים איש רצים לפניו והשכים אבשלום ועמד על
יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל
המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר
אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך ויאמר אליו
אבשלום ראה דבריך טובים ונכחים ושמע אין לך מאת
המלך ויאמר אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי
יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו והיה
בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק
לו ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו
למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל
ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל
המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון

כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם ישיב
ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את יהוה׃ ויאמר לו המלך
לך בשלום ויקם וילך חברונה׃ וישלח אבשלום
מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול
השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון׃ ואת אבשלום
הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא
ידעו כל דבר׃ וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני יועץ
דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמץ
והעם הולך ורב את אבשלום׃ ויבא המגיד אל דוד
לאמר היה לב איש ישראל אחרי אבשלום׃ ויאמר דוד
לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא
תהיה לנו פליטה מפני אבשלם מהרו ללכת פן ימהר
והשגנו והדיח עלינו את הרעה והכה העיר לפי חרב׃
ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני
המלך הנה עבדיך׃ ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב
המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית׃ ויצא המלך
וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק׃ וכל עבדיו עברים
על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים שש מאות
איש אשר באו ברגלו מגת עברים על פני המלך׃
ויאמר המלך אל אתי הגתי למה תלך גם אתה

שאול
ולא ידעו ג וסימנ׳ כל דבר נכחה כי הפתאים ס וכל ביתו ג וסימנ׳ ויעל האיש ויצא המלך וימ׳

אתנו שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה וגם גלה אתה
למקומך תמול בואך והיום אנועך עמנו ללכת ואני הולך
על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסד ואמת
ויען אתי את המלך ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך כי אם
במקום אשר יהיה שם אדני המלך אם למות אם לחיים כי
שם יהיה עבדך ויאמר דוד אל אתי לך ועבר ויעבר אתי
הגתי וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו וכל הארץ בוכים
קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל
העם עברים על פני דרך את המדבר והנה גם צדוק וכל
הלוים אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו את
ארון האלהים ויעל אביתר עד תם כל העם לעבור מן
העיר ויאמר המלך לצדוק השב את ארון
האלהים העיר אם אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני
אתו ואת נוהו ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי
כאשר טוב בעיניו ויאמר המלך אל צדוק
הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ בנך
ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם ראו אנכי מתמהמה
בעברות המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי וישב
צדוק ואביתר את ארון האלהים ירושלם וישבו שם
ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה וראש לו חפוי

ה׳ · אנועך ק׳ · ג׳ · ל׳ מל׳ · אם בספ׳ · כה · ולא קרי · ל׳ · ה׳ צ׳ ל׳ מל׳ · צ׳ · ל׳ · וחס · ד׳ ל׳ מל׳ · ל׳ · פס׳ וחס · צ׳ צ׳ · חד חס · מל׳ · וחד · חס בערבות · ק׳ · ל׳ צ׳ מל׳

הרואה ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימנה׳ ויאמר המלך אל צדוק מל׳ ומה הם עשים חס׳ למשא ג׳ וסי׳

והוא הלך יחף וכל העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו
עלה ובכה ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום
ויאמר דוד סכל נא את עצת אחיתפל יהוה ויהי דוד בא
עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו
חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו ויאמר
לו דוד אם עברת אתי והיית עלי למשא ואם העיר תשוב
ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך
ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל
והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל הדבר
אשר תשמע מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים
הנה שם עמם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר
ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעו ויבא חושי
רעה דוד העיר ואבשלום יבוא ירושלם
ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפיבשת
לקראתו וצמד חמורים חבושים ועליהם מאתים לחם
ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין ויאמר המלך אל
ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך
לרכב ולהלחם והקיץ לאכול הנערים והיין לשתות
היעף במדבר ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר
ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו

כתנתו ב׳ וסימנה׳ ויפשיטו את יוסף קרוע כתנתו ס״רעה ג׳ וס׳ ויבא חושי כאשר בא חושי ודבר

112

לי בית ישראל את ממלכות אבי ויאמר המלך לציבא
הנה לך כל אשר למפיבשת ויאמר ציבא השתחויתי אמצא
חן בעיניך אדני המלך ובא המלך דוד עד בחורים והנה
משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן
גרא יצא יצוא ומקלל ויסקל באבנים את דוד ואת כל
עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגבורים מימינו ומשמאלו׃
וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל׃
השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו
ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי
איש דמים אתה ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה
יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אעברה נא ואסירה
את ראשו ויאמר המלך מה לי ולכם בני צרויה כי יקלל
וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשיתה
כן ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר
יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני
הנחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה אולי יראה יהוה בעיני
והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה וילך דוד
ואנשיו בדרך ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו הלוך
ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר׃
ויבא המלך וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם׃

יצוא ז׳ וסי׳ הערב כלה הרצח שמעי נעמן יואב ירמיה ג׳ מנה׳ מל׳ ואנון הערב שמעי נעמן ול׳ חס׳ ואסירה

ואבשלום וכל העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל
אתו׃ ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום
ויאמר חושי אל אבשלום יחי המלך יחי המלך׃ ויאמר
אבשלום אל חושי זה חסדך את רעך למה לא הלכת את
רעך׃ ויאמר חושי אל אבשלום לא כי אשר בחר יהוה
והעם הזה וכל איש ישראל לא אהיה ואתו אשב׃ והשנית
למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך
כן אהיה לפניך׃ ויאמר אבשלום אל אחיתפל
הבו לכם עצה מה נעשה׃ ויאמר אחיתפל אל אבשלום
בוא אל פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע
כל ישראל כי נבאשת את אביך וחזקו ידי כל אשר אתך׃
ויטו לאבשלום האהל על הגג ויבא אבשלום אל פלגשי
אביו לעיני כל ישראל׃ ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים
ההם כאשר ישאל בדבר האלהים כן כל עצת
אחיתפל גם לדוד גם לאבשלום׃ ויאמר אחיתפל
אל אבשלום אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה
וארדפה אחרי דוד הלילה׃ ואבוא עליו והוא יגע ורפה
ידים והחרדתי אתו ונס כל העם אשר אתו והכיתי את
המלך לבדו׃ ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש
אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום׃ ויישר הדבר בעיני

ויטו ד׳ וסימנה׳ משפטו לאבשלום בתהן נשין ° אבחרה ב׳ ופ׳ ים׳ שנים עשר דברי עמו׃

אבשלום ובעיני כל זקני ישראל׃ ויאמר אבשלום
קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם הוא׃ ויבא
חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה
דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר׃
ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר יעץ
אחיתפל בפעם הזאת׃ ויאמר חושי אתה ידעת את אביך
ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדב שכול בשדה
ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם׃ הנה עתה הוא נחבא
באחת הפחתים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחלה
ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעם אשר אחרי
אבשלם׃ ... אשר לבו כלב האריה המס ימס
כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו׃ כי
יעצתי האסף יאסף עליך כל ישראל מדן ועד באר שבע
כחול אשר על הים לרב ופניך הלכים בקרב׃ ובאנו אליו
באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל
הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתו
גם אחד׃ ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל העיר
ההיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם
גם צרור׃ ויאמר אבשלום וכל איש ישראל
טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהוה צוה להפר

והוא גם בן חיל

ויישר ו״ישר ג וסי׳ בעיני ה׳ אלהים בעיני אבשלום יחזקיהו ס והשיאו ב׳ ומ״ל וס׳ עון אשמה ואס״ל

את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל
אבשלום את הרעה: ויאמר חושי אל צדוק
ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל את
אבשלום ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני:
ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלן הלילה
בערבות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל
העם אשר אתו: ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין רגל
והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך
דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה: וירא אתם נער
ויגד לאבשלם וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש
בבחורים ולו באר בחצרו [illegible]
את המסך [illegible] ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר:
ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה אחימעץ
ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו
ולא מצאו וישבו ירושלם: ויהי אחרי לכתם
ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד
קומו ועברו מהרה את המים כי ככה יעץ עליכם אחיתפל:
ויקם דוד וכל העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור
הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן: ואחיתפל
ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך

ותקח האשה

הביא ח וסי׳ [illegible]

אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר
אביו׃ ודוד בא מחנימה ואבשלם עבר את הירדן
הוא וכל איש ישראל עמו׃ ואת עמשא שם אבשלם תחת
יואב על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר
בא אל אביגל בת נחש אחות צרויה אם יואב׃ ויחן ישראל
ואבשלם ארץ הגלעד׃ ויהי כבוא דוד מחנימה
ושבי בן נחש מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלא דבר
וברזלי הגלעדי מרגלים׃ משכב וספות וכלי יוצר וחטים
ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי׃ ודבש וחמאה וצאן
ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו
יח העם רעב ועיף וצמא במדבר׃ ויפקד דוד את
העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות׃ וישלח
דוד את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן
צרויה אחי יואב והשלשית ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל
העם יצא אצא גם אני עמכם׃ ויאמר העם לא תצא כי אם
נס ננוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו
אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה
לנו מעיר לעזיר׃ ויאמר אליהם המלך אשר ייטב
בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו
למאות ולאלפים׃ ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי

לעזור

לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצות
המלך את כל השרים על דבר אבשלום ויצא העם השדה
לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים וינגפו שם
עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום
ההוא עשרים אלף ותהי שם המלחמה נפצית על פני
כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב
ביום ההוא ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום
רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה
ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד
אשר תחתיו עבר וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה
ראיתי את אבשלם תלוי באלה ויאמר יואב לאיש המגיד
לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה
כסף וחגרה אחת ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על
כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה
המלך אתך ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי בנער
באבשלום או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך
ואתה תתיצב מנגד ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח
שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב
האלה ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום
וימיתהו ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל

תלוי ג וסימ׳ קללת אבשלום ... אוחילה ג וסי׳ לא כן אחילה ...

כי חשך יואב את העם. ויקחו את אבשלום וישלכו אתו ביער
אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל
נסו איש לאהלו. ואבשלם לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר
בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא
למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלם עד היום הזה:
ואחימעץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את
המלך כי שפטו יהוה מיד איביו ויאמר לו יואב לא איש
בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר
כי על כן בן המלך מת ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר
ראיתה וישתחו כושי ליואב וירץ ויסף עוד אחימעץ בן
צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי
ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת:
ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ דרך הככר
ויעבר את הכושי ודוד יושב בין שני השערים וילך
הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עיניו וירא
והנה איש רץ לבדו ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר
המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך וקרב וירא הצפה
איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש
רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר ויאמר הצפה אני
ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק

אל הפחת הגדול [illegible] גדולה שהיתה [illegible] אחד

צופה נביא

ארוץ ד' וס"א כ' ויהי מה ארוץ כי בך ארוץ גדוד וחב' דרך מצותיך ארוץ [illegible]

ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא ויקרא
אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו השתחויה לאפיו ג
ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את
האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך׃ יא
ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ
ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת
עבדך ולא ידעתי מה׃ ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ה ו
ויעמד׃ והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני חס
המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עליך׃ ויאמר
המלך אל הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי
יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר קמו עליך לרעה׃
יט
וירגז המלך ויעל על עלית השער ויבך וכה
אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי
אני תחתיך אבשלום בני בני׃ ויגד ליואב הנה המלך בכה
ויתאבל על אבשלום׃ ותהי התשעה ביום ההוא לאבל צ חס
לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך
על בנו׃ ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב וי כי
העם הנכלמים בנסם במלחמה׃ והמלך לאט את פניו נעצב צ צ
ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני׃
ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום צ חד חס וי

את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך
ובנתיך ונפש נשיך ונפש פילגשיך לאהבה את שנאיך ולשנא
את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי
היום כי לא אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך׃
ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי
אינך יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל
הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה׃ ויקם
המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך ישב
בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהלו׃
ויהי כל העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר
המלך הצילנו מכף איבינו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה
ברח מן הארץ מעל אבשלום ואבשלום אשר משחנו
עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב
את המלך׃ והמלך דוד שלח אל צדוק ואל
אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה
תהיו אחרנים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל
בא אל המלך אל ביתו׃ אחי אתם עצמי ובשרי אתם
ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך׃ ולעמשא תמרו
הלא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף
אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב׃ ויט

אבשלום

ועתה למה אתם

אחרנים להשיב

ורעה ט וכישין וג טבין וסימנה׃ עינך לא תמנע בך זאת לא ראינו גם זה הבל בלבבם הכרמל והקימתי

את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך
שוב אתה וכל עבדיך וישב המלך ויבא עד הירדן
ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את
המלך את הירדן וימהר שמעי ב[illegible] אשר
מבחורים וירד [illegible]ראת המלך דוד ואלף
איש עמו מבנימן וצ[illegible]א נער [illegible]ת שאול וחמשת עשר
בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני המלך ועברה
העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעינו
ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן ויאמר
אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר
העוה עבדך ביום אשר [illegible]צא אדני המלך מירושלם
לשום המלך אל [illegible] אני חטאתי והנה
באתי היום ראש[illegible] יוסף לרדת לקראת אדני המלך
ויען אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא
יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה ויאמר דוד
מה לי ולכם בני צרויה [illegible] יומת
איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל
ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך
ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה
רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום לכת

כי ידע עבדיך
לכל בית יוסף
לשטן

איש עמו ד׳ וסי׳ ויאבק וישבו אמיש ואלף · ולא עשה ה׳ וסי׳ ומפבשת ב׳ בן בן עשרים שנה ואחד

המלך עד היום אשר בא בשלום׃ ויהי כי בא ירושלם לקראת
המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפיבשת׃ ויאמר
אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור
וארכב עליה ואלך את המלך כי פסח עבדך׃ וירגל בעבדך
אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב
בעיניך׃ כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך
ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה
ולזעק עוד אל המלך׃ ויאמר לו המלך למה תדבר
עוד דבריך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה׃ ויאמר
מפיבשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני
המלך בשלום אל ביתו׃ וברזלי הגלעדי ירד מרגלים
ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן׃ וברזלי זקן
מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו
במחנים כי איש גדול הוא מאד׃ ויאמר המלך אל
ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם׃
ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את
המלך ירושלם׃ בן שמנים שנה אנכי היום האדע בין
טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר
אשתה אם אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה
עבדך עוד למשא אל אדני המלך׃ כמעט יעבר עבדך

אתי

שרים ה׳ ברזלי ושמעי קדמון שרים בחוללים בקול וכנרות וכנרות עשיתי בקינותיהם ומחוצה ס

את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת
ישב נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה
עבדך כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר
טוב בעיניך׃ ויאמר המלך אתי יעבר כמהם
ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי
אעשה לך׃ ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק
המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו׃
ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה
ויעבירו את המלך וגם חצי עם ישראל׃ והנה כל איש
ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבוך
אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן
וכל אנשי דוד עמו׃ ויען כל איש יהודה על
איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על
הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו׃
ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר
ידות לי במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע הקלתני ולא
היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש
יהודה מדבר איש ישראל׃ ושם נקרא איש
בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשופר
ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש

ישרא׳

והנה כל ה׳ דסמיכ׳ וסימנ׳ מדוע גנבוך כל הדרך מלאה כל המשים כל תבנית הארץ

כמהם בנו של ברזלי
כי קרוב המלך
העבירו
עשר ידות לי שהם עשרה שבטים כי בנימין עם יהודה

112

לאהליו ישראל ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי
שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד
ירושלם ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר
נשים פלגשים אשר הניח לשמור הבית ויתנם בית משמרת
ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה צררות עד יום מתן
אלמנות חיות ויאמר המלך אל עמשא הזעק
לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד וילך עמשא
להזעיק את יהודה וייחר מן המועד אשר יעדו
ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן
אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פן מצא
לו ערים [illegible] אחריו אנשי יואב
והכרתי והפ[illegible] מירושלם לרדף
אחרי שבע [illegible] הגדולה אשר בגבעון
ועמשא בא לפני[illegible] לבשו ועלו חגור
חרב מצמדת על מ[illegible] יצא ותפל ויאמר
יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחז יד ימין יואב בזקן
עמשא לנשק לו ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב
ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת
ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי ואיש עמד
עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר

בצורות והציל עינינו והפלתי וכל הגבורים ...

לדוד אחרי יואב ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא
האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה
השדה וישלך עליו בגד כאשר [illegible] הבא עליו ועמד
כאשר הגה מן המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף
אחרי שבע בן בכרי [illegible] בכל שבטי ישראל אבלה ובית
מעכה וכל הברים ויקלהו ויבאו אף אחריו ויבאו ויצרו עליו
באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בחל
וכל העם אשר את יואב משחיתים להפיל החומה ותקרא
אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו [illegible] יואב
קרב עד הנה ואדברה אליך ויקרב אליה ותאמר [illegible]
האתה יואב ויאמר א[illegible] ויאמר
שמע אנכי ותאמר [illegible] בראשנה לאמר
שאול ישאלו באבל [illegible] אמוני ישראל
אתה מבקש להמית [illegible] למה תבלע נחלת
יהוה [illegible] ויאמר חלילה חלילה לי אם
אבלע ואם אשחית לא כן הדבר כי איש מהר אפרים
שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנו אתו לבדו
ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו
משלך אליך בעד החומה ותבוא האשה אל כל העם
בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל

שמע דברי אמתך
ידברו באל שנה
אנכי שלמי
בישראל
יואב ויאמר

הגה ג׳ ב׳ [illegible] כאשר אשר הוגה כי אם הוגה [illegible] שאול ב׳ [illegible] האיש לכן [illegible]

119

יואב ויתקע בשפר ויפצו מעל העיר איש לאהליו ויואב
שב ירושלם אל המלך׃ ויואב אל כל הצבא
ישראל ובניה בן יהוידע על הכרי ועל הפלתי׃ ואדורם בני הכרתי
על המס ויהושפט בן אחילוד המזכיר׃ ושיא ספר וצדוק ושוא
ואביתר כהנים׃ וגם עירא היארי היה כהן לדוד׃
כא ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה
ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה אל שאול ואל
בית הדמים על אשר המית את הגבענים׃ ויקרא המלך
לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא מבני ישראל המה
כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש
שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה׃ ויאמר דוד
אל הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת
גבעונים יהוה׃ ויאמרו לו הגבענים אין לי כסף וזהב עם שאול
ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה
אתם אמרים אעשה לכם׃ ויאמרו אל המלך האיש אשר
כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבול ישראל׃
יתן ינתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת
שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן׃ ויחמל המלך על
מפיבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינתם
ושבעת בין דוד ובין יהונתן בן שאול׃ ויקח המלך את שני בני רצפה

בניה ובניה ז̇ בליש׳ וסי׳ ויואב מהנבי׳ ואליועיני מקבצאל עתי עשר ויחזיאל ועזר כוב ובירכו

בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבשת ואת ל ותס
חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי
המחלתי ויתנם ביד הגבענים ויקעם בהר לפני יהוה
ויפלו שבעתים יחד והם המתו בימי קציר בראשנים יג והמה בראשנה יוד ק
תחלת קציר שערים ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו בתחלת
לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ג
ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה [illegible]
לילה ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש
שאול וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות ז
יהונתן בנו מאת בעלי יבש גלעד אשר גנבו אתם מרחב ל
בית שן אשר תלום שם הפלשתים ביום הכות פלשתים תלאום שמה פלשתים ק ק ק
את שאול בגלבע ויעל משם את עצמות שאול ואת ה ז
המוקעים [illegible] עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים ל
ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע
בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים ה
לארץ אחרי כן   ותהי עוד מלחמה לפלשתים
את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ל
ויעף דוד וישבו בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו וישבי ק
שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר ל
להכות את דוד ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי

כל לינ צור הצור על קרי במ ג אל וסי ותטהו לה הביתון אל צור ישראל ס נתך ג וסי ומטר לא נתך מים

120

וימתהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו
למלחמה ולא תכבה את נר ישראל׃ ויהי אחרי ל
כן ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים אז הכה סבכי
החשתי את סף אשר בילדי הרפה׃ ותהי עוד צ
המלחמה בגוב עם פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארגים חס בליש׳
בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים׃
ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדין ואצבעת מדון ק
ידיו ואצבעת רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר
וגם הוא ילד להרפה׃ ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן ל
שמעי אחי דוד׃ את ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו שמעה ל ק
ביד דוד וביד עבדיו׃
וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל
יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול׃ ויאמר
יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי׃ אלהי צורי אחסה בו
מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס
תשעני׃ מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע׃ כי אפפני
משברי מות נחלי בליעל יבעתני׃ חבלי שאול סבבני
קדמני מקשי מות׃ בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי
אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו׃ ותגעש ויתגעש ק
ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃

ויעבר ה׳ וסי׳ ויצחק ויקברו ותעבר המגפה ונצומה ויתפלל אלין ׳ ילדי ב׳ חס בלש׳ וסי׳ את סף אשר בילדי

עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃
ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו׃ וירכב על כרוב ויעף
וירא על כנפי רוח׃ וישת חשך סביבתיו סכות
חשרת מים עבי שחקים׃ מנגה נגדו בערו גחלי אש׃
ירעם מן שמים יהוה ועליון יתן קולו׃ וישלח
חצים ויפיצם ברק ויהמם׃ ויראו אפקי ים יגלו מוסדות
תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו׃ ישלח
ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃ יצילני מאיבי עז משנאי
כי אמצו ממני׃ יקדמני ביום אידי ויהי יהוה
משען לי׃ ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי׃ יגמלני
יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי׃ כי שמרתי דרכי
יהוה ולא רשעתי מאלהי׃ כי כל משפטו לנגדי
וחקתיו לא אסור ממנה׃ ואהיה תמים לו ואשתמרה
מעוני׃ וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו׃ עם חסיד
תתחסד עם גבור תמים תתמם׃ עם נבר תתבר
ועם עקש תתפל׃ ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים
תשפיל׃ כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי׃ כי
בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג שור׃ האל תמים דרכו
אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו׃
כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו׃

האל מעוזי חילו ויתר תמים דרכו משוה רגליו
כאילות ועל במותי יעמדני מלמד ידי למלחמה
ונחת קשת נחושה זרעתי ותתן לי מגן ישעך
וענתך תרבני תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי
ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם
ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי ותזרני
חיל למלחמה תכריע קמי תחתני ואיבי תתה
לי ערף משנאי ואצמיתם ישעו ואין מושיע אל
יהוה ולא ענם ואשחקם כעפר ארץ כטיט
חוצות אדקם ארקעם ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש
גוים עם לא ידעתי יעבדני בני נכר יתכחשו לי
לשמוע אזן ישמעו לי בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם
חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי האל
הנתן נקמת לי ומריד עמים תחתני ומוציאי מאיבי
ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני על כן
אודך יהוה בגוים ולשמך אזמר מגדיל ישועות מלכו
ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם

ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי
ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל
רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני אמר אלהי ישראל לי דבר

ישיב כׄד וסי׳ ישטמנו בעל הבור רבות מעט ירבה הרבנן לאיש כבור כהור אמרי דעת יונה בנשך עני חבל

צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים ובאור
בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ׃
כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה
כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח ובליעל כקוץ מנד כלהם כי
לא ביד יקחו׃ ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף
ישרפו בשבת׃ אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב
בשבת תחכמני ראש השלשי הוא עדינו העצני על שמנה
מאות חלל בפעם אחד׃ ואחרו אלעזר בן דדי בן אחחי
בשלשה גברים עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו שם
למלחמה ויעלו איש ישראל׃ הוא קם ויך בפלשתים עד
כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה
גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט׃
ואחריו שמה בן אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה
ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני
פלשתים׃ ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים
ויעש יהוה תשועה גדולה׃ וירדו שלשים מהשלשים ראש
ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלם וחית פלשתים
חנה בעמק רפאים׃ ודוד אז במצודה ומצב פלשתים
אז בית לחם׃ ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר
בית לחם אשר בשער׃ ויבקעו שלשת הגברים במחנה

הגברים
הוא
החרב
שלשה
מבור

יראת אלהים ג וסי׳ דין צדיק

פלשתים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו
ויביאו אל דוד ולא אבה לשתותם ויסך אתם ליהוה ויאמר
חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים
בנפשתם ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים׃
ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא ראש השלשי
והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולו שם
בשלשה׃ מן השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד
השלשה לא בא׃ ובניהו בן יהוידע בן איש חי
רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא
ירד והכה את הארי בתוך הבאר ביום השלג׃ והוא הכה
את איש מצרי אשר מראה וביד המצרי חנית וירד אליו
בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו׃
אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלשה הגברים׃ מן
השלשים נכבד ואל השלשה לא בא וישמהו דוד אל
משמעתו׃ עשהאל אחי יואב בשלשים אלחנן
בן דדו בית לחם׃ שמה החרדי אליקא החרדי׃ חלץ הפלטי
עירא בן עקש התקועי׃ אביעזר הענתתי מבני החשתי׃
צלמון האחחי מהרי הנטפתי׃ חלב בן בענה הנטפתי אתי בן
ריבי מגבעת בני בנימן׃ בניהו פרעתני הדי מנחלי געש׃
אבי עלבון הערבתי עזמות הברחמי׃ אליחבא השעלבני

הוא הכה
בתוך הבור

בני ישן יהונתן׃ שמה ההררי אחיאם בן שרר האררי׃
אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם בן אחיתפל
הגלני׃ חצרו הכרמלי פערי הארבי׃ יגאל בן נתן מצבה בני
הגדי׃ צלק העמני נחרי הבארתי נשאי כלי יואב בן
צריה׃ עירא היתרי גרב היתרי׃ אוריה החתי כל שלשים
ושבעה׃ ויסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד
בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה׃ ויאמר המלך
אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל
מדן ועד באר שבע ופקדו [illegible] את מספר
העם׃ ויאמר [illegible] ויוסף יהוה אלהיך
אל העם כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות
ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה׃ ויחזק דבר המלך
אל יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני
המלך לפקד את העם את ישראל׃ ויעברו את הירדן ויחנו
בערוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל יעזר׃
ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען
וסביב אל צידון׃ ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני
ויצאו אל נגב יהודה באר שבע׃ וישטו בכל הארץ
ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום ירושלם׃ ויתן
יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה

ג הררי ל ל חצרי ל ל יד ג חס ל ל לשון תוספת וחס ג מנה ל ל ל ל ל וחס ל

24

המלך

בדבר הזה ח וס׳ ויתעבר חס יקרך כ נחץ למה חפץ ויהי בדבר יסלח יען מאסכם הרבינו וב ובדבר הזה

מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות
אלף איש׃ ויך לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם
ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה
יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי [illegible] ויקם
דוד בבקר ודבר יהוה היה [illegible] דוד לאמר׃
הלוך ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך
בחר לך אחת מהם ואעשה לך׃ ויבא גד אל דוד ויגד לו
ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך ואם שלשה
חדשים נסך לפני צריך והוא רדפך ואם היות שלשת ימים
דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר׃
[illegible] לי מאד נפלה נא ביד
יהוה כי רבים רחמו וביד אדם אל אפלה׃ ויתן יהוה דבר
בישראל מהבקר ועד עת מועד [illegible] העם מדן
ועד באר שבע שבעים אלף איש׃ וישלח ידו המלאך
ירושלם לשחתה וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך
המשחית בעם רב עתה הרף ידך [illegible] יהוה היה עם
גרן הארונה היבסי׃ [illegible] יהוה בראתו
את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי
העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי׃
ויבא גד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה

ועיני ר׳ וסי׳ לאה עיניכם ישרא׳ יוסף יואב וישח לחלק אמנע ואבדן מבין רשעים בראובן ב׳ חד חס וג׳

הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה היבסי ויעל דוד כדבר
גד כאשר צוה יהוה וישקף ארונה וירא את המלך ואת
עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו
ארצה ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל עבדו
ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה
ותעצר המגפה מעל העם ויאמר ארונה אל דוד יקח
ויעל אדני המלך הטוב בעינו ראה הבקר לעלה והמרגים
וכלי הבקר לעצים הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר
ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצך ויאמר המלך אל
ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה
אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים
חמשים ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים
ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל

סכום הפס׳ שלספר שמואל אלף וחמש מאות ושישה סימן
אדו

והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו ויאמרו
לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני
המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך ויבקשו
נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית

וחם ג׳ נס׳ השמש ונמס ושכבה בחיקך וחם אם ישכבו שנים וחם להם חד בתו׳ וחד בנב׳ וחד בכתו׳

ויבאו אתה למלך והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת
ותשרתהו והמלך לא ידעה ואדניה בן חגית מתנשא לאמר
אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים
לפניו ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית
וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום ויהיו
דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי
אדניה וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי
ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהו ויזבח אדניהו
צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא
את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך ואת
נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא
ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי
מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא ידע ועתה לכי איעצך
נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה לכי ובאי אל
המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך
לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע
מלך אדניהו הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני
אבוא אחריך ומלאתי את דבריך ותבא בת שבע אל
המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית
משרתת את המלך ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר

אדניה ואדניה ט וסי וכו בי ע וחב מתנשא ויעזרו ועצה והשמעה ועמהם ב בן בבני ס וגם הוא ג וסי ויגד לנערי אבד

המלך מה לך. ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך
לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי.
ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת. ויזבח
שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר
הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא. ואתה
אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב
על כסא אדני המלך אחריו. והיה כשכב אדני המלך
עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים. והנה עודנה
מדברת עם המלך ונתן הנביא בא. ויגידו למלך לאמר
הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו
ארצה. ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך
אחרי והוא ישב על כסאי. כי ירד היום ויזבח שור ומריא
וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר
הכהן והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו.
ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה
עבדך לא קרא. אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה
ולא הודעת את עבדך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו.
ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע
ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך. וישבע המלך ויאמר
חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה. כי כאשר נשבעתי

הדבר

והנה ג׳ ריש׳ פס׳ בספ׳ וסי׳ עודנה [illegible]

כי ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי
והוא ישב על כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה ותקד
בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך
דוד לעלם ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק
הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך
ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם
את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון
ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל
ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה ועליתם
אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי
להיות נגיד על ישראל ועל יהודה ויען בניהו בן יהוידע
את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך
כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי עם שלמה ויגדל
את כסאו מכסא אדני המלך דוד וירד צדוק הכהן ונתן
הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את
שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון ויקח
צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה
ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה ויעלו
כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה
גדולה ותבקע הארץ בקולם וישמע אדניהו וכל הקראים

ובניהו בן על פרדת

אל גחון על גחון אל בגבעת על גבעת אל בית על בית אל גני על גני אל גבולו על גבולו אל שפך על שפך

אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר
ויאמר מדוע קול הקריה הומה עודנו מדבר והנה יונתן
בן אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה
וטוב תבשר ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו
המלך דוד המליך את שלמה וישלח אתו המלך את צדוק
הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי
וירכבו אתו על פרדת המלך וימשחו אתו צדוק הכהן
ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם
הקריה הוא הקול אשר שמעתם וגם ישב שלמה על
כסא המלוכה וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו
המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם שלמה משמך
ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב
וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
נתן היום ישב על כסאי ועיני ראות ויחרדו ויקמו כל
הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו ואדניהו
מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח ויגד
לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה
אחז בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה
אם ימית את עבדו בחרב ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל
לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומת וישלח

ואדניהו
המזבח

לדרכו

ל ז
ומל
יד ז
צ
ג
וחס
טו
ט
אלהים
ק
צ
כד
צ
חד
ח
וסי
גאל
הדם
וחב
שלחו

את אדון להי ישי אדניהו הנמלט צ בן וברות שפתיו אם שול ויטב עהים ייטב להים ועל אחיך ייטב כולה מל

המלך שלמה ויורדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך
שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך׃

ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר׃ אנכי
הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש׃ ושמרת את
משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו
ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל
את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם׃ למען יקים
יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את
דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר
לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל׃ וגם אתה ידעת את
אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות
ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי
מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו
ובנעלו אשר ברגליו׃ ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו
בשלם שאל׃ ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד
והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום
אחיך׃ והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא
קללני קללה נמרצת ביום לכתי מחנים והוא ירד לקראתי
הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתך בחרב׃ ועתה
אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו

ועדותיו ה׳ בליש׳ וסימ׳ ושמרת וימאסו ויעמד ויעמד מפני מבחרים ג׳ חס וסי׳ וילך אתה אישה שמעי בן גרא

והורדת את שיבתו בדם שאול׃ וישכב דוד עם אבתיו ויקבר
בעיר דוד׃ והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה
בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים׃
ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד׃
ויבא אדניהו בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר
השלום באך ויאמר שלום׃ ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר׃
ויאמר את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל
פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו׃
ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר
אליו דבר׃ ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את
פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה׃ ותאמר בת שבע
טוב אנכי אדבר עליך אל המלך׃ ותבא בת שבע אל המלך
שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו
לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו׃ ותאמר
שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני
ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך׃ ותאמר יתן
את אבישג השנמית לאדניהו אחיך לאשה׃ ויען המלך שלמה
ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השנמית לאדניהו
ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר
הכהן וליואב בן צרויה׃ וישבע המלך שלמה

מאתך ה וסי והיה הקשית שאלה שאלה שתים שאלתי ... יתן ד וסי זרע ... לרב את הארץ לנו אבישג נעמן ...

ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר
אדניהו את הדבר הזה ועתה חי יהוה אשר הכינני ויושיבני
על כסא [illegible] עשה לי בית [illegible] ר דבר כי היום
יומת אד[illegible] יהו בן יהוידע ויפגע
בו וימ[illegible] המלך ענתת לך על
שדיך [illegible] הזה לא אמיתך כי נשאת את
ארון [illegible] כי התענית בכל אשר התענה
אבי ויגרש [illegible] מהיות כהן ליהוה למלא את
דבר יהוה [illegible] בשלה והשמעה
באה ע[illegible] אדניה ואחרי אבשלום לא
נטה וינס יואב [illegible] למלך
שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח
שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו ויבא בניהו אל
אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה
אמות וישב ב[illegible] את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה
ענני [illegible] כאשר דבר ופגע בו וקברתו
והסירת [illegible] יואב מעלי ומעל בית אבי והשיב
יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטובים
ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר
צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה ושבו דמיהם

מות אתה וביום
כי יואב נטה אל אהל יהוה ויחזק

אדני יהוה לפני דוד אבי
שלוה אל אשר דבר על
המלך אשר שפך

וטובים ג׳ וסימנ׳ [illegible] והשיב [illegible] [illegible]

בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו
יהיה שלום עד עולם מעם יהוה ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע
בו וימיתהו [illegible] ביתו במדבר [illegible] יהו בן
יהוידע תחתיו [illegible] תחת
אביתר [illegible] לו בנה
לך בית בירושלם וישבת [illegible] והיה
ביום צאתך ועברת את נח[illegible] תמות
דמך יהיה בראשך ויאמר [illegible] כאשר
דבר אדני המלך כן יעשה [illegible] ושלם ימים
רבים ויהי מקץ [illegible] ים
לשמעי [illegible] לאמר
הנה עבדיך בגת ויקם שמעי ויחבש את חמרו וילך גתה
אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו
מגת ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם [illegible]
וישלח המלך ויקרא לשמעי ויא[illegible] אליו הלוא השבעתיך
ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאת[illegible] ע
תדע כי מות תמות ותאמר אלי [illegible] ומדוע לא
שמרת את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך ויאמר
המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך
אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך והמלך

ולא תצא משם
קדרון ידע תדע כי מות
למלך
טוב
שנים ויברחו שני
עבדים
וישב שמעי בירושלם
והלכת אנה
טוב
הדבר
ושבעת
שמעתי

ולא תצאו וסי׳ משם אנה ואנה בתוכם רבת חלאתה בצבאותינו וחב׳ [illegible] ובחס וסי׳ אל האדם האדמה

שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד עולם: ויצו
המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה
נכונה ביד שלמה: ויתחתן שלמה את פרעה
מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד
כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב:
רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים
ההם: ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו
רק בבמות הוא מזבח ומקטיר: וילך המלך גבענה לזבח
שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח
ההוא: בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה
ויאמר אלהים שאל מה אתן לך: ויאמר שלמה אתה עשית
עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת
ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה
ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה: ועתה יהוה אלהי אתה
המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע
צאת ובא: ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא
ימנה ולא יספר מרב: ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך
להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה:
וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה:
ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת

אלהי ה׳ קמ׳ וסי׳ לעבד לשמע יהוה המלכת והמודיע הרעות שפטני בינה וכל [illegible]

לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך
ושאלת לך הבין לשמע משפט׃ הנה עשיתי כדבריך הנה
נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך
לא יקום כמוך׃ וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם
כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיך׃ ואם תלך
בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכתי
את ימיך׃ ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם
ויעמד לפני ארון ברית יהוה ויעל עלות ויעש שלמים
ויעש משתה לכל עבדיו׃ אז תבאנה שתים נשים
זנות אל המלך ותעמדנה לפניו׃ ותאמר האשה האחת
בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה
בבית׃ ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת
ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתים אנחנו
בבית׃ וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו׃
ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה
ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי׃ ואקם
בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר
והנה לא היה בני אשר ילדתי׃ ותאמר האשה האחרת
לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת
ובני החי ותדברנה לפני המלך׃ ויאמר המלך זאת אמרת

הבין ה׳ וסימנ׳ ושאלת והמלכים זועה כפרדי חכמתו׃ ישנה ב׳ וסימנ׳ ואמתך ישנה אני ישנה

זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני
החי ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני
המלך ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את
החצי לאחת ואת החצי לאחת ותאמר האשה אשר
בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי
אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתהו וזאת אמרת
גם לי גם לך לא יהיה גזרו ויען המלך ויאמר תנו לה את
הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו וישמעו כל ישראל
את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו
כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט ויהי המלך
שלמה מלך על כל ישראל ואלה השרים אשר
לו עזריהו בן צדוק הכהן אליחרף ואחיה בני שישא
ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר ובניהו בן יהוידע
על הצבא וצדוק ואביתר כהנים ועזריהו בן נתן על
הנצבים וזבוד בן נתן כהן רעה המלך ואחישר על
הבית ואדנירם בן עבדא על המס ולשלמה
שנים עשר נצבים על כל ישראל וכלכלו את המלך
ואת ביתו חדש בשנה יהיה על אחד לכלכל
ואלה שמותם בן חור בהר אפרים בן דקר במקץ ובשעלבים
ובית שמש ואילון בית חנן בן חסד בארבות לו שכה

סימ׳ דמלע קוש׳ והמת אל תמיתהו בתר׳ והמת לא תמיתהו וחד פיס סימ׳ אל בני כי לא ל׳ ובפ״ה ואת ביתו ל׳ וסי׳ נביאים

וכל ארץ חפר בן אבינדב כל נפת דאר טפת בת שלמה
היתה לו לאשה בענא בן אחילוד תענך ומגדו וכל בית
שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית שאן
עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם בן גבר ברמת גלעד
לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר
בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריח נחשת אחינדב
בן עדא מחנימה אחימעץ בנפתלי גם הוא לקח את
בשמת בת שלמה לאשה בענא בן חושי באשר ובעלות
יהושפט בן פרוח ביששכר שמעי בן אלא בבנימן
גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועג
מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ יהודה וישראל
רבים כחול אשר על הים לרב אכלים ושתים ושמחים
ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים
ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את שלמה
כל ימי חייו ויהי לחם שלמה ליום אחד
שלשים כר סלת וששים כר קמח עשרה בקר בראים
ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור
וברברים אבסים כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח
ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל
עבריו מסביב וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת

בכל עבר

מגישים ג חד חס וב מל וסי מגשים מנחה מגישים אליה על מזבחי

130

גפנו ותחת תאנתו מדן ועד באר שבע כל ימי שלמה׃
ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים
למרכבו ושנים עשר אלף פרשים׃ וכלכלו הנצבים האלה
את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה
איש חדשו לא יעדרו דבר׃ והשערים והתבן לסוסים ולרכש
יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו׃
ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב
לב כחול אשר על שפת הים׃ ותרב חכמת שלמה מחכמת כל
בני קדם ומכל חכמת מצרים׃ ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי
והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב׃
וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף׃ וידבר
על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא
בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים׃
ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי
הארץ אשר שמעו את חכמתו׃ וישלח חירם
מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך
תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד כל הימים׃
וישלח שלמה אל חירם לאמר׃ אתה ידעת את דוד אבי כי לא
יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר
סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגלו׃ ועתה הניח יהוה

דבר׃ יהיה

הקרב ז̇ וסימ̇ והזר הקרב ד̇ צוה כל הקרב הקרב וכלכלו הנצבים לא יכול ד̇ וסי̇ וידא כי לא אתה ידעת ואחיו

אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע והנני אמר לבנות בית
לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך
אשר אתן תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי ועתה
צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך
ושכר עבדיך אתן לך ככל [illegible] אמר כי אתה ידעת כי
אין בנו איש ידע לכרת עצ[illegible]דנים ויהי כשמע
חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום
אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה וישלח חירם אל
שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה
את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים עבדי ירדו
מן הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים עד המקום
אשר תשלח אלי ונפצתים שם ואתה תשא ואתה
תעשה את חפצי לתת לחם ביתי ויהי חירום נתן
לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל חפצו ושלמה
נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים
כר שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה
ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו
ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם
ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים
אלף איש וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות

אשר תאמר
עצים בצידנים :

ג / ג ב / ב ב / ד בטע בסף / ח וכל עז כות / ל חס / ל דחס ב / ג ומל והוב ופסל ועבד / ד בטע ריני פיס / ד המעריב יהושע לבנונה טברמון

יורידו ב וסי' המעשכן מול דמול · מן הלבנון חס דחס · ו' וב' בטע ריני פיס וסימ' המטיר ... נתן חכמה ...

4 בכך שב

חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על המס׃
ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל
ושמנים אלף חצב בהר׃ לבד משרי הנצבים לשלמה אשר
על המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים
במלאכה׃ ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות
ליסד הבית אבני גזית׃ ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים
ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית׃ ויהי בשמונים
שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים
בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה
על ישראל ויב[illegible] אשר בנה המלך שלמה
ליהוה ש[illegible]
והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני
רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית׃ ויעש לבית
חלוני שקפים אטמים׃ ויבן על קיר הבית יציע סביב
את קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב׃
היצוע התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה
רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן
לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית׃ והבית בהבנתו
אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא
נשמע בבית בהבנתו׃ פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית

(margin, right): והבית ששים אמה ארכו ועשרים

(margin, left): ל וחס ד וכל את ג וסו פ׳ס כות ג וחס — הבית ליהוה׃ — ד יציע ק היציע ק ל ב ובפב ב ושריה

ליצאת ג וסימנהון ב׳ ראש פלן ובנה ושדרות ב׳ חס בלישנ׳ וסימנהון ושדרות בארזים מבית לשדרות

הימנית ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה אל השלשים
ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת בארזים
ויבן את היציע על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחז את
הבית בעצי ארזים   ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר
הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה
ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך
אשר דברתי אל דוד אביך ושכנתי בתוך בני ישראל ולא
אעזב את עמי ישראל   ויבן שלמה את הבית ויכלהו
ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית
עד קירות הספן צפה עץ מביתה ויצף את קרקע הבית
בצלעות ברושים   ויבן את עשרים אמה מירכותי הבית
בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר
לקדש הקדשים   וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני
וארז אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז
אין אבן נראה   ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם את
ארון ברית יהוה   ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה
רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז
ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתוקות
זהב לפני הדביר ויצפהו זהב   ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל
הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב   ויעש בדביר

מבית ויצף את — את עשרים אמה מירכתי

שני כרבים עצי שמן עשר אמות קומתו׃ וחמש אמות
כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר
אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו׃ ועשר באמה הכרוב
השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרבים׃ קומת הכרוב
האחד עשר באמה וכן הכרוב השני׃ ויתן את הכרובים
בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים ותגע כנף
האחד בקיר וכנף הכרוב [illegible] קיר השני וכנפיהם
אל תוך הבית נגעת כנף אל [illegible] את הכרובים זהב׃
ואת כל קירות הבית מסב קלע [illegible] פתוחי מקלעות כרבים ותמרת
ופטורי צצים מלפנים ול[illegible] ואת קרקע הבית צפה זהב
לפנימה ולחיצון׃ ואת פתח [illegible] עשה דלתות עצי שמן
האיל מזזות חמשית׃ ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם
מקלעות [illegible] צפה זהב וירד
על הכרובים וע[illegible] וכן עשה לפתח ההיכל
מזוזות עצי שמ[illegible] דלתות עצי ברושים
שני צלעים [illegible] לעים הדלת השנית
גלילים׃ וקלע כר[illegible] ופטרי צצים וצפה זהב
מישר על המחקה׃ ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי
גזית וטור כרתת ארזים׃ בשנה הרביעית יסד בית יהוה
בירח זו׃ ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני

כרובים ותמורת ופטורי

התמורת את

נבעת ג בליש׳ וחס וסי והנפש הנבעת כי נבעת עליהם בקיר השני ∘ האחת ג וסי גלילים אופני יכילם ∘ בול ב̇

כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים׃ ט״ז ק׳
ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל
ביתו׃ ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים
אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ג̇ ומל
ארזים וכרתות ארזים על העמודים׃ וספן בארז ממעל
על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה ל̇
עשר הטור׃ ושקפ[illegible] טורים ומחזה אל מחזה
שלש פעמים׃ וכל ה[illegible] והמזוזות רבעים שקף ומול הפתחים
מחזה אל מחזה שלש פעמים׃ ואת אולם העמודים עשה
חמשים אמה [illegible] ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם ארכו
ועמדים ועב על פניהם׃ ואולם הכסא אשר ישפט שם צ̇ חס
אלם המשפט עשה וספן בארז מהקרקע עד הקרקע׃ ל̇
וביתו אשר ישב שם [illegible] כמעשה חצר האחרת
הזה היה ובית יעשה [illegible] לקח שלמה כאולם ל̇ לבית לאולם
הזה׃ כל אלה אבנים [illegible] מגררת במגרה ל̇ לבת פרעה אשר
מבית ומחוץ וממס[illegible] עד החצר חס ל̇
הגדולה׃ ומיסד אבנים יקרות אבנים גדלות אבני עשר ל̇
אמות ואבני שמנה אמות׃ ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית ל̇
וארז׃ וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים
ולחצר בית יהוה הפנימית ולאלם הבית׃

טורי ג̇ ומל וסימנ׳ ומלאו בו ויבן ויבן ב̇ פס׳ אית בהן אבנו ואבנו וס׳ אבני שהם ... ומיסד אבנים

וימלא ו וסימנהון שבעת ימים את החכמה הבית הצעיל בית הצעיל המן על מרדכי המן חמה ס

וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצר׃ בן אשה אלמנה
הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את ט ו
החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת
ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו׃ ויצר את שני ז מל
העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד בספ
וחוט שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני׃ ושתי כתרת
עשה לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות ל
קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית׃
שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכתרת ג צ
אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה כן העשה
לכתרת השנית׃ ויעש את העמודים ושני טורים סביב על ל
השבכה האחת לכסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים ג
וכן עשה לכתרת השנית׃ וכתרת אשר על ראש העמודים ה
מעשה שושן באולם ארבע אמות׃ וכתרת על שני העמודים צ
גם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר שבכה והרמונים השבכה
מאתים טרים סביב על הכתרת השנית׃ ויקם את העמדים צ
לאלם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין חס
ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז׃ ועל ראש
העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים׃ צ וחס
ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו

יג חס כי בראש תבונה וסי הדבר השלל הגבורים השבכה אסא ויקשר וישמח האחד העם הארץ המלכים העם

עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו
סביב ופקעים מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר באמה
מקפים את הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו
עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים
ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם
מלמעלה וכל אחריהם ביתה ועביו טפח ושפתו כמעשה
שפת כוס פרח שושן אלפים בת יכיל ויעש
את המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכנה האחת
וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה וזה מעשה
המכונה מסגרות להם ומסגרת בין השלבים ועל המסגרות
אשר בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל השלבים כן
ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד וארבעה
אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתיו
כתפת להם מתחת לכיר הכתפות יצקות מעבר איש ליות
ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה כן מקלעות
אמה וחצי האמה וגם על פיה מקלעות ומסגרתיהם
מרבעות לא עגלות וארבעת האופנים מתחת למסגרות
וידות האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי
האמה ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם
וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק וארבע כתפות

אל ארבע פנות המכנה האחת מן המכנה כתפיה ובראש
המכונה חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המכנה
ידתיה ומסגרתיה ממנה ויפתח על הלחת ידתיה ועל
ומסגרתיה כרובים אריות ותמרת כמער איש וליות
סביב כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת
קצב אחד לכלהנה ויעש עשרה כירות נחשת
ארבעים בת יכיל הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד
כיור אחד על המכונה האחת לעשר המכנות ויתן את
המכנות חמש על כתף הבית מימין וחמש על כתף הבית
משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדמה ממול
נגב ויעש חירום את הכירות ואת היעים ואת
המזרקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר
עשה למלך שלמה בית יהוה עמודים שנים וגלת הכתרת
אשר על ראש העמודים שתים והשבכות שתים לכסות
את שתי גלות הכתרת אשר על ראש העמודים ואת
הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני טורים רמנים
לשבכה האחת לכסות את שתי גלות הכתרת אשר על פני
העמודים ואת המכנות עשר ואת הכירת עשרה על
המכנות ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים
ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים האהל

אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט׃
בככר הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן׃
וינח שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל
הנחשת׃ ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את
מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב׃ ואת ג
המנרות חמש מימין וחמש משמאול לפני הדביר זהב
סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב׃ והספות והמזמרות
והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתות לדלתות
הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב׃
ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה
בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת
הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה׃ אז ג
יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות ח
נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם
להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון׃ ויקהלו
אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג ד
הוא החדש השביעי׃ ויבאו כל זקני ישראל וישאו
הכהנים את הארון׃ ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ה
ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים׃
והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני ג

והוא השלחן ג׳ וסימנהון ואת כל כליו ואת כל כליו ויעש שלמה דמלכ׳

הָאָרוֹן מְזַבְּחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב׃
וַיָּבִאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל מְקוֹמוֹ אֶל דְּבִיר
הַבַּיִת אֶל קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים אֶל תַּחַת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים׃ כִּי הַכְּרוּבִים
פֹּרְשִׂים כְּנָפַיִם אֶל מְקוֹם הָאָרוֹן וַיָּסֹכּוּ הַכְּרֻבִים עַל הָאָרוֹן
וְעַל בַּדָּיו מִלְמָעְלָה׃ וַיַּאֲרִכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים
מִן הַקֹּדֶשׁ עַל פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ הַחוּצָה וַיִּהְיוּ שָׁם עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנִּחַ
שָׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם
מֵאֶ[illegible]שׁ וְהֶעָנָן
מָלֵ[illegible]שָׁרֵת מִפְּנֵי
הֶעָנָן [illegible]ת כְּבוֹד יְהוָה [illegible]ת בֵּית יְהוָה׃ אָז
אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל׃ בָּנֹה בָנִיתִי בֵּית
זְבֻל לָךְ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים׃ וַיַּסֵּב הַמֶּלֶךְ אֶת פָּנָיו וַיְבָרֶךְ
אֵת כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל קְהַל יִשְׂרָאֵל עֹמֵד׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֵת דָּוִד אָבִי וּבְיָדוֹ
מִלֵּא לֵאמֹר׃ מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם לֹא בָחַרְתִּי בְעִיר מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת
בַּיִת לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם וָאֶבְחַר בְּדָוִד לִהְיוֹת עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃
וַיְהִי עִם לְבַב דָּוִד אָבִי לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל דָּוִד אָבִי יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם לְבָבְךָ לִבְנוֹת

כפרות וחב׳ פרשי כנפים מל׳ כי׳ כרבים פרשים כנפים [illegible] ויהיו הכרבים פרשים כנפים [illegible]

ויקם כ׳ וסי׳ את המשכן ב׳ בן את החיצ׳ שפטים מושיע מושיע העמודים ג׳ בן דמלכ׳ דצדן דמלכ׳

בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך רק אתה לא תבנה
הבית כי אם בנך היצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי׃
ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב
על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה
אלהי ישראל ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית
יהוה אשר כרת עם אבתינו בהוציאו אתם מארץ מצרים׃
ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו השמים׃ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין
כמוך אלהים [illegible] שמר
הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם׃ אשר
שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך
ובידך מלאת כיום הזה׃ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר
לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך
את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני׃ ועתה אלהי
ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד אבי׃
כי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי
השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי׃ ופנית
אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה
ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום׃ להיות עינך

ג׳ וסי׳ דוד דוד יהוא — כ׳ ב׳ חס
ט׳ ה׳ ה׳ חס ודין מר וי׳ ואשים ומלו
ג׳ בטע׳ בענ׳
יה׳ יוד ד׳ וחס
ה׳ חס

ע״ב

דברו דדב׳ יה׳ שטן שטן מזבח מזבחות וחב׳ דצדן ודניא׳ מבור שאון עוון עוות ב׳ ועקב ההיכל ואשמה חס וסי׳ הנכס

סימן חורי כל המחלה ימלכים כל מחלה • דברי ימים וכל מחלה • האמנם ד׳ וחס וסי לא אוכל ישב וחב׳ חלם

פתחת אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת
יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל
המקום הזה׃ ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר
יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך
אל השמים ושמעת וסלחת׃ את אשר יחטא איש לרעהו
ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה׃
ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע
רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו׃
בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך
ושבו אליך והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית
הזה׃ ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל
והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם׃ בהעצר
שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם׃ ואתה תשמע
השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את
הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר
נתתה לעמך לנחלה׃ רעב כי יהיה בארץ דבר כי
יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו איבו
בארץ שעריו כל נגע כל מחלה׃ כל תפלה כל תחנה אשר
תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע

אל השמים ה׳ וסי׳ תחנת ומלכ׳ ימינו נגע יקרא ... אורים וחב׳ אשא אל שמים ... ... וס׳ בדבר הזה

לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה׃ ואתה תשמע השמים מכון
שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע
את לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם׃ למען
יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה
לאבתינו׃ וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא
מארץ רחוקה למען שמך׃ כי ישמעון את שמך הגדול
ואת ידך החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה׃
אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא
אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה
אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה
אשר בניתי׃ כי יצא עמך למלחמה על איבו
בדרך אשר תשלחם והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר
בחרת בה והבית אשר בנתי לשמך׃ ושמעת השמים
את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם׃ כי יחטאו לך
כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב
ושבום שביהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה׃
והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו
אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והעוינו רשענו׃
ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ איביהם אשר
שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם

לבבנו ד׳ וחס וסי׳ המסו ונשמע וימס להטות נשא לבבנו ״ חקיו ד׳ קדים למצותיו ד׳ וסי׳ ושמרה את עד האמת

העיר אשר בחרת והבית אשר בניתי לשמך ושמעת השמים
מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם
וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו
בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמום כי עמך ונחלתך
הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל להיות עיניך
פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל לשמע
אליהם בכל קראם אליך כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל
עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את
אבתינו ממצרים אדני יהוה ויהי ככלות שלמה
להתפלל אל יהוה את כל התפלה והתחנה הזאת קם מלפני
מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים ויעמד
ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר ברוך יהוה אשר
נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד
מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו יהי יהוה אלהינו
עמנו כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו
להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו
ומשפטיו אשר צוה את אבתינו ויהיו דברי אלה אשר
התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה
לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו
למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד

בכל קראם אליך

כאשר

פ
הפטרת יום שמיני לסכות

והיה לבבכם ויעמד המלך ד׳ דב׳ ית׳ ס ויהיו יא׳ רפי וסי׳ דסתו ואנם קדמ׳ לאות דברי מכשלים נדרים חיים שדין

וְהָיָה לְבַבְכֶם שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת בְּחֻקָּיו וְלִשְׁמֹר
מִצְוֹתָיו כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַמֶּלֶךְ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זֹבְחִים זֶבַח לִפְנֵי
יְהוָה׃ וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֵת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בָּקָר
עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף וַיַּחְנְכוּ אֶת
בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ בַּיּוֹם הַהוּא קִדַּשׁ הַמֶּלֶךְ
אֶת תּוֹךְ הֶחָצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית יְהוָה כִּי עָשָׂה שָׁם אֶת הָעֹלָה
וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי [illegible] אֲשֶׁר לִפְנֵי — כִּי מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
חלבי — יְהוָה קָטֹן מֵהָכִיל אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃
וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בָעֵת הַהִיא אֶת הֶחָג וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל
מִלְּבוֹא חֲמָת עַד נַחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים
עב — וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם׃ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁלַּח אֶת הָעָם
וַיְבָרְכוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֵּלְכוּ לְאָהֳלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ וַיְהִי
כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת בֵּית יְהוָה וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת
כָּל חֵשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת׃ וַיֵּרָא יְהוָה
אֶל שְׁלֹמֹה שֵׁנִית כַּאֲשֶׁר נִרְאָה אֵלָיו בְּגִבְעוֹן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלָיו שָׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתְךָ וְאֶת תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה
לְפָנַי הִקְדַּשְׁתִּי אֶת הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִתָה לָשׂוּם שְׁמִי שָׁם
עַד עוֹלָם וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים׃ וְאַתָּה אִם תֵּלֵךְ לְפָנַי
כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִד אָבִיךָ בְּתָם לֵבָב וּבְיֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר

ביום השמיני ג ר״פ פס׳ וסי׳ נשיא עירה שלח את העם וטובי ג ומל׳ וסי׳ שמחים וחב׳ ילדים אשר אין בהם

על דוד ה׳ וסימנ׳ בנך וסימנ׳ ... מספרי אפוד והקימתי את כסא ממלכתך ומתנשא נפלו לצר ...

צויתך חקי ומשפטי תשמר והקמתי את כסא ממלכתך
על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת
לך איש מעל כסא ישראל אם שוב תשבון אתם ובניכם
מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם והכרתי את ישראל
מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי
לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל
העמים והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושרק
ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה׃
ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את
אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו להם
ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת׃
ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה
את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך חירם מלך
צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב
לכל חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ
הגליל ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו
שלמה ולא ישרו בעיניו ויאמר מה הערים האלה אשר
נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה׃
וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב וזה

ויהי מקצה ה׳ וסי׳ השטרים כרתו להם עשרים ... ותשב האשה שבעה ימים ... וזה דבר ג׳ וסי׳ ... השמר

וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת
ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלם ואת חצר ואת מגדו
ואת גזר׃ פרעה מלך מצרים עלה וילכד את גזר וישרפה
באש ואת הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו אשת
שלמה׃ ויבן שלמה את גזר ואת בית חרן תחתון׃ ואת בעלת
ואת תמר במדבר בארץ׃ ואת כל ערי המסכנות אשר היו
לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה
אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו׃
כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר
לא מבני ישראל המה׃ בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ
אשר לא יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס
עבד עד היום הזה׃ ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי
הם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו ושרי רכבו
ופרשיו׃ אלה שרי הנצבים אשר על המלאכה
לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים בעם העשים במלאכה׃
אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה אז
בנה את המלוא׃ והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות
ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו אשר
לפני יהוה ושלם את הבית׃ ואני עשה המלך שלמה בעציון
גבר אשר את אלות על שפת ים סוף בארץ אדום׃ וישלח

חירם באני את עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם עבדי שלמה׃
ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר
ויבאו אל המלך שלמה׃ ומלכת שבא שמעת
את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות׃ ותבוא
ירושלמה בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב
מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר
היה עם לבבה׃ ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר
נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה׃ ותרא מלכת שבא את
כל חכמת שלמה והבית אשר בנה׃ ומאכל שלחנו ומושב
עבדיו ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר
יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח׃ ותאמר אל המלך
אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך׃
ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה
לא הגד לי החצי הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר
שמעתי׃ אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים
לפניך תמיד השמעים את חכמתך׃ יהי יהוה אלהיך ברוך
אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את
ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה׃
ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד
ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת

שבא למלך שלמה׃ וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר
הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה׃ ויעש
המלך את עצי האלמגים מסעד לבית יהוה ולבית המלך
וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגים ולא נראה
עד היום הזה׃ והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל
חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה
ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה׃ ויהי משקל
הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים
ושש ככר זהב׃ לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל
מלכי הערב ופחות הארץ׃ ויעש המלך שלמה מאתים
צנה זהב שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת׃
ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלשת מנים זהב יעלה
על המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון׃
ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז׃ שש מעלות
לכסה וראש עגל לכסה מאחריו וידת מזה ומזה אל
מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות׃ ושנים
עשר אריים עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה
לא נעשה כן לכל ממלכות׃ וכל כלי משקה המלך שלמה
זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב
בימי שלמה למאומה׃ כי אני תרשיש למלך בים עם אני

חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב
וכסף שנהבים וקפים ותכיים׃ ויגדל המלך שלמה
מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה׃ וכל הארץ מבקשים
את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבו׃
והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות
ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה׃
ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות
רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם המלך
בירושלם׃ ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים
נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃ ומוצא הסוסים אשר
לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה
במחיר׃ ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות
כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים
ולמלכי ארם בידם יצאו׃ והמלך שלמה אהב
נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות
אדמית צדנית חתית׃ מן הגוים אשר אמר יהוה אל
בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו
את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה׃
ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות
ויטו נשיו את לבו׃ ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את

אלהיהן לאלהיהן ה׳ וסימנ׳ ותקראן לעם ב׳ בן ולקחת מבנתיו ב׳ בן וכן עשה לכל נשיו ס

לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה
אלהיו כלבב דויד אביו וילך שלמה אחרי עשתרת
אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים ויעש שלמה
הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו׃
אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב
בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון׃ וכן
עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן׃
ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי
ישראל הנראה אליו פעמים׃ וצוה אליו על הדבר הזה
לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר
צוה יהוה׃ ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה
זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך
קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך׃ אך
בימיך לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה׃
רק את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך
למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי׃
ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך
הוא באדום׃ ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב
שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באדום׃ כי
ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל

האדמי

בשחת עליה גיעד בעבד ואיש ואשה ויהי מספר ויהי כי ישב דוד ויהי כאשר וגם ישב שלמה ושלמה כי ששת וירבעם

זכר באדום ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו
אתו לבוא מצרים והדד נער קטן ויקמו ממדין ויבאו פארן
ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך
מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו וימצא הדד
חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות
תחפניס הגבירה ותלד לו אחות תחפניס את גנבת בנו
ותגמלהו תחפניס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך
בני פרעה והדד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי
מת יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני ואלך אל
ארצי ויאמר לו פרעה כי מה [illegible] חסר עמי והנך מבקש
ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח תשלחני ויקם אלהים
לו שטן [illegible] מאת הדדעזר מלך
צובה אדניו ויקבץ עליו אנש[illegible] ויהי שר גדוד בהרג דוד
אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק ויהי שטן
לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדד ויקץ בישראל
וימלך על ארם וירבעם בן נבט אפרתי מן
הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה
וירם יד במלך וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה
בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו והאיש ירבעם
גבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד

אשר

כה אמר יי׳ אלהי ישראל ט׳ וסי׳ ואחר באו שימון איש צעבר הנהר וישלח יי׳ אנכי העליתי משחתיך למלך לפי אמרי לירבעם

אתו לכל סבל בית יוסף׃ ויהי בעת ההיא וירבעם
יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השלני הנביא בדרך והוא
מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה ויתפש אחיה
בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים׃
ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את
עשרה השבטים׃ והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד
ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל׃
יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש
אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי
לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו׃ ולא אקח
את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען
דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי׃
ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים׃
ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדויד עבדי כל
הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי
שם׃ ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאוה נפשך והיית
מלך על ישראל׃ והיה אם תשמע את כל אשר אצוך
והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי
ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי

ג׳ אבימלך יהודה וירבעם
כ״ד בק׳
ה׳ חס׳
נשיא וחס׳

אשר התפללה וחב׳ ותאמר להם ואל מלך יהודה וחב׳ ארור האיש כל נכל כהכנס הטבות הטבות כתב לך הלך וזמרת לירבעם

לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל ואענה
את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים׃ ויבקש
שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל
שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה׃ ויתר דברי
שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלוא הם כתבים על ספר
דברי שלמה׃ והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל
ישראל ארבעים שנה׃ וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר
יב דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו׃ וילך רחבעם
שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו׃ ויהי כשמע
ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך
שלמה וישב ירבעם במצרים׃ וישלחו ויקראו לו ויבא
ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר׃ אביך
הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה
ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך׃ ויאמר אליהם לכו
עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם׃ ויועץ המלך
רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו
בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר׃
וידבר אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם
ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים׃
ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ את הילדים

ועבדתם ב' וסי' יפנה שבח תשא ועניתם בהיתו ג' חס וסי' חיו חב עיבור נועצים ה' וסי' איך אתם מה אתם וב' חבר

יח׳ וזבר הזקן סופר וסי׳ ואברהם עודנו עמד ואל אראה ברעתי מרחם אמו חני בשרון מקללים להם יראה יש בע״ע

אשר גדלו אתו אשר העמדים לפניו ויאמר אליהם מה אתם
נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל
מן העל אשר נתן אביך עלינו וידברו אליו הילדים אשר
גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר
אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם
קטני עבה ממתני אבי ועתה אבי העמיס עליכם על כבד
ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר
אתכם בעקרבים ויבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי ויבוא ק׳
כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי ויען המלך
את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו וידבר
אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני
אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם
בעקרבים ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה מעם יהוה
למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל
ירבעם בן נבט וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם
וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדוד ולא
נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך
ישראל לאהליו ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך
עליהם רחבעם: וישלח המלך רחבעם את אדרם
אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם

ורחבעם וילך ישראל לאהליו המורה אל אפס והפחתם אתו בבבת עינו המיר כבודו כבודם בכלון קדושי לא נמות עלי למשה וירשעו

התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם ויפשעו ישראל בבית
דוד עד היום הזה׃ ויהי כשמע כל ישראל כי שב
ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל
ויבא ק ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו ויבאו
רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימן
מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית
ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה׃
ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר׃
אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה
ובנימין ויתר העם לאמר׃ כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמון
עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה
הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר
יהוה׃ ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב
בה ויצא משם ויבן את פנואל׃ ויאמר ירבעם בלבו עתה
תשוב הממלכה לבית דוד׃ אם יעלה העם הזה לעשות
זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם
אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה׃
ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם
מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
מצרים׃ וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן׃ ויהי

בנימין ז׳ מל׳ וסי׳ בצאת נפשה את אחיו שלחתי את האנשים אשר אמרת המדבר בבקר וממטה ויהוא משבים ב׳ ארץ

הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן ויעש את
בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי
ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש
כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח
לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות
אשר עשה ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה
עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר ברא מלבו ויעש
חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר והנה יג
איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם
עמד על המזבח להקטיר ויקרא על המזבח בדבר יהוה
ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד
יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטירים עליך
ועצמות אדם ישרפו עליך ונתן ביום ההוא מופת לאמר
זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן
אשר עליו ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר
קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל
המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל
להשיבה אליו והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח
כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה ויען המלך
ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל

בית אל ג בטע בשופר וסי׳ ויסעו מבית אל ולא נשאר והעמיד ס כולד ג׳ וסי׳ שלמה יאשיהו יבאו ויבואו ס

בעדי ותשב ידו אליו ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב
יד המלך אליו ותהי כבראשנה וידבר המלך אל איש האלהים
באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת ויאמר איש האלהים
אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל
לחם ולא אשתה מים במקום הזה כי כן צוה אתי בדבר
יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב
בדרך אשר הלכת וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר
בא בה אל בית אל ונביא אחד זקן ישב בבית
אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש
האלהים היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך
ויספרום לאביהם וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הלך
ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא
מיהודה ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו
החמור וירכב עליו וילך אחרי איש האלהים וימצאהו
ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר
באת מיהודה ויאמר אני ויאמר אליו לך אתי הביתה
ואכל לחם ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא
אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה כי דבר אלי
בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב
ללכת בדרך אשר הלכת בה ויאמר לו גם אני נביא כמוך

בדרך
ויאמר
ל

הביתה ה̇ וסי׳ את לוט ויפתח לעשות וירא יוסף ויבא יוסף הבא המספי ויסורו משם עברים אנחנו ועשו עבה וישלח

ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו אתך אל ביתך
ויאכל לחם וישת מים כחש לו וישב אתו ויאכל לחם בביתו
וישת מים ויהי הם ישבים אל השלחן ויהי דבר
יהוה אל הנביא אשר השיבו ויקרא אל איש האלהים
אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי
יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוך יהוה אלהיך ותשב
ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל
תאכל לחם ואל תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר
אבתיך ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו
החמור לנביא אשר השיבו וילך וימצאהו אריה בדרך
וימיתהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה
והאריה עמד אצל הנבלה והנה אנשים עברים ויראו את
הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו
וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה וישמע הנביא
אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר
מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימתהו
כדבר יהוה אשר דבר לו וידבר אל בניו לאמר חבשו לי
את החמור ויחבשו וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרך
וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה את
הנבלה ולא שבר את החמור וישא הנביא את נבלת איש

לא יכל ל׳ וסימנה׳ וירא כי לא אתה ירעת ואחיהו זקן ויקדש שלמה דדב׳ יג׳ וינחהו ב׳ חס׳ וס׳ בגן עדן אל

האלהים וינחהו אל החמור וישבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן
לספד ולקברו ויניח את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי
ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם
אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמתיו הניחו
את עצמתי כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על
המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון
אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה
וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ימלא את ידו
ויהי כהני במות ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד
ולהשמיד מעל פני האדמה בעת ההיא חלה
אביה בן ירבעם ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית
ולא ידעו כי את אשת ירבעם והלכת שלה הנה שם
אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה ולקחת
בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק דבש ובאת אליו הוא
יגיד לך מה יהיה לנער ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך
שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי קמו עיניו
משיבו ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש
דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי
כבאה והיא מתנכרה ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה
באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה

עצמתי ה׳ חס׳ בנ״ש וס׳ והעלית׳ ויקח משה את עצמות עיזור בעצמתי ושפו עצמתיו ממרום שלח אש

ואנכי שלוח אליך קשה׃ לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה
אלהי ישראל יען אשר הרימתיך מתוך העם ואתנך נגיד
על עמי ישראל׃ ואקרע את הממלכה מבית דוד ואתנה לך
ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי
בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני׃ ותרע לעשות מכל
אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות
להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך׃ לכן הנני מביא רעה
אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ועזוב
בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד
תמו׃ המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו
עוף השמים כי יהוה דבר׃ ואת קומי לכי לביתך בבאה
רגליך העירה ומת הילד׃ וספדו לו כל ישראל וקברו אתו כי
זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל
יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם׃ והקים יהוה לו מלך על
ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם עתה׃
והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את
ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם
וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את אשריהם מכעסים
את יהוה׃ ויתן את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא
ואשר החטיא את ישראל׃ ותקם אשת ירבעם ותלך

להכעיסני ו׳ כה׳ כן וס׳ ירבעם בעשא תחת הזמורה גדלי ושׂג הכעיסני כה׳ שלוח ד׳ ומל׳ וסי׳ אליך

106

ותבא תרצתה היא באה בסף הבית והנער מת ויקברו אתו
ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו
הנביא ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל והימים אשר מלך
ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב
שלמה מלך — בנו תחתיו ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן
ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה
מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם
מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית ויעש יהודה
הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם
אשר חטאו ויבנו גם המה להם במות ומצבות ואשרים
על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן וגם קדש היה
בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני
בני ישראל ויהי בשנה החמישית למלך
רחבעם עלה שושק מלך מצרים על ירושלם ויקח את
אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לקח
ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה ויעש המלך
רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים
השמרים פתח בית המלך ויהי מדי בא המלך בית יהוה
ישאום הרצים והשיבום אל תא הרצים ויתר דברי רחבעם

עזוב העזובה מל' ‧ עזבות חס ‧ ואשר החטיא ב' וסי' בגלל חטאות על חטאות ירבעם ‧ ויקנאו ב' וסי'

וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל
הימים וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר
דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו
פט ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט
מלך אבים על יהודה שלש שנים מלך בירושלם ושם
אמו מעכה בת אבישלום וילך בכל חטאות אביו אשר
עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד
אביו כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים
את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם אשר עשה דוד את
הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו
רק בדבר אוריה החתי ומלחמה היתה בין רחבעם ובין
ירבעם כל ימי חייו ויתר דברי אבים וכל אשר עשה
הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה
ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם וישכב אבים עם
אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו
פס ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך
אסא מלך יהודה וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם
ושם אמו מעכה בת אבישלום ויעש אסא הישר בעיני
יהוה כדוד אביו ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את

על יהודה

כל הגללים אשר עשו אבתיו וגם את מעכה אמו ויסרה
מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את
מפלצתה וישרף בנחל קדרון והבמות לא סרו רק לבב
אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו ויבא את קדשי אביו
וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים ומלחמה היתה בין
אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם
ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה
לבלתי תת יצא ובא לאסא מלך יהודה ויקח אסא את
כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות
בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן
הדד בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר
ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד
כסף וזהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל
ויעלה מעלי וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את
שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת
דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי
ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה
והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני
הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בם המלך אסא
את גבע בנימן ואת המצפה ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו

ל וחס / נא / שי ק / ג / אא מל / ד המלך / ק ל / ד חס / ל / ג רפי / צ הזכירן לגוים / ד פס / אית / בהן / את / את / ואת / אב / ואו

בינו וג' כך ובין ובין ד' וסי' אברם דוד אסא וחב' המלך בין אבי ויעלה ג' וסי' בעשא בעשא אולי עיצה

וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את
רגליו וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר
דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו׃ ונדב בן
ירבעם מלך על ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה
וימלך על ישראל שנתים׃ ויעש הרע בעיני יהוה וילך
בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל׃ ויקשר עליו
בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר
לפלשתים ונדב וכל ישראל צרים על גבתון׃ וימתהו בעשא
בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו׃ ויהי כמלכו
הכה את כל בית ירבעם לא השאיר כל נשמה לירבעם עד
השמדו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני׃ על
חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל
בכעסו אשר הכעיס את יהוה אלהי ישראל׃ ויתר דברי
נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא
מלך ישראל כל ימיהם׃ בשנת שלש לאסא יו
מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה
עשרים וארבע שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך
ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל׃ ויהי

צ חס צ בכל חטאות ירבעם

ס״ ירבעם את כבש בתר תין עינוי ובעשא בחובני את כ״ל ס השמדו צ חס וסי׳ ויהי כמלכו הכה לאחאב

ל ב דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר יען אשר הרימתיך
חד מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם
חס נו מל ב ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם הנני מבעיר
חס דירבעם מל אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן
ל נבט המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה
ה יאכלו עוף השמים ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו
בטע הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב
בסף שלמה בעשא בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו וגם
יהושפט יהוא יהואחז ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ג
ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה להכעיסו במעשה
ל ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו
בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן
בעשא על ישראל בתרצה שנתים ויקשר עליו עבדו זמרי
ל שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא
וכת א אשר על הבית בתרצה ויבא זמרי ויכהו וימיתהו בשנת עשרים
ב ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו ויהי במלכו כשבתו
על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השאיר לו משתין בקיר
ל וגאליו ורעהו וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה
ז אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא אל כל חטאות בעשא
בסף וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל

ואשר עשה ז וסי׳ לחיל מצרים לתת לכם במדבר לעינינו ל׳ בית בעשא חזקיהו ○ בשבתו ב וסי׳ על כסא

להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם ויתר דברי אלה
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך
יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על
גבתון אשר לפלשתים׃ וישמע העם החנים לאמר קשר
זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל ישראל את עמרי שר
צבא על ישראל ביום ההוא במחנה׃ ויעלה עמרי וכל ישראל
עמו מגבתון ויצרו על תרצה׃ ויהי כראות זמרי כי נלכדה
העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישרף עליו את בית מלך
באש וימת׃ על חטאתו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה
ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את
ישראל׃ ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ אז יחלק
העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני בן גינת להמליכו
והחצי אחרי עמרי׃ ויחזק העם אשר אחרי עמרי את העם
אשר אחרי תבני בן גינת וימת תבני וימלך עמרי׃
בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך
עמרי על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים׃
ויקן את ההר שמרון מאת שמר בככרים כסף ויבן את
ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדני

ההר שמרון׃ ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל
אשר לפניו׃ וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתיו אשר
החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם׃
ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי [illegible] וישכב עמרי
עם אבתיו [illegible] שמרון וימלך אחאב [illegible] תחתיו׃
ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים
ושמנה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן עמרי על
ישראל בשמרון עשרים ושתים שנה׃ ויעש אחאב בן עמרי
הרע בעיני יהוה מכל אשר לפניו׃ ויהי הנקל לכתו בחטאות
[illegible] בת אתבעל מלך צידנים
[illegible] ויזבח לבעל [illegible] בית
הבעל אשר בנה [illegible] את האשרה ויוסף
אחאב לעשות להכ[illegible]
[illegible] אשר היו לפניו [illegible] את
יריחה באבירם בכרו יסדה [illegible] צעירו הציב דלתיה
כדבר יהוה אשר דבר ביד [illegible] נון׃ ויאמר
אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי
ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר
כי אם לפי דברי׃ ויהי דבר יהוה אליו לאמר לך

מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני
הירדן׃ והיה מהנחל תשתה ואת הערבים צויתי לכלכלך שם׃
וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על פני
הירדן׃ והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר
בערב ומן הנחל ישתה׃ ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא
היה גשם בארץ׃ ויהי דבר יהוה אליו לאמר׃ קום
לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה
אלמנה לכלכלך׃ ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה
שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר
קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה׃ ותלך לקחת ויקרא
אליה ויאמר לקחי נא לי [illegible] יהוה
אלהיך אם יש לי מעוג [illegible] כד
שמן בצפחת והנני [illegible] עצים ובאתי ועשיתיהו
לי [illegible] ויאמר אליה אליהו אל תיראי
באי עשי כדבריך [illegible] משם עגה קטנה [illegible]
והוצאת לי ולך ולבנך [illegible] תעשי באחרנה׃ כי כה אמר יהוה
אלהי ישראל כד הקמח [illegible] לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר
עד יום תתן יהוה גשם על פני האדמה׃ ותלך ותעשה כדבר
אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים׃ כד הקמח לא כלתה
וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו׃

ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת
הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה׃
ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר
את עוני ולהמית את בני׃ ויאמר אליה תני לי את בנך ויקחהו
מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם וישכבהו על
מטתו׃ ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם על האלמנה
אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה׃ ויתמדד על
הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב
נא נפש הילד הזה על קרבו׃ וישמע יהוה בקול אליהו
ותשב נפש הילד על קרבו ויחי׃ ויקח אליהו את הילד וירדהו
מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך׃
ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים
אתה ודבר יהוה בפיך אמת׃ ויהי ימים רבים
ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה
אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה׃ וילך אליהו להראות
אל אחאב והרעב חזק בשמרון׃ ויקרא אחאב אל עבדיהו
אשר על הבית ועבדיהו היה ירא את יהוה מאד׃ ויהי בהכרית
איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נביאים ויחביאם
חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים׃ ויאמר אחאב
אל עבדיהו לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים

ויהי ד׳ וסימנ׳ יפתח להזכיר נביא יהודה עבדיהו ג׳ וס׳ נביי במ׳ חזון עבדיה לזבולן והאנשים

אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה׃
ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד
לבדו ועבדיהו הלך בדרך אחד לבדו׃ ויהי עבדיהו בדרך
והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה
אדני אליהו׃ ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ ויאמר
מה חטאתי [illegible] עבדך ביד אחאב להמיתני׃ חי
יהוה אלהיך אם יש [illegible] אשר לא שלח אדני שם
לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא
ימצאכה׃ ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ והיה
אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאתי
להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה
מנערי׃ הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את
נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים
איש במערה ואכלכלם לחם ומים׃ ועתה אתה אמר לך אמר
לאדניך הנה אליהו והרגני׃ ויאמר אליהו חי יהוה
צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו׃ וילך
עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו׃
ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה
עכר ישראל׃ ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית
אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים׃ ועתה

האתה זה ד׳ וסי׳ בני עשו עשהאל אליהו עכר יש׳ ° ורוח ה׳ ג׳ וסימ׳ לבשה סרה מנס שאול ישאך על אש׳

ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת
הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה׃
ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר
את עוני ולהמית את בני׃ ויאמר אליה תני לי את בנך ויקחהו
מחקה ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם וישכבהו על
מטתו׃ ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה [illegible] האלמנה
אשר [illegible] את בנה׃ ויתמדד על
הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב
נא נפש הילד הזה על קרבו׃ וישמע יהוה בקול אליהו
ותשב נפש הילד על קרבו ויחי׃ ויקח אליהו את הילד וירדהו
מן העליה הביתה [illegible] ויאמר אליהו ראי חי בנך׃
יח ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים
אתה ודבר יהוה בפיך אמת׃ ויהי ימים רבים
ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה
אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה׃ וילך אליהו להראות
אל אחאב והרעב חזק בשמרון׃ ויקרא אחאב אל עבדיהו
אשר על הבית ועבדיהו היה ירא את יהוה מאד׃ ויהי בהכרית
איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נביאים ויחביאם
חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים׃ ויאמר אחאב
אל עבדיהו לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים

וילך ד' וסימנ' יפתח להזכיר נביא יהודה עבדיהו ג' וס' נביי במ' חזון עבדיה לזבולן והאנשים

כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין
עונה ואין קשב ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו
כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס ויקח אליהו
שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר
יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך ויבנה את האבנים מזבח
בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח׃
ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על העצים ויאמר
מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר
שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו וילכו המים סביב למזבח
וגם את התעלה מלא מים ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו
הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע
כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדבריך עשיתי את
כל הדברים האלה׃ עננו יהוה עננו וידעו העם הזה כי אתה
יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית׃ ותפל אש
יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת
העפר ואת המים אשר בתעלה לחכה׃ וירא כל העם ויפלו
על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים׃
ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי הבעל איש אל
ימלט מהם ויתפשום ויורדם אליהו אל נחל קישון
וישחטם שם׃ ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה

בעלות ה׳ וסי׳ הלהב יואב המנחה דאליהו נבוכדנצר וימן ה׳ ◦ וישחטם ג׳ וסי׳ במדבר אליהו ישמעאל

שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל
ל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי
שלחן איזבל׃ וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנבאים
אל הר הכרמל׃ ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם
ל פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם
הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר׃ ויאמר אליהו אל
העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות
ל ג רפי וחמשים איש׃ ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד
ל ג רפי וינתחהו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה
את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים׃ וקראתם
ל בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר
וי יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר׃
והיה ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה
כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו׃ ויקחו
את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר
ל ועד הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו
ל על המזבח אשר עשה׃ ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו
ל ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו
ל וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקץ׃ ויקראו בקול גדול ויתגדדו
וחס כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם׃ ויהי

ויתנו ג רפי וסימנ׳ ויבחרו המפקדים נש נ״ח ◦ וישימו ג רפי וסימנ׳ העצים ושוכלין בקלם

ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב׃
ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר
לו מה לך פה אליהו׃ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו
ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי
לקחתה׃ ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה
עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני
יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה׃
ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה
דקה׃ ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד
פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו׃
ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני
ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב
ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה׃
ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת
ומשחת את חזאל למלך על ארם׃ ואת יהוא בן נמשי
תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל
מחולה תמשח לנביא תחתיך׃ והיה הנמלט מחרב חזאל
ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע׃ והשארתי
בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו

וילט פניו כמה פניו כמו לוטה בשמלה פני הלוט הלוט

והנה יהוה ד' וסי' נצב עבר ועמדת ויען השליש תנינ' אנכי י' מזבחתיך ג' ב' חס' וג' מל' וסי' קנאתי וחב גם עמי

כי קול המון הגשם ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו
עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו
ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר
אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים ויהי בשבעית ויאמר
הנה עב קטנה ככף איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל
אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם ויהי עד כה ועד כה
והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב
וילך יזרעאלה ויד יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו
וירץ לפני אחאב עד באכה יזרעאלה ויגד אחאב לאיזבל
את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים
בחרב ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים
וכה יוספון כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם
וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה
וינח את נערו שם והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב
תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה
יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי וישכב ויישן תחת
רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול ויבט
והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב
וישכב וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל
כי רב ממך הדרך ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה

ויד יג׳ וסימ׳ היתה אל אליהו חזקה בערב · ויישן ל׳ דג׳ פת׳ וב׳ קמ׳ וסימ׳ ויפל צ׳ ע׳ ויחלם שנית

ויאמר למלאכי בן הדד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת
אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות ג
וילכו המלאכים וישבהו דבר וישלח אליו בן הדד ויאמר
כה יעשון לי אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרון ה ג ב חס וכת ש וחד מל
לשעלים לכל העם אשר ברגלי ויען מלך ישראל ויאמר
דברו אל יתהלל חגר כמפתח ויהי כשמע את הדבר הזה
והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו ה וכת פס א"ת בהן והוא הוא
וישימו על העיר והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך
ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול
הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה ויאמר אחאב ב
במי ויאמר כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר פס א"ת בהן
מי יאסר המלחמה ויאמר אתה ויפקד את נערי שרי ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
המדינות ויהיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד את וס'
כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים ויצאו בצהרים ובן ויאמר יצחק
הדד שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים ויאמר אחאב
מלך עזר אתו ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח
בן הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון ויאמר אם
לשלום יצאו תפשום חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשום ב ח ולרעה
ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם ג
ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם ישראל וימלט בן הדד

והדבר ג וסימנ׳ אשר יקשה אשר דברנו לא אוכל לעשות · ישפק ג ב׳ כת ש וחס ו׳ ...

לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו: וילך משם וימצא את
אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא
בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו:
ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי
ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך:
וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר
בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו
כ וישרתהו: ובן הדד מלך ארם קבץ את כל חילו
ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון
וילחם בה: וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה:
ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך
ובניך הטובים לי הם: ויען מלך ישראל ויאמר כדברך
אדני המלך לך אני וכל אשר לי: וישבו המלאכים ויאמרו
כה אמר בן הדד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך
וזהבך ונשיך ובניך לי תתן: כי אם כעת מחר אשלח
את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל
מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו: ויקרא מלך ישראל
לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש
כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו:
ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולא תאבה:

העירה ט׳ וסי׳ ויקרעו וירע העם ונס אל אחת ויהונתן בבאה רגליך וישלח מלאכים ויבא את המים ובני עמון

ויבא אל העיר חדר בחדר׃ ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו
כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו
וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך׃ ב וחס
ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך דמו׳ ב
ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי ויאמר ל
העודנו חי אחי הוא׃ והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו
הממנו ויאמרו אחיך [illegible] באו קחהו ויצא ל
אליו בן הדד ויעלהו על המרכבה׃ ויאמר אליו הערים
אשר לקח אבי מאת אביך אשיב וחצות תשים לך ב
בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך
ויכרת לו ברית וישלחהו׃ ואיש אחד מבני
הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש ה
להכתו׃ ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך
הולך מאתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה
ויכהו׃ וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש
הכה ופצע׃ וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש ל
באפר על עיניו׃ ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ב ל
ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי
איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשך
תחת נפשו או ככר כסף תשקול׃ ויהי עבדך עשה הנה

ס
תנ״ך

ג׳ דכד ש׳ ה׳ וסימנ׳ ואיש אחד הובישו גם נעשו ומן והנה איש אלהים בא עד אחר הדבר הזה דכות במ״ז וישמע

מלך ארם על סוס ופרשים׃ ויצא מלך ישראל ויך את הסוס
ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה׃ ויגש הנביא אל מלך
ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר תעשה כי
לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך׃ ועבדי מלך
ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם
נלחם אתם במישור אם לא נחזק מהם׃ ואת הדבר הזה
עשה הסר המלכים איש ממקמו ושים פחות תחתיהם׃
ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב
כרכב ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק מהם וישמע
לקלם ויעש כן׃ ויהי לתשובת השנה ויפקד
בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל׃ ובני
ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל
נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ׃ ויגש
איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר
יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי
עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם
כי אני יהוה׃ ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום
השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מאה
אלף רגלי ביום אחד׃ וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל
החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדד נס

ושים ט' וסי' כסף איש באזני יהושע קטרת על נס בסלע פחות בעיניך כרים מפיו הורה ונלחמה ג'

ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים
אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים את נבות ותכתב
בספרים לאמר קראו צום והשיבו את נבות בראש העם והושיבו
שנים אנשים בני בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים
ומלך והוציאהו וסקלהו וימת ויעשו אנשי עירו הזקנים
והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל
כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם קראו צום והשיבו
את נבות בראש העם ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו
נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את נבות נגד העם לאמר ברך
נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים
וימת וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת ויהי כשמע
איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קום
רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי
אין נבות חי כי מת ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם
אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו

ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר קום רד
לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות
אשר ירד שם לרשתו ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים

והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה
חרצת׃ וימהר ויסר את האפר מעל עיניו ויכר אתו מלך
ישראל כי מהנביאים הוא׃ ויאמר אליו כה אמר יהוה יען
שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך
תחת עמו׃ וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה׃
ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות
כא היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך
שמרון׃ וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך
ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו
כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה׃
ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת
אבתי לך׃ ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר
דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת
אבותי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא אכל לחם׃
ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה
ואינך אכל לחם׃ וידבר אליה כי אדבר אל נבות היזרעאלי
ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה
לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי׃ ותאמר אליו
איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום
אכל לחם ויטב לבך אני אתן לך את כרם נבות היזרעאלי׃

על ביתו ה׳ וסימנ׳ ויפקדהו ויראו ויוסף אלקנה הראית שמרונה ישען על ביתו

רמות גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך
כעמי כעמך כסוסי כסוסיך ויאמר יהושפט אל מלך
ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה ויקבץ מלך ישראל
את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך
על רמות גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן
אדני ביד המלך ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה
עוד ונדרשה מאתו ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד
איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא
עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל
יאמר המלך כן ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר
מהרה מיכיהו בן ימלה ומלך ישראל ויהושפט מלך
יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח
שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם ויעש לו
צדקיה בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה
תנגח את ארם עד כלתם וכל הנבאים נבאים כן לאמר
עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך והמלאך
אשר הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי
הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דבריך כדבר אחד
מהם ודברת טוב ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר
יהוה אלי אתו אדבר ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו

את דמך גם אתה ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי
ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה הנני
מבי אליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין בקיר
ועצור ועזוב בישראל ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט
וכבית בעשא בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחטא את ישראל
וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל
יזרעאל המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה
יאכלו עוף השמים רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות
הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו ויתעב מאד
ללכת אחרי הגלולים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש
יהוה מפני בני ישראל   ויהי כשמע אחאב את
הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום
וישכב בשק ויהלך אט   ויהי דבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע
אביא מפני לא אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו
וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל
כב ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך
יהודה אל מלך ישראל ויאמר מלך ישראל אל עבדיו
הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה
מיד מלך ארם ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה

עידה ד׳ חס בלשׁ׳ וס׳ העד בכן ואעד בך ויעדהו ויעדהו ודברת אליו ד׳ וס׳ ושמות את הזכרים מכות דבר

שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים
כלם׃ ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד׃
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה
ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה׃
ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים
לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך
ישראל לבדו׃ ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה
אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק
יהושפט׃ ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא
וישובו מאחריו׃ ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך
ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ידך
והוציאני מן המחנה כי החליתי׃ ותעלה המלחמה ביום ההוא
והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק
דם המכה אל חיק הרכב׃ ויעבר הרנה במחנה כבא השמש
לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו׃ וימת המלך ויבוא
שמרון ויקברו את המלך בשמרון׃ וישטף את הרכב על
ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו כדבר
יהוה אשר דבר׃ ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן
אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב אחאב עם אבתיו וימלך

כבא ן חס וסימנה׳ משה לפנות ערב ויעבר הרנה ראו כבא המלאך כבא הספר ויהי כבא
הספר

מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר אליו
עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך ויאמר אליו המלך עד
כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם
יהוה ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן
אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש
לביתו בשלום ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלוא אמרתי
אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם רע ויאמר לכן שמע
דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים
עמד עליו מימינו ומשמאלו ויאמר יהוה מי יפתה את
אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה
ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה
אליו במה ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר
תפתה וגם תוכל צא ועשה כן ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר
בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה ויגש צדקיהו בן
כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה
מאתי לדבר אותך ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר
תבא חדר בחדר להחבה ויאמר מלך ישראל קח את
מיכיהו והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך
ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכלהו
לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום ויאמר מיכיהו אם

אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח
מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון
אם אחיה מחלי זה׃ ומלאך יהוה דבר אל אליה
התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אליהם
המבלי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב
אלהי עקרון׃ ולכן כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם
לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליה׃ וישובו המלאכים
אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם׃ ויאמרו אליו איש עלה
לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח
אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין אלהים
בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן
המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות׃ וידבר
אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם
את הדברים האלה׃ ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור
עור אזור במת[illegible] התשבי הוא׃ וישלח
אליו שר חמשים וחמ[illegible] אליו והנה ישב על ראש
ההר וידבר אל[illegible] איש האלהים המלך דבר רדה׃ ויענה
אליהו וידבר אל שר החמשים ואם איש אלהים אני
תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד
אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו׃ וישב וישלח

על ראש ההר ה׳ וסימ׳ ונצבת לי שם ויעבר דוד שר חמשים אלף אחד אחת תולדת הבית ואם איש ג׳ ובי׳

אליו שר חמשים אחר וחמשיו ויען וידבר אליו איש
האלהים כה אמר המלך מהרה רדה ויען אליהו וידבר
אליהם אם איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל
אתך ואת חמשיך ותרד אש אלהים מן השמים ותאכל
אתו ואת חמשיו וישב וישלח שר חמשים שלשים
וחמשיו ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על
ברכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים
תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך הנה
ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים
הראשנים ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך
וידבר מלאך יהוה אל אליהו רד אותו אל
תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך וידבר אליו כה
אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב
אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו
לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות
וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו
בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי
לא היה לו בן ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלא המה
כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל
ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמים וילך אליהו

אליה ה׳ וחד ואליה וסימנ׳ ומלאך ... דבר ולכן כה אמר אזור במתניו ויען הנה וחד ויערשיב

ואלישע מן הגלגל ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה
כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך וירדו בית אל ויצאו בני הנביאים אשר
בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה
לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו ה
ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני יריחו וחד ולקח נפשות
ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו ויגשו חכם
בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת
כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ט
ידעתי החשו ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני וחס
הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם ד
וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק
ושניהם עמדו על הירדן ויקח אליהו את אדרתו ויגלם
ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה ל
ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך
בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ל
ברוחך אלי ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח ל
מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהיה ויהי המה הלכים הלוך
ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל ב
אליהו בסערה השמים ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי בטע

לקח ט וחס וסימ׳ קיצתי בחיי ארור לקח שחד וצביאים ויגשו בני בן אדם הנה לקח את עץ יוסף את בני יש׳

רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם
לשנים קרעים וירם את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו
וישב ויעמד על שפת הירדן ויקח את אדרת אליהו אשר
נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו
אף הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעבר אלישע
ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח
אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה
ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני
חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה וישליכהו
באחד ההרים או באחת הגיאות ויאמר לא תשלחו ויפצרו
בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו
שלשה ימים ולא מצאהו וישבו אליו והוא ישב ביריחו
ויאמר אלהם הלא א[illegible] ויאמרו אנשי
העיר אל אלישע הנה [illegible] מושב העיר טוב כאשר אדני
ראה והמים רעים והארץ משכלת ויאמר קחו לי צלחית
חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו ויצא אל מוצא המים
רפיתי וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה
לא יהיה משם עוד מות ומשכלת וירפו המים עד היום
הזה כדבר אלישע אשר דבר ויעל משם בית
אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו

ויבקשו ג וס׳ אחריך אתך ויתפללו • הירדנה ל׳ וס׳ הגבול גדעון שלחני וילך אתם • נחה ג בט״ע בנון וסי׳

בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח ויפן אחריו ויראם ויקללם ל
בשם יהוה ותצאנה שתים דבים מן היער ותבקענה מהם
ארבעים ושני ילדים וילך משם אל הר הכרמל ומשם שב ח
שמרון ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון
בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים ג
עשרה שנה ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ג
ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו רק בחטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה
ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ל
ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר ויהי כמות ל ג
אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל ויצא המלך יהורם
ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל וילך וישלח אל
יהושפט מלך [illegible] מואב פשע [illegible] התלך
אתי אל מואב למלחמה ויאמר [illegible] כמוך כעמי
כעמך כסוסי כסוסיך ויאמר אי זה הדרך נעלה ויאמר דרך ב אחאב יהורם
מדבר אדום וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו
דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם ג
ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים
האלה לתת אותם ביד מואב ויאמר יהושפט האין פה נביא ט מל
ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך בספ

לואלישע

ומשם ח וסי׳ יפרד המים באלה עבר קדמה שב שמרון הנכה ראה ותב׳ ויעשה הרע ג וס׳ עמרי ויהורם ויהש הסמוך

ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי
אליהו ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך
ישראל ויהושפט ומלך אדום ויאמר אלישע אל מלך ישראל
מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך
ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם
ביד מואב ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו
כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך
ואם אראך ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו
יד יהוה ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים כי
כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא
מים ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם ונקל זאת בעיני
יהוה ונתן את מואב בידכם והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר
מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל
החלקה הטובה תכאבו באבנים ויהי בבקר כעלות המנחה
והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים וכל
מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויצעקו מכל חגר
חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול וישכימו בבקר והשמש
זרחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם
ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה
לשלל מואב ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו

ימלא ד׳ וסי׳ מים פי והלך שחוק פינן פיהו חינך סי׳ המים וסי׳ אשר באר ויבחן אותה את העפר החיה

את מואב וינסו מפניהם ויבו בה והכות את מואב והערים
יהרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין
מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר
חרשת ויסבו הקלעים ויכוה וירא מלך מואב כי חזק ממנו
המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע
אל מלך אדום ולא יכלו ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו
ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו
מעליו וישבו לארץ ואשה אחת מנשי ד
בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת
ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת
את שני ילדי לו לעבדים ויאמר אליה אלישע מה אעשה
לך הגידי לי מה יש לכי בבית ותאמר אין לשפחתך כל
בבית כי אם אסוך שמן ויאמר לכי שאלי לך כלים מן
החוץ מאת כל שכניכי כלים רקים אל תמעיטי ובאת
וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים
האלה והמלא תסיעי ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה
ובעד בניה הם מגשים אליה והיא מיצקת ויהי כמלאת
הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר
אליה אין עוד כלי ויעמד השמן ותבא ותגד לאיש
האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי

ובאת ה׳ וסי׳ ואל המלך ולקחת. בעדך וסגרת הדלת. בעד בבל מרגלותיו וחד ובת טוב. ואין יכלו ג׳ וסי׳ להוריש

162

ואת בניכי תחיי בנותר׃ ויהי היום ויעבר
אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם
ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם׃ ותאמר אל אישה
הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד׃
נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא
ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה׃ ויהי היום ויבא שמה
ויסר אל העליה וישכב שמה׃ ויאמר אל גחזי נערו קרא
לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו׃ ויאמר לו אמר נא
אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך
היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי
אנכי ישבת׃ ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבל בן
אין לה ואישה זקן׃ ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח׃
ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבקת בן ותאמר אל אדני
איש האלהים אל תכזב בשפחתך׃ ותהר האשה ותלד בן
למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע׃ ויגדל הילד
ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים׃ ויאמר אל אביו ראשי
ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו׃ וישאהו ויביאהו אל
אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת׃ ותעל ותשכבהו
על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא׃ ותקרא אל
אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת

ובניך ק
צ̇ ג̇ חס̇ מדי עברן מי̇ פכב̇ וחב̇
ה̇ פ̇ס̇ ודמי̇
ו̇
צ̇ קן̇ פ̇ב̇ מחד חס̇ וב̇ מל̇
את ק
צ̇ במיקף

שכיבה שמה ג̇ בליש̇ וסי̇ ושמה רחב ויסר אל העליה כי יורם̇ שלחה ו̇ וסי̇ הנער וקחנו דוד מן הנערים

האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה ויאמר מדוע
אתי הלכתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום
ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכב
כי אם אמרתי לך ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל
ויהי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גיחזי נערו
הנה השונמית הלז עתה רוץ נא לקראתה ואמר לה השלום
לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום ותבא אל
איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להדפה ויאמר
איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני
ולא הגיד לי ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי
לא תשלה אתי ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי
בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא
תעננו ושמת משענתי על פני הנער ותאמר אם הנער חי
יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה וגחזי עבר
לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין
קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער ויבא
אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו ויבא ויסגר
הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה ויעל וישכב על הילד
וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפו ויגהר עליו
ויחם בשר הילד וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל

את יה̇ ק̇ יוד

הרפה ב̇ וסימנ׳ ממני שנים חדשים כי נפשה מרה לה ׳ חגור ד׳ וס׳ חגר לגיחזי ואלישע מתניך וג׳

גבירה ד׳ בקל וסימנ׳ ותקל גברתה בעיניה אחלי אדני הנה כעיני עבדים ושפחה כי תירש

ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער
את עיניו ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אל השנמית הזאת
ויקראה ותבא אליו ויאמר שאי בנך ותבא ותפל על רגליו
ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא ואלישע
שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו
ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים
ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט
ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי
לא ידעו ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה
צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל
ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו
ה ולא היה דבר רע בסיר ואיש בא מבעל שלשה
ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים
וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו ויאמר משרתו מה
אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר
יהוה אכול והותר ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה
ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני
אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה
גבור חיל מצרע וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל
נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן ותאמר אל גברתה אחלי

פקיחה את עיני ד׳ וסי׳ הבר השונמית נער אלישע לכול פ׳ ועל בית יהודה

אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו׃ ג
ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר ובענ
מארץ ישראל׃ ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר ב
אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת
אלפים זהב ועשר חליפות בגדים׃ ויבא הספר אל מלך נת
ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי
אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו׃ ויהי כקרא מלך בק ג ב אל
ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית תין
ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו ג ומל
נא וראו כי מתאנה הוא לי׃ ויהי כשמע אלישע איש האלהים נ
כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר
למה קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל׃ ג
ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע׃ וישלח בסוסין ק
אליו אלישע מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע פעמים בירדן
וישב בשרך לך וטהר׃ ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה טו ג ב
אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף
ידו אל המקום ואסף המצרע׃ הלוא טוב אבנה ופרפר ג אמנה ק
נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי׃
ויפן וילך בחמה׃ ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי
דבר גדול הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי אמר אליך

וטהר ג וסימנה׳ בשרך רחץ ידים ○ ולהחיות ג ומל וסימ׳ לכם לפליטה האלהים אני והחיות לב נדכאים

רחץ וטהר: וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים ג
וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר: וישב אל איש האלהים ב ועתה
הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי ל
אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה
מאת עבדך: ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח
ויפצר בו לקחת וימאן: ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך ד ב ז
משא צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה יא
וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה: לדבר הזה יסלח יהוה
לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען ט מל
על ידי והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי בית רמן יסלח ב
נא יהוה לעבדך בדבר הזה: ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו נא כב ונא
כברת ארץ: ויאמר גיחזי נער אלישע איש קרי
האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו
את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו
מאומה: וירדף גיחזי אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו
ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: ויאמר שלום
אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תנה נא להם ככר כסף ושתי חלפות
בגדים: ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים ג
כסף בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל שני נעריו ג

אדמה יא וסימנ׳ ותקף ללדה מזבח אדמה נעמן ולשארית אל תיראי חרש שדה טמאה כי ארס

וישאו לפניו ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח
את האנשים וילכו והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו
אלישע מאן גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה ויאמר
אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך
העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן
ובקר ועבדים ושפחות וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך
לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃ ויאמרו בני
הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם
לפניך צר ממנו נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה
אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו ויאמר
האחד הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך וילך אתם
ויבאו הירדנה ויגזרו העצים ויהי האחד מפיל הקורה ואת
הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול
ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ
וישלך שמה ויצף הברזל ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו׃
ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל
עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמני תחנתי וישלח איש
האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה
כי שם ארם נחתים וישלח מלך ישראל אל המקום אשר
אמר לו איש האלהים והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתים׃

ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר
אליהם הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל ויאמר אחד
מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל
יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך
ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר
הנה בדתן וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה
ויקפו על העיר וישכם משרת איש האלהים לקום ויצא
והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה
אדני איכה נעשה ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו
מאשר אותם ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את
עיניו ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא
סוסים ורכב אש סביבת אלישע וירדו אליו ויתפלל אלישע
אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים
כדבר אלישע ויאמר אליהם אלישע לא זה הדרך ולא זה
העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר תבקשון
וילך אותם שמרונה ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה
פקח את עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה
בתוך שמרון ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם
האכה אכה אבי ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך ובקשתך
אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל

כתיב איכה וקרי איפה

בסנורים ג בקר וסימנ ואת האנשים אשר פתח הבית. וירדו אליו ויתפלל אלישע ב בפסוק

אדניהם ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם
וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ
ישראל׃ ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם
את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון׃ ויהי רעב גדול
בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים
כסף ורבע הקב חרייונים בחמשה כסף׃ ויהי מלך ישראל דביונים ק
עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני
המלך׃ ויאמר אל יושעך יהוה מאין אושיעך המן הגרן
או מן היקב׃ ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת
אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר׃
ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את
בנך ונאכלנו ותחבא את בנה׃ ויהי כשמע המלך את דברי
האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם
והנה השק על בשרו מבית׃ ויאמר כה יעשה לי אלהים וכה
יסיף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום׃ ואלישע
ישב בביתו והזקנים ישבים אתו וישלח איש מלפניו
בטרם יבוא המלאך אליו והוא אמר אל הזקנים הראיתם
כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו כבא המלאך
סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו
אחריו׃ עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר

האחר ג וסימ׳ ונבשל וכנפי ושלאה · הראיתם ג וסי׳ בחר העגלה בן המרצח

הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד׃
ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה
כעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער
שמרון׃ ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש
האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה
הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל׃
וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער
ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו׃ אם
אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה
ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחינו נחיה ואם
ימיתנו ומתנו׃ ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד
קצה מחנה ארם והנה אין שם איש׃ ואדני השמיע את מחנה
ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו
הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי
מצרים לבוא עלינו׃ ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם
ואת סוסיהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל
נפשם׃ ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל
אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו
ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו׃
ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום

בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו
עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך ויבאו ויקראו אל
שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין
שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים
כאשר המה ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה ויקם
המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו
לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחבה
בהשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר
נבא ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים
הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל ההמון ישראל אשר
נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה
ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם
לאמר לכו וראו וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך
מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו
המלאכים ויגדו למלך ויצא העם ויבזו את מחנה ארם
ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה
והמלך הפקיד את השליש אשר נשען על ידו על השער
וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים
אשר דבר ברדת המלך אליו ויהי כדבר איש האלהים
אל המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה סלת

בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון ויען השליש
את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים
היהיה כדבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא
תאכל ויהי לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת׃
ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר
קומי ולכי את וביתך וגורי באשר תגורי כי קרא יהוה
לרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים ותקם האשה ותעש
כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים
שבע שנים ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ
פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה והמלך
מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את
כל הגדלות אשר עשה אלישע ויהי הוא מספר למלך
את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה
צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני
המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע וישאל
המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר
השיב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה
את הארץ ועד עתה׃ ויבא אלישע דמשק
ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים
עד הנה ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך מנחה ולך

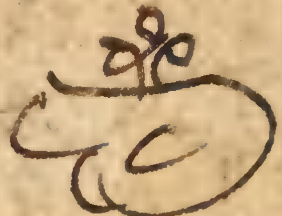
תבואת ג מל בליש וסי' והיה מקדש במקדש וממגד וישאל ורב תבואות מרב תבואות ג בתר מל
ושאר תבואות כת כן

לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה
מחלי זה: וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב ב אידנו
דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך
בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה:
ויאמר אליו אלישע לך אמר לא חיה תחיה והראני יהוה לו ק
כי מות ימות: ויעמד את פניו וישם עד בש ויבך איש ג
האלהים: ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי ידעתי
את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח באש ה
ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרתיהם תבקע:
ויאמר חזהאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול
הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם: וילך
מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך אלישע
ויאמר אמר לי חיה תחיה: ויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבל ו
במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזהאל תחתיו:
ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט ל
מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה: בן שלשים תשע מנה ל פ
ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנה מלך בירושלם: וילך שנים ק
בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב
היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה: ולא אבה יהוה להשחית דברי ימים היתה לו אשה
את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו לתת לו ניר לבניו ה

תשלח ה' וסי' חרבך שלח מבצריהם קציריה רוחך ס' אמר ט' ן הלא הוא חיה תחיה מה אדבר
ענה דודי דברי המלך והאלהים אמר כי ס'

כל הימים בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם
מלך ויעבר יורם צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה
את אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליו ויפשע
אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא
ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו   בשנת שתים
עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן
יהורם מלך יהודה בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו
ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך
ישראל וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית
אחאב כי חתן בית אחאב הוא וילך את יורם בן אחאב למלחמה
עם חזהאל מלך ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את יורם
וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו
ארמים ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ואחזיהו בן
יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל
כי חלה הוא   ואלישע הנביא קרא לאחד מבני
הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך
רמת גלעד ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי
ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר ולקחת פך

השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך
אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה וילך הנער הנער
הנביא רמת גלעד ויבא והנה שרי החיל ישבים ויאמר דבר
לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר
ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר
יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל
והכיתה את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים
ודמי כל עבדי יהוה מיד איזבל ואבד כל בית אחאב והכרתי
לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל ונתתי את בית
אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה ואת
איזבל יאכלו הכלבים בחלק יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס
ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא המשגע
הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו
ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי
לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל וימהרו
ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו
בשופר ויאמרו מלך יהוא ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי
אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני
חזאל מלך ארם וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מן
המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם

769

ויאמר יהוא אם יש נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת
לגיד ביזרעאל וירכב יהוא וילך יזרעאלה כי יורם שכב
שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את יורם והצפה עמד
על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוא בבאו ויאמר
שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר
השלום וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך
השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה
לאמר בא המלאך עד הם ולא שב וישלח רכב סוס שני ויבא
אלהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך
ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא
שב והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג ויאמר
יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו
מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאהו בחלקת
נבות היזרעאלי ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום
יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים
ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיה
ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם בין זרעיו ויצא החצי
מלבו ויכרע ברכבו ויאמר אל בדקר שלשה שא השלכהו
בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים
צמדים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה

אל יצא ג' וס' איש ממקומו פליט באו הכוס — ויאמר ר"פ וס' השלום העלם אף יהוא המרכבה פרי

אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה
ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא השלכהו
בחלקה כדבר יהוה ואחזיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן
וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו הכהו אל המרכבה במעלה
גור אשר את יבלעם וינס מגדו וימת שם וירכבו אתו עבדיו
ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד׃
ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך
אחזיה על יהודה ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם
בפוך עיניה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון ויהוא
בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו וישא פניו אל
החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים
ויאמר שמטהו וישמטוה ויז מדמה אל הקיר ואל הסוסים
וירמסנה ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה
הזאת וקברוה כי בת מלך היא וילכו לקברה ולא מצאו בה
כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים וישבו ויגידו לו
ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי
לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל והיית
נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלק יזרעאל אשר לא
יאמרו זאת איזבל׃ ולאחאב שבעים בנים בשמרון
ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים

שמטוה
והיתה

ירושלימה ה חס ואחת מל וסי ותבוא וירכבו וכו שקל דישעיה ביציאת סנחריב ודברי ימים

ואתכם ג וסי' יהיו איש איש בני אדניכם ב בו סי' שמיעה לקול זה בלשון וסי' ולאדם אמר וישמע אברם

ואל האמנים אחאב לאמר׃ ועתה כבא הספר הזה אליכם
ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק׃ ג
וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו
והלחמו על בית אדניכם׃ ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני ב
המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו׃ וישלח אשר
על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר
עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש
הטוב בעיניך עשה׃ ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי
אתם ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם
ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני המלך שבעים איש את ו
גדלי העיר מגדלים אותם׃ ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את
בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים
וישלחו אליו יזרעאלה׃ ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו
ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער
עד הבקר׃ ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים
אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה׃ ב
דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על
בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו׃ ויך
יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדליו
ומידעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד׃ ויקם ויבא ב

Marginal notes: ושמעו לקלך · הזאת חס · הראשון · ולא ישמעון · לקלך אם · שמוע · לקול · תתנו · לקולי · עבירים · שמיעה לקול · יתיר ל · בטעש · חס · וחס · שקר · איש · ישרא · פיהם · יפל

ויקח מהארץ ואתה תמוה ולקולי אתה שמ' ירבו לשון מלחשים ולא שמע עמי ושפתי מקשיבים

שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך ויהוא מצא את אחי
אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו
ונרד לשלום בני המלך ובני הגבירה ויאמר תפשום חיים ג
ויתפשום חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים
איש ולא השאיר איש מהם וילך משם וימצא את יהונדב ג
בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר
כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ידך ל
ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה ויאמר לכה אתי וראה ל
בקנאתי ליהוה וירכבו אתו ברכבו ויבא שמרון ויך את כל
הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר ד בצע ב חס
דבר אל אליהו   ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר הש׳לוני יהושע
אלהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה ועתה אליהו עבדיו
כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד
כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה יא וכל
בעקבה למען האביד את עבדי הבעל ויאמר יהוא קדשו ל חיו
עצרה לבעל ויקראו וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל ל יחיה כוה
עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל ג
וימלא בית הבעל פה לפה ויאמר לאשר על המלתחה הוצא בעע הבעל ויעלו ז
לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש ויבא יהוא ויהונדב ג חס
בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש

ראשיהם ג̇ וסי׳ ואת עמודיו והאדנים טעמ׳ ועמודיהם ארבעה ואת האלף וישימון את ראשיהם כעין הקרה

פה עמכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם ויבאו
לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש
ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על
ידיכם נפשו תחת נפשו ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר
יהוא לרצים ולשלשים באו הכום איש אל יצא ויכום לפי
חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל
ויצאו את מצבות בית הבעל וישרפוה ויתצו את מצבת
הבעל ויתצו את בית הבעל וישמהו למחראות עד היום
וישמד יהוא את הבעל מישראל רק חטאי ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב
אשר בית אל ואשר בדן ויאמר יהוה אל יהוא
יען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי
עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל
ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו
לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל בימים
ההם החל יהוה לקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל
מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ הגלעד הגדי והראובני
והמנשי מערער אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן ויתר
דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב יהוא עם אבתיו

מפיקין שמשא ועלדעא למוצאות

ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו והימים אשר
מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון׃
ועתליה אם אחזיהו וראתה כי מת בנה ותקם ותאבד
את כל זרע הממלכה׃ ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות
אחזיהו את יואש בן אחזיה ותגנב אתו מתוך בני המלך
הממותתים אתו ואת מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני
עתליהו ולא הומת׃ ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים
ועתליה מלכת על הארץ׃ ובשנה השביעית שלח
יהוידע ויקח את שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא אתם אליו
בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא
אתם את בן המלך׃ ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון
השלשית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך׃
והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים
ושמרתם את משמרת הבית מסח׃ ושתי הידות בכם כל
יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך׃ והקפתם
על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת
והיו את המלך בצאתו ובבאו׃ ויעשו שרי המאיות ככל
אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת
עם יצאי השבת ויבאו אל יהוידע הכהן׃ ויתן הכהן לשרי
המאיות את החנית ואת השלטים אשר למלך דוד אשר

יא

המומתים ק
המאות ק
יוסף יהושע יהוידע עזרא
המאות ק
המאות ק

בבית יהוה׃ ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית
הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך
סביב׃ ויצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות
וימלכו אתו וימשחהו ויכו כף ויאמרו יחי המלך׃
ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם
בית יהוה׃ ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט
והשרים והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע
בחצצרות ותקרע עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר׃
ויצו יהוידע הכהן את שרי המאיות פקדי החיל ויאמר
אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת
בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה׃ וישמו לה ידים
ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם׃ ויכרת
יהוידע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות
לעם ליהוה ובין המלך ובין העם׃ ויבאו כל עם הארץ בית
הבעל ויתצהו את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת
מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדת על
בית יהוה׃ ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת
כל עם הארץ וירדו את המלך מבית יהוה ויבואו דרך שער
הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים׃ וישמח כל עם
הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך׃

ויוצא ד׳ וחס יוד וס׳ ליקח בן המלך נולבים בשושן ים והיו ג׳ וס׳ תתחזקנה התחזקנו חזקו והקפתם והקימ

בן שבע שנים יהואש במלכו׃ בשנת שבע
ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו
צביה מבאר שבע׃ ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל
ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן׃ רק הבמות לא סרו עוד
העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ ויאמר יהואש אל הכהנים
כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש
כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא
בית יהוה׃ יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו
את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק׃ ויהי
בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים
את בדק הבית׃ ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן
ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את בדק
הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית
תתנהו׃ ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם
ולבלתי חזק את בדק הבית׃ ויקח יהוידע הכהן ארון
אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימין בבוא
איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל
הכסף המובא בית יהוה׃ ויהי כראותם כי רב הכסף בארון
ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף
הנמצא בית יהוה׃ ונתנו את הכסף המתכן על יד עשי

יבא ה̇ וסי׳ מדמה במים כל כסף כסף אשם מרגע ויוציאהו ג̇ ויתנהו נכות לחרשי בית א׳

המפקדים ג̇ המלאכה המפקדים בית יהוה ויוציאהו לחרשי העץ ולבנים
העשים בית יהוה ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים
ואבני מחצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על
הבית לחזקה אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות
מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא
בית יהוה כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בו את בית
יהוה ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על
ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים כסף
אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו
אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה
וישם חזאל פניו לעלות על ירושלם ויקח יהואש מלך
יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם
ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב
הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל
מלך ארם ויעל מעל ירושלם ויתר דברי יואש וכל אשר
עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה
ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בית מלא
היורד סלא ויוזכר בן שמעת ויהוזבד בן שמר עבדיו
הכהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך
אמציה בנו תחתיו   בשנת עשרים ושלש שנה

כתר ויוציאהו כת̇ ובקרמ̇ חס דחס כלי זהב ג̇ ויבאו האנשים ונקרב אך לא יעשה

יה וכל חור ויהושע כוות ג̇ ואיש את קדשיו ויקח יהואש וקדשיו בית

ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על
ישראל בשמרון שבע עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה
וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ו׳ חס׳
לא סר ממנה׃ ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך
ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים׃ ויחל יהואחז את פני ל׳
יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ
אתם מלך ארם׃ ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת
יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום׃ אך
לא סרו מחטאת בית ירבעם אשר החטי את ישראל בה החטיא ק׳
הלך וגם האשרה עמדה בשמרון׃ כי לא השאיר ליהואחז ל׳
עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים
רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדש׃ ויתר דברי
יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב יהואחז עם אבתיו
ויקברהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו׃ בשנת
שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן
יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה׃ ויעשה
הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל בה הלך׃ ויתר דברי יואש וכל אשר
עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלא

חטאת ו׳ חס׳ וסי׳ איש או אשה אחר חטאת מחטאות תניינא דיהואחז בתבואת מנשה יעקב [illegible] הולך בן ס׳

אתיה כן וסי' ויזכר ויתר דברי יואש קדמ' אז שלח בשנת עש' לירבעם וישלח ויאמ' ויען ומשובב בן
הפשיר

הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב
יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש
בשמרון עם מלכי ישראל ואלישע חלה
את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל
ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ויאמר
לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים ויאמר
למלך ישראל הרכב ידך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע
ידיו על ידי המלך ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר
אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה
בארם והכית את ארם באפק עד כלה ויאמר קח החצים
ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים
ויעמד ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש
או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש
פעמים תכה את ארם וימת אלישע ויקברהו
וגדודי מואב יבאו בארץ בא שנה ויהי הם קברים איש
והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע
וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על רגליו
וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז
ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את
אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם

וישליכו ד' מל' וסי' איש מטהו ואת מלך העי ויפרשו את השמלה ויהיה קברים וכל כתיבו ובמ' א חס' וישליכו

נלקחים יב כת וסי חשבון הטוב אביב הדד עזר וחב דבע קרמ ומלב יואש יהואש ובמלחמות ויהפך כחד ויחזק

מעל פניו עד עתה וימת חזאל מלך ארם וימלך בן הדד ד לא ביומס ואחד מנעריך ויתן
בנו תחתיו וישב יהואש בן יהואחז ויקח את הערים
מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה
שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל כה
בשנת שתים ליואש בן יואחז מלך ישראל מלך ל
אמציהו בן יואש מלך יהודה בן עשרים וחמש שנה היה
במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין ל יהועדן ק
מן ירושלם ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל
אשר עשה יואש אביו עשה רק הבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו
ויך את עבדיו המכים את המלך אביו ואת בני המכים לא ו
המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא כית דבכתב
יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי אם איש
בחטאו ימות הוא הכה את אדום בגי המלח עשרת אלפים יקתיר ה
ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום
הזה אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן ט
יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים וישלח ב
יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח
אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את
בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס

אמציה ט וסימ ויזכר ויתר דברי יואש קדמ אז שלח בשנת עש לירבעם וישלח ויאמר ויען ומשובב בגם
חבויה

את החוח׃ הכה הכית את אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך
ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך׃ ולא שמע
אמציהו ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו
מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה׃ וינגף יהודה לפני ישראל
וינסו איש לאהלו׃ ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן
אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבאו ירושלם
ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד שער הפנה
ארבע מאות אמה׃ ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים
הנמצאים בית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות
וישב שמרונה׃ ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר
נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ וישכב יהואש עם אבתיו ויקבר בשמרון
עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו׃ ויחי
אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז
מלך ישראל חמש עשרה שנה׃ ויתר דברי אמציהו הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ויקשרו עליו
קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתהו
שם׃ וישאו אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר
דוד׃ ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה
וימלכו אתו תחת אביו אמציהו׃ הוא בנה את אילת וישבה

ב׳ · לין · ויבא · ג׳ · בט׳ · ב׳ · בט׳ · ויקחו · עד · פקח · עזריה · בכן

כתבים ז חס כול אור׳ חד שלמה אביה ויעמד המלך דמלב וגם את האבות ויתן את הספר ויכתב ירמיהו

ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו׃ בשנת חמש
עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם
בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה׃ ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר ב
החטיא את ישראל׃ הוא השיב את גבול ישראל מלבוא
חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד
עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר׃ כי ראה יהוה ל
את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר
לישראל׃ ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת ל
השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש׃ ויתר דברי ירבעם ל ל
וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את ל
דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ל
ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב ירבעם עם
אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו׃
בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל
מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה׃ בן שש עשרה שנה היה ט
במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו ג
מירושלם׃ ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו
אביו׃ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
בבמות׃ וינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מתו ב דרעי

ג קמ׳ בלע ואהרן ומשה עזיה דמלב

סימן דמלכו ומל׳ וישב בבית החפשית דדברי ימ׳ בית החפש׳ ונ׳ פס כי עיני הראות בבעל פעור בעל פעור

וירבעם
מרדכי
ט

176

וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם
הארץ׃ ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ וישכב עזריה עם אבתיו
ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו׃
בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך
יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל בשמרון ששה
חדשים׃ ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר
מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ ויקשר
עליו שלם בן יבש ויכהו קבל עם וימיתהו וימלך תחתיו׃
ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רבעים
ישבו לך על כסא ישראל ויהי כן׃ שלום בן יביש
מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך
ירח ימים בשמרון׃ ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא שמרון
ויך את שלום בן יבש בשמרון וימיתהו וימלך תחתיו׃ ויתר
דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ אז יכה מנחם את תפסח
ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתח ויך את
כל ההרותיה בקע׃ בשנת שלשים ותשע שנה
לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים

בשמרון׃ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם ב׳ יקוה מנחם
בן נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו׃ בא פול מלך אשור
על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף להיות ידיו אתו ל׳
להחזיק הממלכה בידו׃ ויצא מנחם את הכסף על ישראל ג׳ חס
על כל גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף
לאיש אחד וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ׃ ויתר ג׳ איש
דברי מנחם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ וישכב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה
בנו תחתיו׃ בשנת חמשים שנה לעזריה מלך ב׳ בכני לעזריה
יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים׃
ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל׃ ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלישו
ויכהו בשמרון בארמון בית מלך את ארגב ואת האריה המלך
ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימיתהו וימלך תחתיו׃ ל׳
ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר ה׳
דברי הימים למלכי ישראל׃ בשנת חמשים
ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו ב׳
על ישראל בשמרון עשרים שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה
לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ ל׳
בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח

ס״פ ד׳ ואת בהון את ואת ואת ואת ואת וסי׳ ויקח עשו קח את אהרן ויקח את היחלם אשר לא

את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדש ואת חצור
ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה ויקשר
קשר הושע בן אלה על פקח בן רמליהו ויכהו וימיתהו וימלך
תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה ויתר דברי פקח וכל
אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל

בשנת שתים לפקח בן רמליהו מלך ישראל
מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה בן עשרים וחמש שנה היה
במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא
בת צדוק ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו
אביו עשה רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון ויתר דברי יותם
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך
ארם ואת פקח בן רמליהו וישכב יותם עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו

בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז
בן יותם מלך יהודה בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד
אביו וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו העביר באש
כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל

כת ושאר התועבת כת וכל תועבות מל במ כת תעבת יב עיסיהוש אחז אחז גם כל שרי כתעבות כת וכו

ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃ אז
יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה
ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם׃ בעת ההיא השיב רצין מלך
ארם את אילת לארם וינשל את היהודים מאילות וארמים
באו אילת וישבו שם עד היום הזה׃ וישלח אחז מלאכים
אל תגלת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה
והושעני מכף מלך ארם ומכף מלך ישראל הקומים
עלי׃ ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה
ובאצרות בית המלך וישלח למלך אשור שחד׃ וישמע
אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשה
ויגלה קירה ואת רצין המית׃ וילך המלך אחז לקראת
תגלת פלאסר מלך אשור דומשק וירא את המזבח אשר
בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את דמות
המזבח ואת תבניתו לכל מעשהו׃ ויבן אוריה הכהן את
המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה
אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק׃ ויבא המלך
מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח
ויעל עליו׃ ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו
ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח׃ ואת המזבח
הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח

קירה ב וסי ויגלה קירה וגלו עם ארם ויקרב ה׳ וסי אהרן כי קם אליה מדמשק החובל

ומכין בית יהוה ויתן אתו על ירך המזבח צפונה׃ ויצוהו
המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר
את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו
ואת עלת כל עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם
זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר׃ ויעש אוריה
הכהן ככל אשר צוה המלך אחז׃ ויקצץ המלך אחז את המסגרות
המכונות ויסר מעליהם ואת הכיר ואת הים הורד מעל הבקר
הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים׃ ואת
מוסך השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה
הסב בית יהוה מפני מלך אשור׃ ויתר דברי אחז אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ וישכב
אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו
17 בנו תחתיו׃ בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה
מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע שנים׃ ויעש
הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו׃ עליו
עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי לו הושע עבד וישב לו
מנחה׃ וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים
אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה
בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית כלא׃ ויעל מלך
אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים

[illegible]

ויראו ן מל כול אוריתא עיר גדולה גבעון בראותם את האיש ויהי כי חטאו תדיעשר וכול כתוב במא חס

בשנת התשיעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל
את ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן ועדי
מדי ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם
מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים
אחרים וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני
ישראל ומלכי ישראל אשר עשו ויחפאו בני ישראל דברים
אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל
עריהם ממגדל נוצרים עד עיר מבצר ויצבו להם מצבות
ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן ויקטרו שם
בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים
רעים להכעיס את יהוה ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה
להם לא תעשו את הדבר הזה ויעד יהוה בישראל וביהודה
ביד כל נביאו כל חזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו
מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבתיכם ואשר
שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים ולא שמעו ויקשו
את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם
וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו
אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים
אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם
ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה

מצותי חקותי ג וסי עקב אב שוב תשובן ויעד לא כן יט וסי אבי הגברים עברי משה ידיש אוחילה הדבר

ביתי עם ל' אתחנו עשים וייחתו ודקשבית ובבורותם בדין צ' בו ל' אכן ידמה ב' בן שמענו הרשעים אומריך
חטמים

שנים עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל צבא השמים
ויעבדו את הבעל׃ ויעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש
ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני
יהוה להכעיסו׃ ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם
מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו׃ גם יהודה לא
שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר
עשו׃ וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד
שסים עד אשר השליכם מפניו׃ כי קרע ישראל מעל
בית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט וידא ירבעם את
ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה׃ וילכו
בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה׃
עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר
ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו
אשורה עד היום הזה׃ ויבא מלך אשור
מבבל ומכותה ומעוא ומחמת וספרוים וישב בערי
שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה׃
ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה
בהם את האריות ויהיו הרגים בהם׃ ויאמרו למלך אשור
לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו
את משפט אלהי הארץ וישלח בם את האריות והנם

ויגל ד' וסי' אדמתו אדמתו יהודה אלנם ... ויושב ה' וסי' יוסף שם את בני ישר' בערי שמרון בלחלח ועבים

כחקתם היום בלש׳ וסימ׳ כחקת הגוי ובחקתיהם לא תלכו עד היום הזה הם עשים נתן שמש לאור יומם

ממיתים אותם כאשר אינם ידעים את משפט אלהי
הארץ׃ ויצו מלך אשור לאמר הליכו שמה אחד
מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וירם
את משפט אלהי הארץ׃ ויבא אחד מהכהנים אשר
הגלו משמרון וישב בבית אל ויהי מורה אתם איך
יראו את יהוה׃ ויהיו עשים גוי גוי אלהיו ויניחו בבית
הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם
ישבים שם׃ ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות
עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא׃ והעוים
עשו נבחז ואת תרתק והספרוים שרפים את בניהם באש
לאדרמלך וענמלך אלה ספרים׃ ויהיו יראים את יהוה
ויעשו להם מקצותם כהני במות ויהיו עשים להם בבית
הבמות׃ את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו עבדים
כמשפט הגוים אשר הגלו אתם משם׃ עד היום הזה הם
עשים כמשפטים הראשנים אינם יראים את יהוה ואינם
עשים כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה
יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל׃ ויכרת יהוה
אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא
תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם׃ כי אם את
יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע

הליכו שמה ג׳ וסימ׳ הליכו שמה ללכת שמה הלך שמה ... כמשפטה ... היו יראים ויעמד ויעשן

נטויה אותו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו׃ ואת החקים
ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון
לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים׃ והברית
אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים׃
כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד
כל איביכם׃ ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם
עשים׃ ויהיו הגוים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם
היו עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבתם הם
עשים עד היום הזה׃ ויהי בשנת שלש
להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך
יהודה׃ בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע
שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה׃ ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו׃ הוא הסיר את הבמות
ושבר את המצבת וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת
אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל
מקטרים לו ויקרא לו נחשתן׃ ביהוה אלהי ישראל בטח
ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו׃
וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה
יהוה את משה׃ והיה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל
וימרד במלך אשור ולא עבדו׃ הוא הכה את פלשתים

עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים עד עיר מבצר׃
ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו היא השנה
השביעית להושע בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר
מלך אשור על שמרון ויצר עליה׃ וילכדה מקצה שלש
שנים בשנת שש לחזקיה היא שנת תשע להושע מלך
ישראל נלכדה שמרון׃ ויגל מלך אשור את ישראל אשורה
וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃ על אשר לא שמעו
בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה
עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו׃ ובארבע עשרה
שנה למלך חזקיה עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי
יהודה הבצרות ויתפשם׃ וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך
אשור לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר תתן עלי
אשא וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה שלש מאות
ככר כסף ושלשים ככר זהב׃ ויתן חזקיה את כל הכסף
הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך׃ בעת ההיא קצץ חזקיה
את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר צפה חזקיה מלך
יהודה ויתנם למלך אשור׃ וישלח מלך אשור
את תרתן ואת רב סריס ואת רבשקה מן לכיש אל המלך חזקיהו
בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו
בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת שדה כובס׃ ויקראו

מן ויהי בשנת שלש להושע עד וישלח מלך אשור חזקיה ב׳ מ׳ א׳ ויהי בשנה הרביעית

אל המלך ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא
הספר ויואח בן אסף המזכיר ויאמר אליהם רבשקה אמרו
נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון
הזה אשר בטחת אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה
למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי הנה בטחת
לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש
עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים
עליו וכי תאמרון אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר
הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם
לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם ועתה התערב נא את
אדני את מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל
לתת לך רכבים עליהם ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי
אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים ועתה
המבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה להשחיתו יהוה אמר
אלי עלה על הארץ הזאת והשחיתה ויאמר אליקים בן חלקיהו
ושבנה ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי
שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו יהודית באזני העם אשר
על החומה ויאמר אליהם רבשקה העל אדניך ואליך שלחני
אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על
החומה לאכל את חוריהם ולשתות את שיניהם עמכם ויעמד

רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר
המלך הגדול מלך אשור׃ כה אמר המלך אל ישא לכם
חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם מידי׃ ואל יבטח אתכם
חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר
הזאת ביד מלך אשור׃ אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך
אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש
תאנתו ושתו איש מי ברו׃ עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ
כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר
ודבש וחיו ולא תמתו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם
לאמר יהוה יצילנו׃ ההצל הצילו אלהי הגוים איש את ארצו
מיד מלך אשור׃ איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים
הנע ועוה כי הצילו את שמרון מידי׃ מי בכל אלהי הארצות
אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי׃
והחרישו העם ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר
לא תענהו׃ ויבא אליקים בן חלקיה אשר על הבית ושבנא
הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים
ויגדו לו דברי רבשקה׃ ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את
בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃ וישלח את אליקים אשר
על הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל
ישעיהו הנביא בן אמוץ׃ ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה

יהודית ל׳ ופ׳ ויהי עשו ויאמר אליקים ויעמד רבשקה ה׳ מל׳ ויאמר אליקים וישעיה ויקראו בקול גדול ובניהם חוני מדבר

ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין
ללדה אולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי רבשקה אשר
שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים
אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה
ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו ויאמר להם ישעיהו
כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים
אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי הנני נתן בו
רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו וישב
רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי
נסע מלכיש וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא
להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר כה
תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך
אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור
הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות
להחרימם ואתה תנצל ההצילו אתם אלהי הגוים אשר שחתו
אבותי את גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלאשר איו
מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה ויקח
חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה
ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה ויתפלל חזקיהו לפני יהוה
ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים

לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת
הארץ׃ הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע
את דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי׃ אמנם יהוה
החריבו מלכי אשור את הגוים ואת ארצם׃ ונתנו את אלהיהם
באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן
ויאבדום׃ ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל
ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך׃ וישלח
ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי
ישראל אשר התפללת אלי אל סנחרב מלך אשור שמעתי׃
זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת
ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם׃ את מי חרפת וגדפת
ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל׃
ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי אני עליתי מרום
הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ואבואה
מלון קצה יער כרמלו׃ אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב
בכף פעמי כל יארי מצור׃ הלא שמעת למרחוק אותה
עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי להשות
גלים נצים ערים בצרות׃ וישביהן קצרי יד חתו ויבשו היו
עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדפה לפני קמה׃ ושבתך
וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגזך אלי׃ יען התרגזך אלי

ומלכים מצור ... ובלב וס״ ד׳ רישי ספריהון והמלך ה׳ אותן ... ד׳ אותן

ט̇ פס̇ לא ולא ולא ולא וס̇ ועבדיתם שם לא תריצה בתר̇ לבלתי בא בגוים ויכרית י̇י̇ חיים לכן כה אמר יג̇ אל מלך

ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך
והשבתיך בדרך אשר באת בה: וזה לך האות אכול השנה
ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו
ונטעו כרמים ואכלו פריס: ויספה פליטת בית יהודה הנשארה
שרש למטה ועשה פרי למעלה: כי מירושלם תצא שארית
ופליטה מהר ציון קנאת יהוה תעשה זאת:
לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא
יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה: בדרך
אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה:
וגנותי אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד
עבדי: ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה
ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו
בבקר והנה כלם פגרים מתים: ויסע וילך וישב סנחריב
מלך אשור וישב בנינוה: ויהי הוא משתחוה בית נסרך
אלהיו ואדרמלך ושראצר הכהו בחרב והמה נמלטו
ארץ אררט וימלך אסרחדן בנו תחתיו: בימים
ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא
ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה:
ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה: ויאמר אנה יהוה זכר
נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב

אררטו̇ ג̇ קמ̇ וא̇ פת̇ וסי̇ על קרי נמלטו נמלטון השמיעו עליה אנה ג̇ כתיב. י̇ט̇

בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול׃ ויהי
ישעיהו לא יצא העיר התיכנה ודבר יהוה היה אליו לאמר׃ חיצר קׄ
שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד
אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך
ביום השלישי תעלה בית יהוה׃ והוספתי על ימיך חמש עשרה ב
שנה ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על
העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי׃ ויאמר
ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו וישימו על השחין ויחי׃ וישימו קׄ
ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי ירפא יהוה לי ועליתי ג
ביום השלישי בית יהוה׃ ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת
יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הלך הצל עשר
מעלות אם ישוב עשר מעלות׃ ויאמר יחזקיהו נקל לצל ג
לנטות עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר
מעלות׃ ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל כה
במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחרנית עשר מעלות׃ ב
בעת ההיא שלח בראדך בלאדן בן בלאדן ל
מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו כי שמע כי חלה סימ׳
חזקיהו׃ וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה נכותו קׄ
את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת ל
בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתיו לא היה דבר אשר

ומ״ל וישמע עליהם וישע׳ וישמח עליהם ול׳ פס סימנ׳ שמעה ותשמח יב באוצרתיו ג׳ חתום הראיתם וחצ׳

לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו׃ ויבא ישעיהו הנביא
אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה
ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל׃
ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי
ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באצרתי׃ ויאמר
ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה׃ הנה ימים באים ונשא
כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבלה לא
יותר דבר אמר יהוה׃ ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקח
והיו סריסים בהיכל מלך בבל׃ ויאמר חזקיהו אל ישעיהו
טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלוא אם שלום ואמת
יהיה בימי׃ ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את
הברכה ואת התעלה ויבא את המים העירה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ וישכב חזקיהו עם אבתיו
וימלך מנשה בנו תחתיו׃ בן שתים עשרה שנה
מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם
אמו חפצי בה׃ ויעש הרע בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל׃ וישב ויבן את הבמות אשר
אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה כאשר
עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבד
אתם׃ ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם

אשים את שמי׃ ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי
חצרות בית יהוה׃ והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה
אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס׃ וישם סימ׳ וימט
את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד
ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי
ישראל אשים את שמי לעולם׃ ולא אסיף להניד רגל ישראל
מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל
אשר צויתם ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה׃ ולא
שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר
השמיד יהוה מפני בני ישראל׃ וידבר יהוה ביד עבדיו
הנביאים לאמר׃ יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבות
האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם
את יהודה בגלוליו׃ לכן כה אמר יהוה אלהי
ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעיו שמעה ק׳
תצלנה שתי אזניו׃ ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת
משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את
הצלחת מחה והפך על פניה׃ ונטשתי את שארית נחלתי
ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל איביהם׃ יען אשר
עשו את הרע בעיני ויהיו מכעסים אתי מן היום אשר יצאו
אבותם ממצרים ועד היום הזה׃ וגם דם נקי שפך מנשה

הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה לבד מחטאתו
אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה׃ ויתר דברי
מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ וישכב מנשה עם אבתיו
ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך אמון בנו תחתיו׃
בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם
ושם אמו משלמת בת חרוץ מן יטבה׃ ויעש הרע בעיני
יהוה כאשר עשה מנשה אביו׃ וילך בכל הדרך אשר הלך
אביו ויעבד את הגללים אשר עבד אביו וישתחו להם׃ ויעזב
את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה׃ ויקשרו עבדי
אמון עליו וימיתו את המלך בביתו׃ ויך עם הארץ את כל
הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו
תחתיו׃ ויתר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה׃ ויקבר אתו בקברתו בגן עזא
22 וימלך יאשיהו בנו תחתיו׃ בן שמנה שנה יאשיהו
במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה
בת עדיה מבצקת׃ ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך
דוד אביו ולא סר ימין ושמאול׃ ויהי בשמנה עשרה שנה
למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם
הספר בית יהוה לאמר׃ עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את

הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם׃
ויתנה על יד עשי המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו ויתנוהו ק׳ בית ק׳
אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בדק הבית׃
לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב
לחזק את הבית׃ אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על ידם כי
באמונה הם עשים׃ ויאמר חלקיהו הכהן הגדול
על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיה
את הספר אל שפן ויקראהו׃ ויבא שפן הספר אל המלך
וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף כו׳ בק׳
הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה המפקדים
בית יהוה׃ ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי
חלקיה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך׃ ויהי כשמע
המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו׃ ויצו
המלך את חלקיה הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור
בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד המלך לאמר׃ כל
לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה קדי
על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר חס
היא נצתה בנו על אשר לא שמעו אבתינו על דברי הספר בל ג מל
הזה לעשות ככל הכתוב עלינו׃ וילך חלקיהו הכהן ואחיקם
ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם

בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם
במשנה וידברו אליה: ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי
ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: כה אמר יהוה
הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישביו את כל דברי
הספר אשר קרא מלך יהודה: תחת אשר עזבוני ויקטרו
לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם
ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה: ואל מלך יהודה
השלח אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו אליו כה אמר
יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: יען רך לבבך
ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על המקום הזה
ועל ישביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך
ותבכה לפני וגם אנכי שמעתי נאם יהוה: לכן הנני
אספך על אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה
עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישיבו
כג את המלך דבר: וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה
וירושלם: ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישבי
ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד
גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא
בבית יהוה: ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית
לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו

ל׳ב׳
ו׳
ולאיש
ג׳
בק
אל
הקיני
אל
אבתיך
וחב
ויב
יל׳

ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית
הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית
ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת
שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשוים לבעל
ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם
בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית אל והשבית את הכמרים
אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי
ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל
צבא השמים ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם
אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך
את עפרה על קבר בני העם ויתץ את בתי הקדשים אשר
בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה ויבא
את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו
שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונתץ את במות השערים
אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול איש
בשער העיר אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה
בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם וטמא את התפת
אשר בגי בני הנם לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו
באש למלך וישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה
לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס אשר

167

בפרורים ואת מרכבות השמש שרף באש ואת המזבחות
אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות
אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ
משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון ואת הבמות אשר
על פני ירושלם אשר מימין להר המשחית אשר בנה שלמה
מלך ישראל לעשתרת שקץ צידנים ולכמוש שקץ מואב
ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך ושבר את המצבות
ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם וגם
את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת
הבמה נתץ וישרף את הבמה הדק לעפר ושרף אשרה
ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח
את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויטמאהו
כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים
האלה ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו
אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא
את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל ויאמר
הניחו לו איש אל ינע עצמותיו [illegible] ו את עצמות
הנביא [illegible] ר בא משמרון וג [illegible] ות אשר
בערי שמרון אשר עשו מ [illegible] כעיס הסיר

יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל ׃
ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף
את עצמות אדם עליהם וישב ירושלם ׃ ויצו המלך
את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר
הברית הזה ׃ כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר
שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה ׃ כי
אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה
בירושלם ׃ וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת
הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם
בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר
אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה ׃ וכמהו לא היה לפניו מלך
אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל
תורת משה ואחריו לא קם כמהו ׃ אך לא שב יהוה מחרון
אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר
הכעיסו מנשה ׃ ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני
כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר
בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם ׃
ויתר דברי יא[illegible]שר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים [illegible] בימיו עלה פרעה נכ[illegible] מל
מצרים על מלך [illegible]ר פרת וילך המלך יאשיהו

לקראתו וימיתהו במגדו כראתו אתו וירכבהו עבדיו מת
ממגדו ויבאהו ירושלם ויקברהו בקברתו ויקח עם הארץ
את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו תחת אביו
בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה
חמוטל ק חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה
ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו ויאסרהו
ממלך ק פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלך בירושלם ויתן ענש
על הארץ מאה ככר כסף וככר זהב וימלך פרעה נכה את
אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את שמו
יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם והכסף
והזהב נתן יהויקים לפרעה אך העריך את הארץ לתת
את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת
הזהב את עם הארץ לתת לפרעה נכה׃ בן
עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה
זבודה ק מלך בירושלם ושם אמו זבידה בת פדיה מן רומה ויעש
24 הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃ בימיו עלה נבכדנאצר
מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד
בו ק בו׃ וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם
ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה
להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים׃

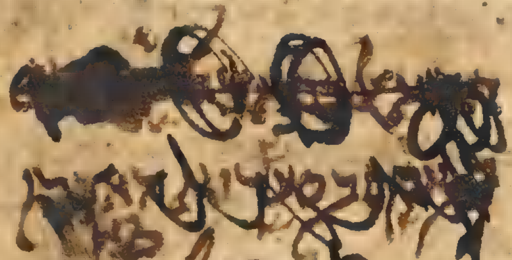
אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת
מנשה ככל אשר עשה׃ וגם דם הנקי אשר שפך וימלא
את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח׃ ויתר דברי יהויקים
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו׃
ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל
מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים׃
בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה
חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם׃
ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו׃ בעת ההיא עלה
עבדי נבכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור׃ ויבא
נבכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה׃ ויצא יהויכין
מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו
ויקח אתו מלך בבל בשנת שמנה למלכו׃ ויוצא משם את
כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כלי
הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר
דבר יהוה׃ והגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל
גבורי החיל עשרה אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר
זולת דלת עם הארץ׃ ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת
נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי הארץ הוליך גולה מירושלם

בבלה׃ ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף
הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה׃ וימלך ה
מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו׃ בן
בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו מלבנה׃
ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים׃ כי על אף
יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו
וימרד צדקיהו במלך בבל׃ ויהי בשנת התשיעית
למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך
בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק
סביב׃ ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך
צדקיהו׃ בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם טו
הארץ׃ ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין בן וכל
החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך אשר לאו
דרך הערבה׃ וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישגו אתו כמות
בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו׃ ויתפשו את המלך
ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט׃ ואת
בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו
בנחשתים ויבאהו בבל׃ ובחדש החמישי
בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך

נבכדנאצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עבד
מלך בבל ירושלם. וישרף את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש. ואת
חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר רב טבחים:
ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו
על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזראדן רב טבחים:
ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים וליגבים. ואת
עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים
הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים. וישאו את נחשתם
בבלה. ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת
הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בם לקחו. ואת
המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף
לקח רב טבחים. העמודים שנים הים האחד והמכנות
אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל
הכלים האלה. שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד
וכותרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש אמה ושבכה מות ז
ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד
השני על השבכה. ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש
ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף. ומן העיר
לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה

וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת
הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש
מעם הארץ הנמצאים בעיר ויקח אתם נבוזראדן רב
טבחים וילך אתם על מלך בבל רבלתה ויך אתם מלך
בבל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו
והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר
מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן
ז ח וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כי
מנה הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה
בניניע פ״כ וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחמת
וה מנה הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם וישבע
ריש פ״כ להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי
הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם
ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן
כ נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים
אין אתו ויכו את גדליהו וימת ואת היהודים ואת הכשדים
אשר היו אתו במצפה ויקמו כל העם מקטן ועד גדול
ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני הכשדים
ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך
יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא

אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך
יהודה מבית כלא וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל
כסא המלכים אשר אתו בבבל ושנא את בגדי כלאו
ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו וארחתו ארחת
תמיד נתנה לו מאת המלך דבר יום ביומו כל ימי חייו

ברוך יי לעולם
אמן ואמן

נכתבו נביאים אלו על שם החבר הטוב והנעים נטע שעשועים
ישועה ש״ץ בן יעקב ז״ל בן יהודה נ״ע הידוע [illegible] יוסף בן
להגות בו ולו [illegible] הוא וזרעו וזרע זרעו
מעתה ועד עולם אמן ויקיים עליו מקרא שכתוב לא ימוש ספר התורה
הזה מפ׳ והג׳ בו יומ׳ ולי׳ וכו׳ ועוד יקיים עליו יברכך יי וישמרך יאר יי
כן יהי רצון [illegible] אמן ונכתבו בחדש ניסן [illegible]
[illegible]

[illegible]
עולם [illegible]
[illegible]

...לין כמו בשבת וגומרין קד׳
וקדיש תתקבל ומוציאין שני ספרים
וקורין בראשון שבעה גברי כבשבת
ישמוע וקדיש עד לעילא ולמפטיר
קורא בספר שני בחנוכה הנשיאים יענין
היום וקדיש לעילא ומפטיר רני ושמחי ואם
חלו בה׳ שבתות עושין בפרק דזה מראשון
המפטיר רני ושמחי ובשניה ויעש חירום והיא
נתורה בחנוכה כהפטרות בפרק בה מקורי

תקון פורים בשבת שלפני פורים.
ואומרים מי כמוך

מי כמוך ואין כמוך: מי דומה לך ואין לך: דרון מקרב כל יחבל
אלהיך מיבצב עוז ומגדל כי היית מעוז לדל: ומעוז לו כצר לו:
בימי חרפי מקדמוני בדבר רוח והנה: והנוס את גרשוני עוני דורו לי ותניתו
גמולני. מכל טובות עשית ירושה לאבות גם אם יבן הצבות קרובות ...:
כל חוכי לו: דרוש מתקומי אדר והגלו בדבר כל נביא וחוזה הנה נהיתו
זה קוינו לו: היום אביעה חידות היו מני קדם עתידות נפלא בם הויבין
אמוני קורות יודעי הבינן לעבדו: ויהי בימי אחשורוש

סבחו לל מעבוד יא גמיע אלחצאר אלכרים אלמ... אלעזיז אלגבאר
אלקדים אלמנזר הו מנזה מכתאר
הו כאני לא משהור נסמי לסתאר פש
ר כלק פי עאלם קבס שקן מדן ואנפק
...ס כלומן קלך ואחכם קואתה כמא כל
כאין בשראר פל גלי לר לגוהרה...
תתבע קסם הו אכרהא אסתקצאת ארבע
תרכב ארבעה פי אלבע תערת כון
אלמנגראת רא כסר ... אסראר פש ...
רא אלתקסים ... ארכאן עאד מנהא
עצים אלכבאית ואליאן אלמעאדן יתקסים
תפלכן לאנסאן ב אלעלוכ ואלעלוס מן גמיע
סנה פש מא כלק פי אלעאלם גיר האדא
ישרור נ תכלה כתעלם לאכלקי מגהור מן
הרא נעלם עבר לכה מחמור קדרהו יתעצם
טר כל לאחבאר פש מן גמיע אלאמה אסתכן
אבראהים הו נסלה אלמעה נגעל לה יתעצים
ענסב פי אלחכמה ואנתהם רא אלתהיב
ויקא לנעמה פי טרק לה סאר פש
שר מולדה אלדי שכן באחל מאצל מתל אבוה
חר לאה אלמצל ועבר הם תר הו וורא
מל גל ... הר אותר הו כריתן ותאלקם יעקוב
רא ... עאבדין ללכרא וקדע אלמזור
... כר ...רצן נאגד בלעבאדה גאחר
ורדן אלואר פש

אחרת

רחמן מלא רחמים

כד

רוון אשר תמח...

[illegible]

עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

הדא לכתיב

[redacted]

הכהן ישן

הדא לכתב לדי הוא נבי'א ... ישן

יכהן להמות בו הוא ודעו

ודלעזרעו אנק לכתר רא ברוך הקורא בן יאדורגונבן

שיר יומן מן שתא

מבין לבבי ועבי שירים חדושים להביא אל מול ידידי אהבי יקיר כאבו ועצבי כל נגיד באנשי דמנו ידרוש לדורו וקונו אחפוץ בלימוד לשונו כי הוא ארוע ורבי׃ פל שמך מהודר כמוען זכרך בצפון ותימן דורש הלבות בטעמן תורה וכתוב ונביא׃ פל עוסק במצות וחקים דורש לסודות עמוקים יחפוץ להעיל עשוקים עלידי כהן ונביא׃ פל תבין כמלים יקרים כי הם בלבך קשורים תשפוך זמירות ושירים תחון ותחוון כאבי׃ פל ארם יחיה כמותך יחון ויכתוב זכותך גם הוא ומלא עצתך תהיה כנר מערבי׃ פל תושבע
שושרש

נִצְעוּ מֵהַר חֶרְמוֹן וְיִתְכּוֹנְנוּ בִּיהוּדָה׃ פז׳ שֶׁמֶשׁ זָרַח מַיִם לְאוֹרוֹ אֱלֹהַּ וְשָׁפַךְ חַלָּמִישׁ

חֲרִידֵי לֵב הַבְּחוּרִים ... הַנִּשְׁפָּטִים ... וּבְנוֹת יְהוּדָה׃ אֶחוֹרֶת

יִשְׁמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה׃

וְשָׂמְחוּ ... פז׳ יְשׁוּרוּן מֵהַר הַמּוֹר ...

חדרת נדיבים
והוצב עמים
קדושין תלבב
וגדל מקדר
ושובב ונחי
אלפים תשואות
בזים ...
כב ועשן

... לֵב אֲשֶׁר ... הַכִּנּוּר ... תַּשְׁקִיט ... עֲנָנֵי׃ פז׳

בְּבֹאוּת ... וּבְקֵץ ... עוֹד ... צִיּוֹן ...

וְהַלְלוּיָהּ ... וְיָשִׁירוּן ... מֶלֶךְ ... צִיּוֹן

[illegible] נוא ממון [illegible]

ע הדרך [illegible] להיות נביאים ראשונים

ראשונים [illegible]

משתרא [illegible]

בקדשין חגר [illegible]

[illegible] ו [illegible] ברים [illegible]

הדרך [illegible] להיות נביאים

ראשונים [illegible]

משורא בקדשין חגר

[illegible] ו [illegible] ברים [illegible]

מי וכמא דוד ממאוב ולצונ
שב צדליק בבריכי ...

... היפי על שם אב המון: הפי הירוף בעליל: כי ... בהמון: זכר לו ... חן ... משים לו ... פעמון: ...
... אותי יאדיב: לבי בנעים זכרון סעף: או אם בנדרון יעיב את נפשי הה ליום ... פו: לבי יקרע אל דבר עפרה ...
... עמאה: ודמעות בלחיה ... ברי ... שמים נשאה: ... להו לאמר ... מקראה: ... בריב ...

אחרת פעמון זהב ורמון עם אבני זכרון שבו לבני יעקב והיג על לב אהרן: פו המעין אשר מימיו מן המקדש
... יעתים: אף ענני שמן מור ואהלות נושאים: התבשרו חולמין והרכינו רואים: חלמו ... כי ... אהרן ולכוב
... להם קרוב ויהיה את הפתרון: פו הנה לרצון מנהל ... כבא משפטו ... וקרין ... חזיון

יהל גבטיני קול בודה: מפתח וישימון כל עין יער ירון: ממדבר עין עד רחוב עד הים האחרון: פו יגיל ולא יחיל
קדוש והדרתו: הנה כוחל ומנחה להעז ומשרתו: כי מחמדים יוחיל לאהרן וחברתו: ... וקנמון ... על כל ... תורה ...
ומשרה ושרטוב ולכל ... סהרון: פו קול מהיכל יענה ... כאשר היו משכני קודש משכנותיך ...

מה יעשה המקנא ואהי אבותיך: נתן לך מטמון הוסיף דעת ויתרון: יוסיף אויבך ... חרון: פו ...
... קול קורא אל אחי ואל בנין לאמר: ... מכס כשרון ... החמור: ... כל שיר ...
... יורד כטל חרמון להחבצלת שרון: או כשמן הטוב יורד על ראש אהרן: פו אחרת ליהודה הלוי ...

[illegible] כנא. ולעשאלה. ולמבר. [illegible] ים בדא למקדה

להעליכם מא תלוה לכן באשם. למא תארת סחאבה ונשכ

ב למאים. הלא ספת לזהנה באדבאב למעאני. מע וחסן [illegible]

ארץ ישכן כל דני צנון. והנים מואים חא[illegible] מנבע המא

[illegible]ם סאת. לזה תעלאדי כלבה גל ידדה [illegible] עליכם [illegible]

מרה הכניכם לאהו שר לאסא ומעכה [illegible] עמורא. כל[illegible]

עים: שמו קדוש ונורא: יקבע באה מזורה: בחאג מהלה [illegible]

עמו ועמותנו גרם. ירל מלכות מעורבבת [illegible]

[illegible]לה לנאחד לנכרי למאגד ידד לטוי: לא וכלה

לאבית לעבארה חות מא יקצד [illegible] וחיות לשיכה ונ[illegible]

תאר תכנה: [illegible] ונהכל ואחדיר

[illegible] עלא תלך [illegible] ושקאים מגואב לעבריות ולשכ[illegible]

דעוה [illegible] ונכצר כין הר[illegible]ון וכי [illegible] ונשב

לא לאנכר וכידה הם חתומים ומעמותם נלמים אשר ה[illegible]

וכהן ונברכתו וחון מאיר[illegible] לעם: [illegible]ים נלבה [illegible]

שאלה בינה שמחו [illegible] ונכצר כין [illegible] החל [illegible]

[illegible] ונרבה חיר מא ולחוה [illegible] הכצר סנדל

ין [illegible] וחפם ואצבית [illegible] ומרתבית למרח[illegible]

לכהנים ירמו עלא [illegible] וחיו מא [illegible]

[illegible]: ונראה המכנכה: [illegible] סדורה בחאג[illegible]

שעיר ושילוחו פנים צום ואסף [illegible] שני והמא [illegible]

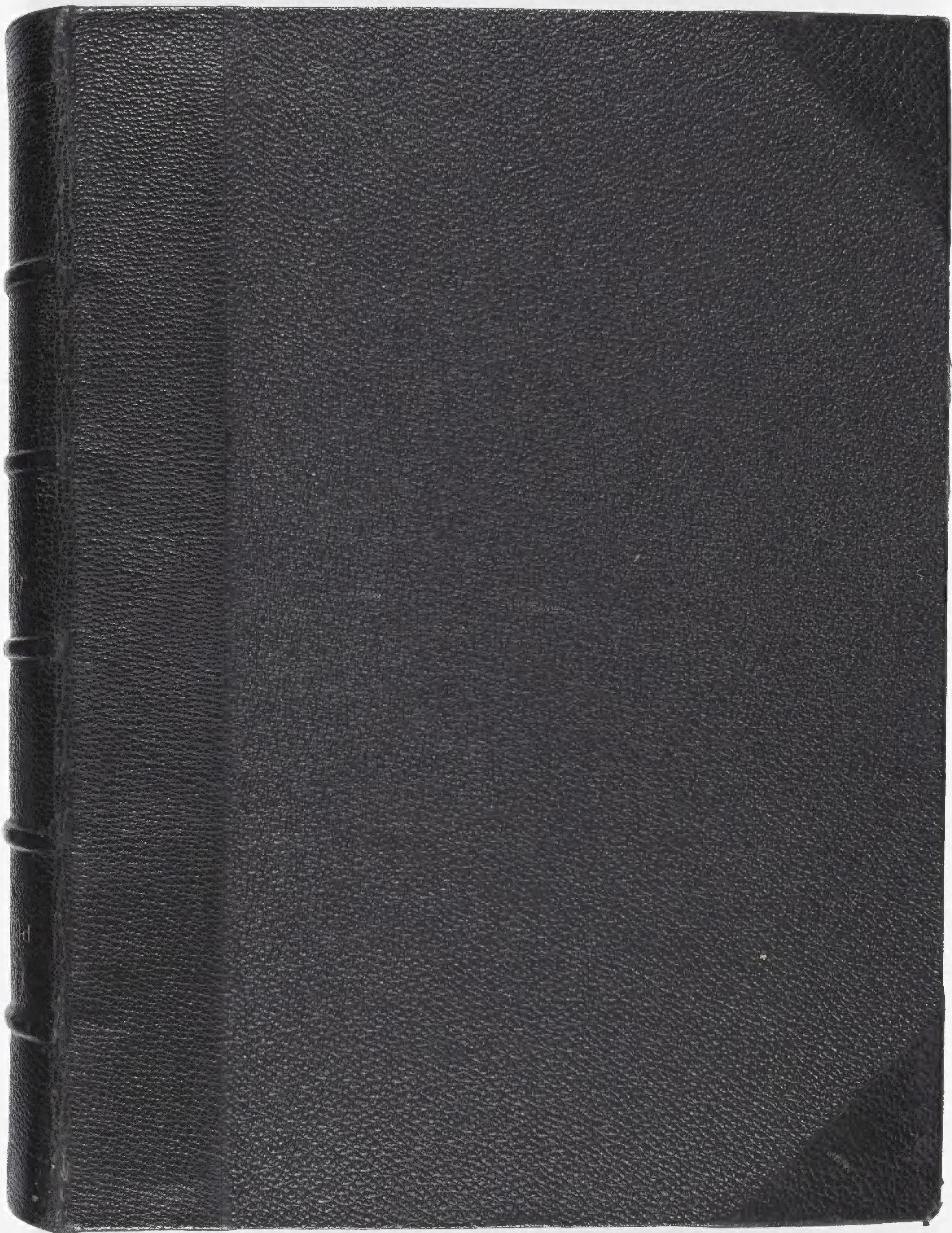
ער כי[illegible] לקודש וקודש הח[illegible]שים. ונראה [illegible]

[illegible]ם. בחד שנים

[illegible] עמו והכבור א[illegible]

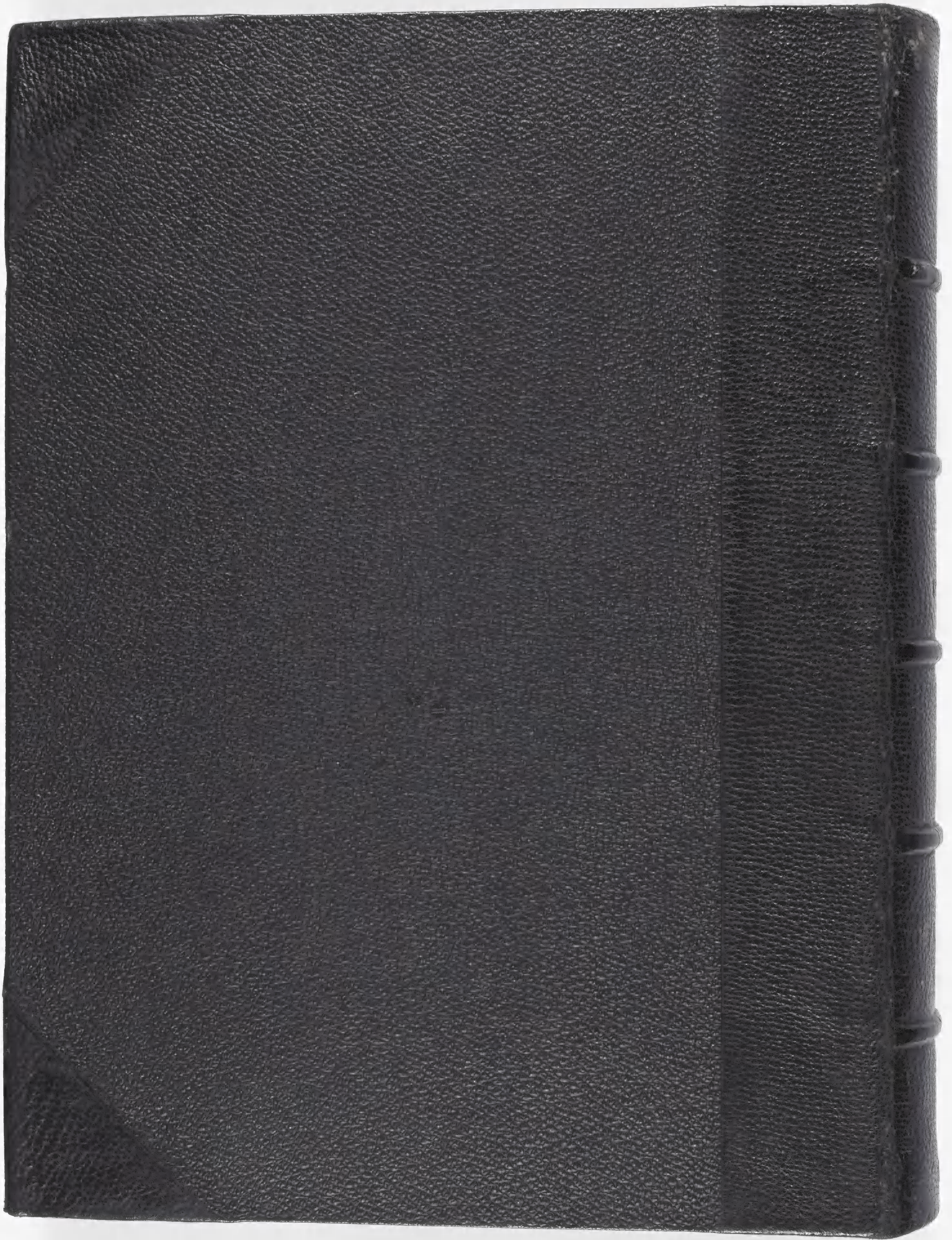
195

[illegible] ומפסרי סת דבארים: ונקלי המפתחים
[illegible] ע מן בלאד לשאם חית אמכן לאדם ללעלה יכתהי [illegible]
[illegible] תם: פש: וכם קולי וכם בירי בשך אלהר תנבע ומא [illegible]
[illegible] תא אלגדיל חין אשאר תצטע עיניהי מתל אלאמר אלא [illegible]
ויודע ומנהרי אמוז אלא עפה ומנהרי אכרם עאצם: לכן אל
[illegible] סחין: ולו כאן אלי מא דון: ומא [illegible] בקאנון: ולאכן מא כקז [illegible]
[illegible] ארתכם יומאים כלם חר יתגיר קולי ליס עבר מחכם [illegible]
[illegible] ומלות מא חר כאן יתגב רעאצי לא אסעף לכם בעץ חארפ [illegible]
[illegible] עלימ אלען מן כרב עליכם או ראי לאן אקלב [illegible] בכם ולא [illegible]
[illegible] סתאחב [illegible] ואדרי ראוקאת אמקאנר כמא מיכם פואיד [illegible] ואתכם [illegible]
[illegible] תגר אדראהם ומן תגר אדהב למאס ואתגאר אגסארים: פש: [illegible]
תעלא יחפץ לסארה אצחאב הכמיכם אאהי שר מא יחרת באאגיב
אבלג סלאמי חין [illegible] תרכל אא [illegible] ואנת אדכל ואסגר חאול אם
[illegible] מי אצבאט אשתראק: תקא [illegible] בשתראק: ותהניהם בשאבת
[illegible] רא סלאם [illegible] צרר ען עבד האדם עואן אבן אנהאיכי [illegible]
[illegible] עם [illegible] ואתי [illegible] חר כלת ואשבתה באאול רסול אדלג סלאת
[illegible] חפץ אאול ידר אלה ביעקוב מתלכם אחתל שגל ותבחן לל [illegible]
[illegible] הר [illegible] עולו [illegible] אצנאד [illegible]
[illegible] וקאצילם [illegible] ואס אדיר: וחנא אל [illegible]
[illegible] עאים: פש: [illegible] וקאעדכם וקאום מקר קושכם ואחרעם [illegible]
[illegible] אל סבי אכפין ואלסאן ומרצי כל סאת [illegible]
[illegible] ומעים: והו חצני אמסרי ואשמך מן דתר מרי לחצ אדד [illegible]
[illegible] ה יערמה תן כאן פגאם [illegible] אדו מתלי [illegible]
[illegible] לטוב ללם ולעת בת וקות סנתה ללרי [illegible] ער תה
[illegible] לא [illegible] כרת אסמה ראה [illegible] ודאכלה צין לככה [illegible] מן דכה
[illegible] תעהו אלה תעלא [illegible] אאולאי: סאלת [illegible]
[illegible] באהיר סאם ותם אקול הארא כ [illegible]

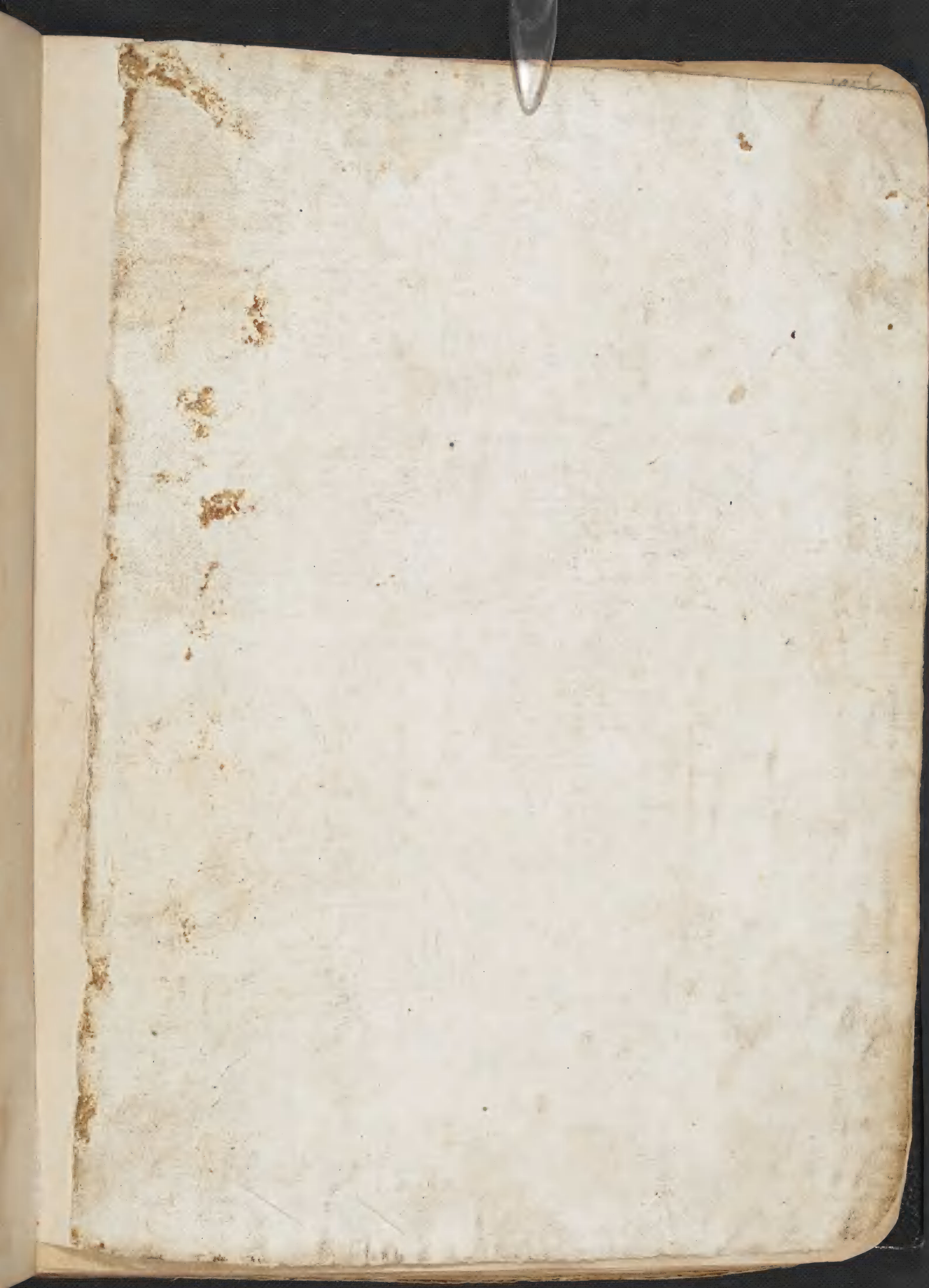
A

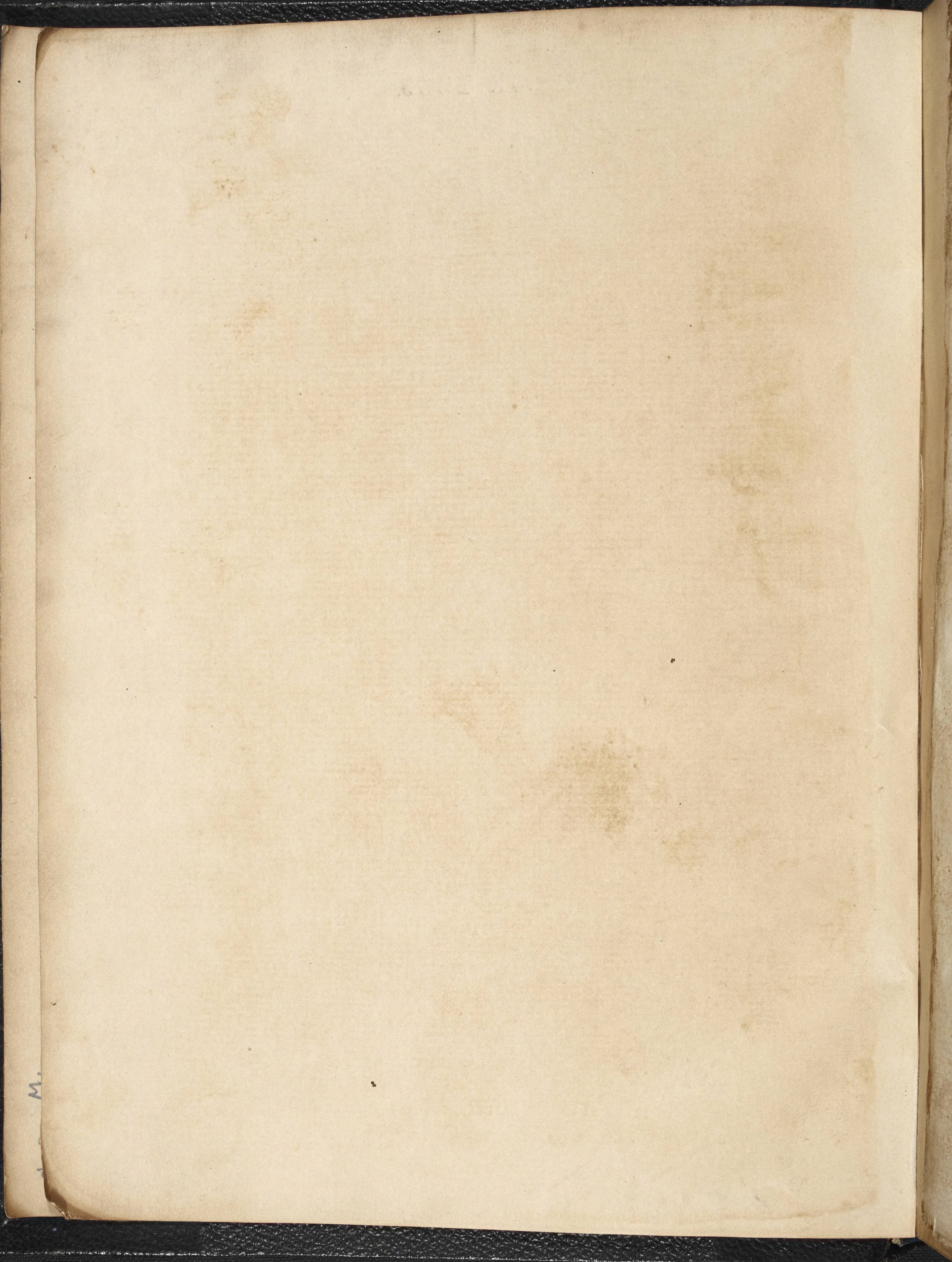
FORMER PROPHETS.
HEBREW.

BRIT. MUS.

195 folios Aug. 1881 S.L.
Exd. F.r.

Bt of M. W. Shapira
23 July 1881.

